

ALPARSLAN TÜRKEŞ

Yeni Ufuklara Doğru

ALPARSLANTÜRKEŞ

YENİ UFUKLARA DOĞRU

Üçüncü Baskı

KUTLUĞ YAYINLARI
Bâbıâli Cad. Melek Han
Nu: 32/14 — İSTANBUL
P. K. 1260 Sirkeci — İstanbul

Birinci Baskı: 1972
İkinci Baskı: 1973
Üçüncü Baskı: 1974

Dizgi ve Tertip: Yüksel Matbaası
Baskı: Yelken Matbaası
Kapak Kompozisyonu: Sezai Eren

ÖNSÖZ

250 seneden beri Türk Milleti, güçlü bir devlet, refahlı bir cemiyet, mamur bir ülke olmanın şartlarını yeniden yaratmak, eski azametine tekrar kavuşmak çabasındadır. Bu gayeye ermek için, önce iki tutum mücadelesi olmuş, bir grup: «Sünnet-i Şerîfeye uygun yaşayışa tekrar dönersek eski heybetimize kavuşuruz» tezini ileri sürmüşdü. «Kadızadeliler» veya «Üstüvânîler» denen bu zümre Sünnet-i Şerîfe tatbikatını, çakşır yerine entari, kaşık yerine el, cüppe yerine maşlak giymek, camilerin kubbelerini ve minarelerini yıkmak, dişlere kürdanla dokunmamak gibi şeylerde görüyorlar ve buna aykırı düşünce sahiblerini itham ediyorlardı. Karşı grup ise «Avrupalılaşmak her derde devadır» diyor ve Avrupaîlikten de çakşır yerine pantolon giymek, kavuk yerine fes vurunmak, sedir yerine sandalyede oturmak lüzumunu ileri sürüyorlardı.

Onsekizinci asır bu iki zümrenin mücadeleleriyle geçti, isyanlar, darbeler, ihtilâller, bu asrı doldurdu. Bu Fetret (1807)ye kadar devam etti ve Sened-i İttifakla nihayet bulan kargaşalık devri, 1826'da Avrupacıların kesin zaferiyle sonuçlandı.

Aslında Kadızadeliler de Avrupacılar da aynı derecede şekilci, ruhsuz, özsüz iddiaların peşinde idi. Avrupacılar yerine Üstüvânîler de galip gelse netice aynı olurdu. Aydını pantolon yerine entari giyen, fakat geri kalmış memleketler cetvelinde ya bir derece yukarı ya bir derece aşağıda bulunurduk.

Avrupacılık yolunda 160 yıla yakın zaman geçti. Bu

devre içinde her moda tatbik edildi. Mustafa Reşit Paşa İngiliz liberalizmini, Mithat Paşa Fransız parlementerizmini, Menderes Amerikan pragmatizmini denediler.

En köklü mülkiyet reformları, en keskin ordu ıslahatları yapıldı. Yeniçeri ordusu topa tutuldu, sipahi teşkilâtı lâğva uğradı.

Mithat Paşa Meşrutiyetinden, Sultan Hamit otoriteciliğine kadar her tecrübe yapıldı, fakat hudutların Kırım'dan Meriç'e ve Kırım'dan Aras'a, Yemen'den Anteb'e ve Bağdat'tan Hakkari'ye gelmesi önlenemedi.

Tek parti, çok parti, tek meclis, çok meclis hepsi uygulandı. Şimdi de başka bir talkidin peşine gençler ve aydınlar(!) takılmış sürükleniyor: Sosyalizm!

M. Reşit Paşa liberalizmi Türkiye'yi nasıl İngilizlerin malî ve iktisadî tahakkümüne soktu ise, Rus sosyalizmi de memleketimizi Sovyetlerin peyki haline getirecektir.

Bütün bu keşmekeşin içinde Türk Tarihinin, sosyal şartlarının Milliyet fikrinin gelişmesi, Türk'e güç veren ve zaafa düşüren davranışların incelenmesinden doğan bir görüşün ortaya çıkması ve taklitten yaratıcılığa, hevesten inanca, ezbercilikten düşünmeye, geçilmesi tabiî idi.

Bu yeni ve millî görüş sayın TÜRKEŞ'in 9 esasta topladığı ve (9 IŞIK) ismi ile millete sunduğu eserinde tesbit edilmiştir.

Elinizdeki eser sayın Türkeş'in 9 Işık ilkelerini izah için muhtelif zamanlarda yaptığı konuşmaların ve gençlere verdiği seminerlerin dinleyiciler tarafından tutulan notlarından meydana gelmiştir.

Bu eser şu veya bu istikamete çekilen ve bir hiç uğruna feda edilen gençliğin enerji ve heyecan selini Millî mecraya çevirmek «Türk İçin, Türk'e Göre, Türk Tarafından» cümlesinde ifade edilen yapıcı, yüceltici, ilerletici ilkede Türk gençliğini toplamak gayesi ile, yapılan çalışmaların bir bölümünü teşkil etmektedir.

Bütün gençlerin okuması, anlaması ve uygulaması dileğiyle.

Tanrı Türk'ü Korusun.

Dündar TAŞER

YENİ UFUKLARA DOĞRU

Tarihin en eski çağlarından beri milletler arasında devamlı bir mücadele ve yarışma vardır. Her millet kendi varlığını yükseltmek ve diğer toplumlar üzerinde hâkim kılmak için amansız bir çaba gösterir. Milletler arasındaki bu mücadeleden habersiz bulunmak, hayatın katı gerçeklerini bilmezlikten, görmezlikten gelmek olur. Medeniyetin ve tekniğin çok ileriye gittiği iddia edilen çağımızda milletlerin birbiri arasındaki üstünlük, kuvvet ve refah mücadelesi eskiden olduğu gibi bütün şiddetiyle devam etmektedir. «Hak kuvvetindir...» ilkesi dünyanın var olduğu gündenberi milletler arası münasebetlerde hükmünü yürüten tek ilke olmuştur.

Gerçi biz Türkler; tarih boyunca daima hak ve adaletle hükmettik. Fakat hakk'ı hâkim kılmanın vazgeçilmez şartı da yine kuvvetli olmaktır. Unutulmamalıdır ki, dünya sulhünü korumak, milletlerın haklarına saygı göstermek, şeklindeki propagandalar ne kadar iyi niyetli olunursa olunsun «Hak kuvvetindir...» ilkesini bozamamaktadır.

İnsan hakları beyannamesine ve Birleşmiş Milletler Anayasasına rağmen 1971 yılı Aralık ayı içersinde Pakistan'ın uğradığı ağır taarruz ve tecavüzler

bunu acı bir şekilde tekrar gözler önüne sermiştir. 1968 yılında Çekoslovakya'nın ve 1956 yılında Macaristan'ın başına gelenler de içinde bulunduğumuz katı gerçeklerin canlı delilleridir. Milletler arasındaki mücadele şuurundan mahrum olan toplumlar başkalarının boyunduruğu altına düşerler. Bu gerçekleri gözönünde bulundurarak Türk Milletinin haklarını korumak ve daima saydırabilmek için kuvvetli olmaya ve kuvvetli olmanın yolunu bulmaya mecburuz.

Hiçbir zaman hatırdan çıkarılmamalıdır ki, barış, düşmanlarımızın bize olan taarruz iştihâ ve cesaretini kıracak kadar kuvvetli olmaktır.

Yeryüzünde insanlar, millet toplulukları halinde yaşamaktadırlar. Her milletin kendine göre özellikleri, yaşayışı ve dünya görüşü vardır. Bu değişik toplulukların faaliyetlerinin sonucunda, Dünya'yı renklendiren çeşitli kültürler ve medeniyetler meydana gelmektedir. Bir toplum için başka toplumları körü körüne taklit etmek çok tehlikelidir. Her milletin kendine mahsus mânevî inançları, âdetleri, millî kültürü, millî bir dünya görüşü olması gereklidir. Bunlar olmadığı takdirde veya «eskimiştir» ithamiyle yıkılıp tahrip edilerek yerlerine yenilerini konulmadığı takdirde o toplum tehlikeli bir inanç ve fikir boşluğuna yuvarlanmış olur. Milletler yabancı kuvvetlerin orduları ve diğer maddî güçleri tarafından yok edilmeden önce mânevî ve fikrî güçleri tarafından esaret altına alınırlar. Böyle bir duruma düşen toplumun esir ve yok olması kesin bir hale gelir. Milletlerin kuvvet kaynağını teşkil eden ve toplumları yükselten ana ilkeler gayet özet olarak şöyle sıralanabilir:

1 — Yüksek, sağlam bir mânevî inanç ve sağlam ahlâk sahibi olmak.

2 — Kuvvetli bir millî şuûr ve milliyetçilik ruhu taşımak.

3 — İlim ve teknikte en yüksek seviyeye ulaşmak.

4 — Sanayide ve tarımda modern, kitle halinde çok üretim yapabilmek.

İşte ilk bakışta basit gibi görünen bu ilkeler milletlerin kudretli olmaları, refah ve mutluluğa ermeleri için biricik çıkar yolu göstermektedirler. Türk Milleti ikiyüz yıldan beridir bu ana meselelere eğilecek yerde, hakikî yükselişle hiç ilgisi olmayan, taklitçilik ve şekilcilikle ilgili bulunan âdî didişmelere kendisini kaptırmıştır. Türk aydınları ve Türk yöneticileri için batılı ülkelerin sığıntısı olmak bir ideal olarak benimsenmiştir. Ne zaman ki ordularımız Avrupa ordularına karşı mağlûp olmaya başlamış, o zaman bu aydınlar, Avrupa'nın kuvvetinin nereden geldiğini anlamak ve o kuvveti almak istemişlerdir. «Avrupa'da okuyalım, bu kültürleri ve fikirleri alalım, yurda dönelim» demişler. Fakat Avrupa'ya gidenler bu ana esasları alamamışlar, Batının tüketime, israfa dayanan lüks yaşayışını örnek almışlar, böylece medenî olacaklarını sanmışlar ve bunu iddia etmişlerdir... Avrupa'ya bakmışlar; ceket, kravat kullanıyorlar, kadınlarına bakmışlar; nasıl giyiniyorlar onu almışlar, ne içiyorlar; viski, şampanya, nasıl eğleniyorlar; yılbaşında çamlar kesiliyor süsleniyor, evlerine koyup sabaha kadar o'nun etrafında eğleniyorlar. O halde demişler bunları yaparsak, onlar gibi giyinir, yer içer eğlenirsek biz de medenîleşiriz, Avrupalılaşırız. Yaptıkları iş bu olmuş, Türk milletinin üretimini artıracak çareleri düşünmemişlerdir.

Evet, geri kalmıştık. Avrupa bizden ileriydi ama tüketimimiz de kendi yaşantımıza göreydi. Avrupa-

dan alınan o eşyalar Türkiye'de yoktu. O kumaşlar, içkiler, o süslü ev eşyaları bizde yoktu. Onlara benzemek için biz bu eşyalara para verdik. Türkiye Batı devletleri karşısında bir pazar haline geldi. Bu durumda İstanbul, Ankara, İzmir... v.s. birkaç büyük şehire sıkışmış; köylüyle, halkla bağı kalmamış bir aydın sınıf türedi. Maymun gibi Avrupanın lüksünü taklid eden bir zümre! Kendinde medenîlik alâmetleri gören bu zümre halkı «gerici» diye küçük gördü. Bugün bunları Anadolu'nun bir köşesine vazifeyle göndermeye kalksanız gitmemek için her çareye başvururlar. 50 sene 60 sene evvel de böyleydi. Bu durumda halk baktı ki aydın kendine karşı, isteklerine karşı, inancına, örfüne karşı; aydın kendisini soyuyor; o halkın ona itimadı kalmadı ve milletimiz iki ayrı yaşayışta, ayrı düşüncede gruba bölündü. Bu, 1800 senesinden beri, 170 yıldır böyle. III. Selimden itibaren başlayan bu hareket, bu düşünce hâlâ devam etmektedir. III. Selim zamanında Osmanlı ordusunu modernleştirmek çabasına düşülmüş, Fransız ordusunun eğitim şekli alınmış, oradan subay getirilmiş, Fransız ordusunun giydiği üniforma taklid edilmiş, onların silâhları kullanılmış, fakat 10 sene sonra çökme tekrar başlamış. Çünkü o eğitim şekli, o silâhlar eskimiştir. Sebebi: Gelişmek, daha iyiyi aramak faaliyeti yoktu. Herşey takliddi. Oysa birşey almak yetmez, onu geliştirmek lâzımdır. Sonra II. Mahmut gelmiş, kavuğu, şalvarı zorla çıkarttırmış, itiraz edenin boynunu vurdurmuş, fes, pantolon giydirmiş, tamam memleket modern oldu demiştir. Ondan sonra Tanzimat ilânı, I. ve II. Meşrûtiyet, Cumhûriyet. Gene değişen yok. Hep taklitçilik ve bunun sonucu Birleşmiş Milletler raporunda dünya ülkeleri arasında 76 cıyız. Türk Milleti için

bundan daha korkunç bir felâket düşünülemez. Batıda görülen gelişmeleri almak ve fakat millî kültür ve medeniyetimizi yaratmak ve hiç kimsenin sığıntısı olmamak düşüncesi bizim için benimsenecek yol olmalıydı. Üçüncü Selim zamanından beri kalkınma çabalarına girişilmiş olmakla beraber bugüne kadar bir sonuca ulaşılamamıştır. Aksine olarak Türk Milletinin temel sosyo ekonomik konularına, mes'elelerine inmeyen kısır didişmeler yüzünden devamlı felâketlere ve yıkıntılara uğramış bulunuyoruz. Milletimizin sağlam bir adalet düzenine dayanan sarsılmaz bir nizama ve hummalı çalışmalara ihtiyacı vardır.

Türkiye'nin yükselişi dışardan ithâl edilen fikirlerle olamaz. Hiç bir yabancı Türk Milletinin menfaatlerini, Türk Milletinin kendisi kadar düşünemez. Bugün yurdumuzda dışardan ithâl edilmiş bulunan komünizm, faşizm veya kapitalizm fikirleriyle Türk Milleti yok edilmek istenmektedir. Türk gençleri yabancıdan gelen ve Türk Milletinin değil, başkalarının menfaatini temin etmek için yurdumuza sokulan yıkıcı fikir akımlarına karşı şahlanmalıdır.

Dâvâlarımızın çözümü kendimize dönmek, sarsılmaz bir birlik hâlinde el ele vermek ve geceli gündüzlü çalışmaya girişmekle mümkündür.

Toprak bütünlüğümüzü, devletimizin bölünmezliğini hedef almış olan hainâne faaliyetlere karşı Türk Milleti olarak ayağa kalkmalıyız. Türk gençliği için, millî vazifenin ilk şartı olarak milliyetçilik ve Türkçülük gelmektedir. Bozkurtlar olarak, Dokuz Işıkçılar olarak gençlerimizi yeni, büyük bir savaş beklemektedir. Bozgunculuğa, tembelliğe, ahlâksızlığa, cehâlete, yalancılığa karşı büyük bir savaş... Türklüğü inkâr eden, Türk Milletinin birliğine ve bü-

tünlüğüne karşı çıkan komünizme, bölgeciliğe, mezhepçiliğe ve diğer her çeşit bölücülüğe karşı amansız bir savaş...

İşte bunun için Milliyetçi Hareketi başlatmış olduk.

Milliyetçi Hareket, Ülkücülüğü ve gerçekçiliği birlikte yoğurarak **YENİ UFUKLARA DOĞRU** Türk Milletinin kanatlanışını öngörmektedir. Gayemiz, Türk Milletini insanca ve ilmî usûllerle en kısa yoldan, kendi gücü ile ayakta durabilecek, kuvvetli, refahlı, mutlu, hak ve şereflerine sahip bir toplum haline getirmek ve modern milletlerin en ön safına geçirmektir.

Gayeye ulaşma yollarımız ise, Türk Milletini uyandırma, ona yeni bir yaşama gücü ve hızı verme, millî tarihe ve Türklük Şuûruna dayanan, modern ilmi ve yüksek ahlâkı önder kabul eden yeni bir yaşama felsefesi ile doldurarak çalışmaya ve harekete sevketmedir. Vatandaşlarımıza içten ve dıştan çevrili bulunduğumuz tehlikeleri anlatma ve yurdumuzun kurtuluş ve yükseliş dâvâsını halka maletme sureti ile büyük hamleyi gerçekleştirmedir. Gayeye ulaşabilmenin diğer yollarından birisi ise; millete önderlik edecek olan aydınları yetiştirme, onları halk sevgisi ile doldurarak kişisel bencillikten uzak halk gibi, halkla beraber yaşayarak halk için çalışan insanlar durumuna getirmek ve böylece halk ile aydını kaynaştırmaktır.

Dünya üzerinde yaşayan milletler ailesinin en şerefli, en büyük üyelerinden birisi olan Türklüğün yaşayabilmesi, yükselebilmesi, güçlü ve mutlu, vatandaşlarımız arasında lekesiz ve gölgesiz tam bir adalet ve hak düzeni kurulması mücadelesi olacak-

tır. Bu savaş geriliği, bilgisizliği, yoksulluğu yoketme savaşı olacaktır. Bu savaş başkalarının pazarı olmaktan, başkaları tarafından sömürülmekten, başkalarından yardım dilenmekten kurtulmanın savaşı olacaktır. Bu savaş bizi sarmış bulunan ekonomik, sosyal, siyasî ve manevî her çeşit tutsaklık zincirlerini parçalama savaşı olacaktır. Her türlü art düşünceden ve ön yargılardan kurtularak, insan sevgisini ve insan haysiyetine karşı derin saygıyı esas alan, her hal ve şartlar içinde haksızlığa boyun eğmeye asîl bir baş kaldırma hareketi olacaktır.

İnsanlık âlemi içinde ne uşak olmayı, ne de başkalarını uşak olarak kullanmayı kabul etmeyen şerefli bir bayrağın taşıyıcısı olma hareketini geliştireceğiz. Türk milletine çağlar üzerinden bir sıçrama yaptırarak onu ilimde, teknikte, yüksek mânevî değerlere sahip olmada en yükseğe çıkarmanın savaşını vereceğiz. Bizi anlamayanlar, anlamak istemeyenler vardır ve daima olacaktır. Dar Dünya'ları içinde bencilliğe dayanan çıkarların kölesi olan ruhlar bize düşmanlık etmeğe devam edeceklerdir. Kıskançlığın, hasedin, sahteciliğin, yalancılığın, alçaklığın çirkefi içinde beslenen kimselerin aleyhimizde her çeşit faaliyeti yapmaları olağandır ve buna devam edeceklerdir. Milliyetçi Hareketçiler, Dokuz Işıkçılar, Ülkücüler sizler böyle yanlış yolda olanların da kurtuluşu, iyiliği ve uyandırılması için iğrenmeden, tiksinmeden, ürkmeden ve korkmadan vakarınızı ve inançlarınızı taze tutarak çalışacaksınız. Biz Türk Milliyetçileri, Ülkücüleri olarak Türk Milleti için en güzeli, en iyiyi, en yükseği sağlamak üzere her engeli aşarak ve hiç birşeyden yılmayarak ileriye atılmalıyız. Elimizde hedefe ulaşmak için harcayabileceğimiz fazla zaman yoktur, Dünya'nın en

zengin toprakları üzerinde, en önemli bir bölgede, tarihin gördüğü en güçlü devletleri kurmuş ve en şanlı orduları yürütmüş olan bir milleti, yoksul, geri, teşkilâtsız, bakımsız, perişan ve dağınıklık içinde kendi haline bırakmayacaklarını hatırdan çıkarmamalıyız.

DAVRANMALIYIZ, EL ELE VERİP OMUZ OMUZA ŞAHLANMALIYIZ. YOKLUKTAN BAHSEDENLERE İNANMAMALIYIZ. İMKÂNSIZLIK VE YOKLUK İNSANLARIN HER ZAMAN YOKETMEYE MUKTEDIR OLDUKLARI DÜŞMANDIR.

YENİ BİR TÜRK MUCİZESİ DOĞMALIDIR... DOĞACAKTIR. BELKİ YARIN, BELKİ YARINDAN DA YAKIN.

MİLLÎ DOKTRİN: DOKUZ IŞIK

TÜRK Milleti, kendi millî tarihini, örf, âdet ve ananelerini, kendi millî hasletlerini dikkate alan, modern ilmi ve tekniği önder alan % 100 yerli ve millî bir idare sistemi kurmalıdır. Çünkü her milletin idare sistemi kendi şartlarına, kendi tarihine ve millî özelliklerine göredir. Her hangi bir milletin sistemini olduğu gibi almak gerçeklere uymaz. Bugün de böyle. Aydınlar, kapitalist ve komünist sistemleri aynen tatbike çalışıyorlar. Bunların hepsi taklitçiliktir. Her milletin durumunun başka olduğunu nazari dikkate alarak biz diyoruz ki, yeni millî bir doktrin, bir sistem lâzım. Bu doktrin Dokuz Işıktır. Bu milli doktrin her şeyini Türklüğün tarihinden almış olan, modern ilmi, tekniği önder kabul etmiş olan bir görüştür. Bunun kuvvetini almış olduğu temel kaynak MÜSLÜMANLIK ve TÜRKLÜKTÜR. Türk insanına karşı sonsuz sevgi, insan haysiyetine karşı sonsuz saygıdır. Niye temel kaynak Müslümanlık ve Türklüktür? Çünki, bu millet Müslüman Türk milletidir. Türk olarak binlerce yıllık şanı, şerefi var. Bin yıldır Müslümanlığı benimsemiştir. Son 50-60 yıl içindeki aydınlar dine cephe almışlar, Müslümanlığı tanımamışlar, O'nu zararlı göstermişlerdir. On-

lar diyor ki «Avrupa hıristiyan olduğu için ileri gitti. Biz Müslüman olduğumuz için geri kaldık.» Bu böyle değildir. Ana meseleleri kavrayamayan taklitci aydınlar yetiştirdiğimiz için geri kaldık. İşte Cumhuriyet lâikliği koymuş, Halk Partisi bunu fırsat bilerek dini silmeye kalkmış. Fakat memleket gene perişan kalmıştır.

Geri kalmanın, dinle alâkası yoktur. Varsa bile bu da dinin bazı din adamlarınca yanlış telkin edilmesi yüzünden olmuştur. Müslümanlık en mütekâmil dindir. İlme değer vermiş, ilmin, tekniğin ileri gitmesini sağlamıştır. Orta Çağda medeniyet Doğu'da Müslümanlar sâyesinde kuruldu. O medeniyet İslâm Medeniyetiydi. Bugünkü Avrupa medeniyeti orta çağdaki İslâm Medeniyetinden doğmuştur. Bugün birçok batılı âlimin de ilmen tesbit edip kabul ettiği gibi batı Medeniyetinin temeli eski Yunan, eski Roma medeniyeti, Hıristiyanlık değil, Türk-İslâm medeniyetidir. Bu nasıl olmuştur? Türk-İslâm medeniyetinin en yüksek zamanlarında Haçlı orduları Müslüman memleketlerine girmiş; Avrupa bu büyük medeniyeti gördüğünde hayret etmiş, ordular geri dönerken o medeniyetten ilham almışlardır. Haçlı seferleri yüzyıllarca sürmüştür. Bir çok Avrupalı âlimler İspanya'da, Endülüs Emevilerinin hüküm sürdüğü tarihlerde Endülüs'te ilim tahsil etmişlerdir. Müslümanlardan ilim almışlardır. Riyazîye ilmini, onun bir kolu olan Alcebra (cebir) ilmini Endülüsten öğrenmişlerdir. Astronomiyi Müslümanlardan öğrenmişlerdir. Daha sonra Endülüs devletinin yıkılması ile oradaki ilim kitaplarının Avrupalılarca kaçırıldığı ve bugün Avrupa kitaplıklarında bulunduğu bir gerçektir. Daha bir çok Müslüman Türk âlimlerinin büyük buluşları vardır. En son, Fatihin İstanbul'u fet-

hetmesiyle ilim Avrupa'ya gitmiştir. İstanbulu terk eden âlimler İltalya'da İslâm fikrini söylemişler, ondaki büyüklüğü anlatmışlar, ondan ilham alarak Rönesansı başlatmışlardır. Görülüyor ki Avrupalıların ileri gitmesinin sebebi Hıristiyanlık; Türklerin geri kalmasının sebebi Müslümanlık değildir.

Milletler dinsiz yaşıyamaz. Her milletin dini vardır. Din toplum içinde sosyal bir müessesedir. Bu müesseseyi hiç bir toplum hayatından söküp çıkaramamıştır. Komünistler din düşmanıdırlar ve derler ki, «Din milletleri uyuşturan bir afyondur.» Fakat onlar bile bunu söküp atamamıştır. Bugün Rusya'da kilise her şeyiyle yaşatılmaktadır. Toplumun hayatını mutlu kılmayı düşünen, toplumu yüceltmek isteyen aydınlar bunu nazarı dikkate almalıdırlar. Bunu size ilmî olarak söylüyorum. Bir de işin öteki cephesi var. Dinin insanları kötü yoldan çeviren, mutluluğa götüren esasları olduğunu kabul ediyoruz. Bunu maksatlı olarak istismar eden satılmış cahiller İslâmiyeti kötülemektedirler.

Demek ki Dokuz Işığın temel kaynaklarından birisi budur; Türklük şuuru, İslâm imanı, İslâm ahlâk ve faziletidir.

Dokuz Işığın diğer kaynağı İNSAN SEVGİSİ, İNSAN HAYSİYETİNE SONSUZ SAYGI'dır. Türk Milleti olarak bizim millî karakterimizin bir husûsiyeti vardır. Biz Türkler ne başkalarına uşaklık etmeyi, ne de başkalarını uşak olarak kullanmayı kabul etmeyiz. İnsanlık haysiyetine saygı duymayan, Türk insanına karşı gönlünde sevgi taşımayan, Türk Milletini Türk halkını hor gören zihniyete karşıyız. Dokuz Işıkçılar olarak bizler Türk halkını, Türk insanını Allah'ın mukaddes bir emaneti telâkki etmekteyiz. İdareci ve aydınların milletimizin bütün fertlerine

bu anlayış içinde hizmet etmeleri, hangi mevkide olurlarsa olsunlar, mevki farkı, zenginlik farkı gözetmeksizin, herkesin hakkına, hukukuna riayetkâr olmaları ancak gönüllerinin insan sevgisi ve insan haysiyetine sonsuz saygı ile dolu olmasına bağlıdır.

Dokuz Işık, dokuz ana ilkeye dayanır. Bunlar:

1 — Milliyetçilik
2 — Ülkücülük
3 — Ahlâkçılık
4 — Toplumculuk
5 — İlimcilik
6 — Hürriyetçilik ve Şahsîyetçilik
7 — Köycülük
8 — Gelişmecilik ve Halkçılık
9 — Endüstricilik ve Teknikçilik'tir.

Dokuz Işık Doktrini'nin tümü hakkında «Millî Doktrin Dokuz Işık» isimli eserimizde gerekli açıklamayı yapmıştık. Burada bazı hususları yeniden açıklığa kavuşturmayı önemli görmekteyiz.

1 — MİLLİYETÇİLİK :

Milliyetçilik ilkesinden kasdımız Türk Milleti'ni sevmek, ona sadakatla bağlı olmak, bütün olayları, Türk gözüyle görmek ve her faaliyetin Türk Milletine yararlı olmasını sağlamak, en azından bu şuuru taşımaktır. Türklüğü kabul eden, Türk Milletine çalışan, Türk Milletine sadakatla bağlı olan herkes Türk'tür. Bir şartla: Gönlünde başka bir milletin özlemini, sevgisini taşımayacak... «Efendim, ben Türk'üm, nüfus kâğıdımda da T.C. vatandaşı yazılı, Türk Milletini seviyorum, İstanbul'da işlerim de çok iyi, iyi kazanıyorum... Ama Yunanistan'ı, İsrail'i de çok seviyorum, kazancımın bir kısmını da oraya taşıyorum...» İşte bu zihniyetteki bir insan Türk

olamaz. Bir atasözümüz vardır: Bir gönülde iki sevda olmaz.

Milliyetçiliğimizin diğer bir icabı da şudur: Dünyanın neresinde bir Türk varsa, bizim ilgimizin şumûlü içine girer, onunla ilgileniriz. Bugün yeryüzünde tarihin hiçbir devrinde devlet kuramamış, medeniyetin gelişmesine hizmet edememiş Afrikalı zencilerin bile insan hak ve hürriyetlerinden yararlanmak yolunda gayret gösterdikleri, istiklâllerini kazandıkları, Birleşmiş Milletler Anayasası'nda ve İnsan Hakları Beyannamesi'nde gösterilen haklara sahip oldukları gözler önünde dururken, insanlığa ve medeniyetin inkişâfına en büyük hizmetleri yapmış bulunan, tarihin gördüğü en büyük millet olan Türk Milleti'nin yabancı esâreti altında yaşayan kısımlarıyla ilgilenmek, onların da insanlık şeref ve haklarına sahip olmalarını istemek millî ve insanî bir vazifemizdir. Ancak, burada da bir şartımız vardır: Türk Milleti'nin son bağımsız kalesi olan Türkiye'mize zarar vermeyecek şekilde esir Türklerle ilgilenmek lüzumuna inanıyoruz.

2 — ÜLKÜCÜLÜK :

Ülkücülük «idealizm» demektir. Bizim ülkümüzün hedefi Türk Milleti'ni en kısa yoldan, en kısa zamanda, başkalarına avuç açmadan çağlar üzerinden sıçrayarak çağdaş medeniyetin en ön safına geçirmek, ilimde teknikte, medeniyette yeryüzünün en kuvvetli varlığı haline getirmek, Türklüğü yüceltmektir. Bütün Türklerin tutsaklıktan kurtulup hür ve bağımsız olması ülkümüzdür. Ülküler adım adım gerçekleşir. Ülkülerin gerçekleşmesi yolunda birtakım hedefler vardır. Türk Tarihinde bu hedefler her zaman olmuştur ve «KIZIL ELMA» sözüyle ifâde

edilmiştir. «Kızıl Elma» ülkü yolunda katedilmesi gereken mesafeyi, alınması gereken hedefi gösterir. Ülküler bir insanın ömrü içinde gerçekleşmeyebilir. Fakat milletin hayatı içinde bu hedeflere varılabilir. Şunu hatırdan çıkarmayınız ki, ülküsüz insan çamurdan farkı olmayan bir varlıktır.

3 — AHLÂKÇILIK :

Ahlâkçılık ilkesi üzerinde söz söylemeğe lüzum yoktur. Tarihte birçok devletler yükselmiştir. Bunlar parayla değil, ahlâkla yükselmiştir; parasızlıktan değil, ahlâksızlıktan yıkılmışlardır.

Türk ahlâkının geleneği, Türk ahlâkı ve müslüman âdet ve geleneğinden ibarettir. Ahlâkçılıkta esas Türklük an'anelerine, Türk töresine, İslâm esaslarına ve hayata uygun olması esasıdır.

4 — TOPLUMCULUK :

Toplumculuk, her şeyin toplum yararına yapılması demektir.

Toplumculuğumuzu iki ana görüş içerisinde izah edebiliriz:

a) **Sosyal Görüş:** Tam bir sosyal adalet düzeni kurulmalıdır. Sosyal adalet ne demektir? Sosyal adalet, vatandaşlar arasında taşınan yüklerin, çekilen sıkıntıların, mükellefiyetlerin, sağlanan gelirlerin, istifade edilen nimetlerin liyâkat ve kabiliyetlere göre adaletle (eşitlikle değil!) dağıtılması demektir.

Sosyal adalet düzeninin kaçınılmaz şartı fırsat eşitliğidir. En ücra köydeki en yoksul vatandaşla en zengin adam, en yüksek mevki sahibi arasında hiçbir fark gözetmeksizin memleketin nimetlerinden yararlanmada imkân ve fırsat eşitliği sağlamaktır.

Bugün milletimiz teşkilâtsız, himayesiz, dağınık ve kadere terkedilmiş bir haldedir. Bugün işsiz olan, dul, yetim, sakat olan vatandaşlarımız ortada ayak altında perişan bir vaziyettedirler. Böyle bir toplum olmaz. Türk cemiyeti; eskiden beri teşkilâtlıdır. Vakıflar, imaret teşkilâtları, lonca teşkilâtları vardı. Bunların sosyal fonksiyonları büyüktü. Şimdi bu teşkilâtlardan eser yok; yenileri de teşekkül ettirilmiyor. Bunlar aydınların aklına gelmiyor, onlar taklitçilikle meşguller. Biz bütün halkımızı içine alacak bir Sosyal Güvenlik ve Yardım Teşkilâtı kurulmasını gerçekleştireceğiz. Köylü, işçi, memur vatandaşların emeklilik haklarına kavuşturulması, hastalık ve felâket günlerinde yardımsız ve himâyesiz bırakılmaması ancak böyle bir teşkilât sayesinde başarılabilir.

Böylece tam bir sosyal adalet sağlanacaktır. Zengin yirmi avukat tutarken fakir bir avukat bile tutamayacak, yahut zengin çocuğunu okuturken, fakir okutamayacak. Bu kaldırılacaktır.

b) Ekonomik Görüş: Türkiye'nin hızla kalkınması için ağır sanayi, atom sanayii, stratejik madenler ve enerji devlet eliyle, devlet kontrolünde geliştirilecektir. Yatırımlar 95 milyona çıkan İstanbul'daki Opera Salonu, 80 milyona çıkan İzmir'deki Kapalı Spor Salonu gibi ölü yatırımlara yapılmayacaktır. Türkiye kalkınıncaya kadar bu ölü yatırımlardan vazgeçilmelidir. Yatırımlar fabrika yapan fabrikalara, ağır sanayie yatırılmalıdır. Kurulacak fabrikalar bugün olduğu gibi birkaç büyük şehrin çevresine değil, Anadolu'ya serpiştirilmelidir. Çünkü hem orada yapılan iş daha ucuza mal olur, işçi daha ucuza çalışır, hem de fabrika kurulan bölge ekonomik yönden kuvvetlenir.

Toplumun kalkınmasında özel teşebbüs desteklenecek, himaye edilecektir. Ancak bu konuda işverenle işçinin karşılıklı olarak haklarının korunması, ve bu iki tarafın münasebetlerinin milletin zararına olmayacak şekilde kontrol, tanzim ve nezaret altında bulundurulması şarttır.

Memleketimizde yapılması icabeden pek çok büyük işler vardır. Bunların başarılması için halkın elindeki küçük tasarrufların teşvik edilerek ,devlet tarafından tanzim ve organize edilerek (her meslek mensuplarının kendi mesleklerine ait teşkil edecekleri tasarruf ve yatırım sandıklarında) birleştirilip halkın sermayedar olacağı büyük ekonomik teşebbüslere girişilmesini gaye edinen bir görüşe sahibiz.

Bunların dışında atom ve füze araştırmaları, ilmî araştırmalar gibi büyük organizasyon isteyen, büyük masraflar isteyen bazı büyük işler vardır ki, tamamiyle devlet tarafından yapılacaktır. Bunların tamamiyle devletçe ele alınmasını, plânlanıp süratle başarılması esasını kabul etmekteyiz.

5 — İLİMCİLİK :

Her olayı incelerken ilim metodunu takip edeceğiz. Bu da nedir? Müşahede, inceleme, araştırma, analiz, tecrübe ve müsbet sonucu bulmak. Demek ki, bütün memleket mes'eleleri ile olayları, tutumları düşünürken en doğru neticeye varabilmek için uygulayacağımız prensip ilim metodu, ilim mantalitesi olacaktır ve bütün faaliyetlerimizde bize yol gösterici olarak ilmi önder kabul edeceğiz. Bunun için ilimciyiz.

6 — HÜRRİYETÇİLİK:

İnsanların en iyi hürriyet içinde gelişebilecekleri ve mutlu olabilecekleri inancındayız. İnsanların hür olabilmesi için, hürriyetin olabilmesi için onların mülkiyet ve varlık sahibi olması lâzımdır. Meselâ: Gezi hürriyetimiz var, ama cebimizde beş kuruşumuz yok. Bu durumda gezi hürriyetinden bahsedilebilir mi? Gezi hürriyeti vadeden kanunların, iktidarların bunu gerçekleştirecek ekonomik imkânları sağlaması, gerekli tedbirleri alması lâzımdır.

ŞAHSİYETÇİLİK mes'elesine gelince: İnsanların kişiliği önemlidir. Toplumculuğu benimsiyoruz, ama şahsiyetçiyiz. Bunu demekle de insanları, sadece milyonlarına milyon katmayı düşünerek yaşayan birer varlık olarak kabul etmiyoruz. İnsanları sömürmek isteyen bir şahsiyetçilik; şahsiyeti ezen bir toplumculuk bizim görüşlerimiz dışındadır. İnsanların şahsiyetini hürriyet ortamı içinde yüceltmek, ona saygı ve sevgi duymak vazifemizdir. Ferdîyetçiliği, yani «liberalizm» i değil, «şahsiyetçiliği» kabul ederiz.

7 — KÖYCÜLÜK:

% 70 i köylü olan bir milletiz. Türk milletinin kalkınması köylünün kalkınmasına bağlıdır. Biz köylünün kalkınması için köy reformu yapacağız. Bunu tarım kentleri modeli ile gerçekleştireceğiz.

Köy Reformunun yapılabilmesi için sanayileşmemiz şarttır. % 70 köylü nüfusunu toprak doyuramamaktadır. Köy nüfusunun bir kısmının sanayie aktarılması şarttır.

Bugün Amerika'da 205 milyon nüfusu, 9 milyon çiftçi doyurmaktadır. Bu 9 milyon 205 milyonu do-

yurduğu gibi dünyayı da doyurmaktadır. 9 milyon, bu nüfusun % 4,5'u demektir. Bizimki ise 24 milyon çiftçi; nüfusumuzun % 70'dir. Bunun mutlaka değişmesi lâzımdır. 35 milyon nüfusu 24 milyon doyuruyorsa (doyurmuyor bile) o ülke geri kalmış demektir. Tarımla uğraşan nüfusun % 10'a indirilmesi ve makinalaşması şarttır. Bunu gerçekleştirecek olan Tarım Kentlerini kurmak için 10-15 köyün teşkilâtlandırılması lâzımdır. Bunun için bu 10-15 köyün merkezî bir yerine düşen köy **cazibe köyü** (tarım kenti) seçilecek, oraya bu 10-15 köyün ihtiyacını karşılayacak yatılı ilk ve orta okul açılacak, tarım uzmanı, ebe, doktor, veteriner gönderilecek, tarım aletleri bakım atelyesi, ilâç dağıtım servisleri, dispanser, sağlık ocağı, tekniker kursları, el sanatları kursları açılacak ve daha birçok akla gelen alt yapı tesisleri kurulacak ve köyler topluca bakımsızlıktan kurtulacaktır. Kasabadan bu cazibe köyüne yol yapılacak, böylece hastaların perişan olması, daha yolda iken ölüme terk edilmesi, tedavi edilememesi önlenecektir. Elektrik istasyonları o köye yapılacaktır. Köylünün mutlaka bunlara kavuşması lâzımdır.

Köylü olmakla insanlıktan çıkmamışlar ya! Onların da insanca yaşamak, refah içinde mutlu olarak yaşamak hakkıdır. Köylü vergi veriyor, asker oluyor, oy veriyor ama ona hiç bir şey verilmiyor. 50-60 senedir aydınlar bu noktayı nazarı dikkate almamışlardır. Edebiyat olarak nutuk atmışlar, ama hepsi de boş olmuştur. Bugün 40.000 öğretmen, 40.000 doktor, en az 40.000 okul lâzım. Oysa bugünkü imkânlarla bunu temin etmek hayaldir. Bugün Türkiye'de 19.000 doktor var. Bunun bir kısmı dışarıda Avrupa'da, Amerika'da, büyük bir kısmı da

İstanbul'da ve birkaç büyük şehir ve kasabada. Peki doktorun olmadığı diğer köy ve kasabalardaki vatandaşlar ne yapacak?... Devletin mutlaka buna bir tedbir alması lâzımdır.

Köycülük prensibimizde diğer görüş tarım ve toprak reformudur.

Tarım reformu demek, toprakların ıslahı, ilmî ve fennî modern tarım yapmak, suların ıslahı, sulu tarım yapmak, erozyonu önleyici tedbirler almak ve modern usullerle pazarlama yapmak. Biz sadece toprak reformunu değil bütünüyle tarım reformunu savunuyoruz. Erim Hükûmeti bir toprak reformu yapmaya kalktı. Biz Milliyetçi Hareket olarak bu tasarıya karşı çıktık. Çünkü onların yapmak istedikleri reform, ilmî esaslara dayanmamaktadır. Sanayileşmeden, toprak reformu'nu ve tarım reformunu tüm olarak ele almadan toprak reformunu yapmak mümkün değildir. Sanayileşmeden toprak reformu yapmak Türkiye'yi mahvetmektir.

Bugün Türkiye'nin yüzölçümü 776.000 kilometre karedir. Bundan gölleri, nehirleri, şehirlerin, ormanların kapladığı alanları çıkardıktan sonra tarıma elverişli toprak kalır. Bu tarıma elverişli toprağı 24 Milyon çiftçiye paylaştırsak, adam başına 7,8 dönüm arazi düşmektedir. Her çiftçi ailesini 6 kişi kabul etsek, 46,8 dönüm aile başına düşen arazi eder. Bu bir aileyi doyurmağa,, bunlardan artanla 35 milyonu doyurup, ihracat gelirlerinin çoğu tarım ürünlerinden olan bir ülkenin millî gelirini arttırmağa elverişli değildir. O halde aile başına en az 200 dönüm arazi düşecek şekilde tarım nüfusunu azaltmak, o'nu sanayie ve ulaştırmaya ve diğer iş sahalarına aktarmak lâzımdır. Bunun için evvelâ sanayii kurmamız gerekir. İşte Erim Hükûmeti, bunu nazarı

dikkate almadığı için biz bu toprak reformu tasarısına itiraz ettik.

8 — GELİŞMECİLİK ve HALKÇILIK :

Devrimciliği kabul etmiyoruz. Gelişmecilikle biz milleti tarihinden, Türklüğünden çıkarmadan geliştirmeyi ve en yükseğe çıkarmayı kastediyoruz. Ve bu amaçlarımızdandır. Devrimcilik gibi eski olan herşeyi kötülemek, tarihimize, ceddimize küfür etmek bizim doktrinimizde yoktur. Biz gelişmecilikle kökümüzden kopmadan, daima daha iyiyi, daha güzeli aramak ve sonsuz bir iyiliğe, güzelliğe ulaşmak istiyoruz.

İnsanların ruhunda bu arayış, bu gelişme azmi olmasaydı, insanlık bu ilerlemeyi yapamaz, bu seviyeye gelemezdi. Eğer insanlar elde ettikleriyle yetinselerdi, medeniyetler olduğu gibi kalır, gelişemezdi. Yapacağımız bütün işlerin millî ruhumuza ve millî geleneklerimize uygun olması esasını kabul ediyoruz. Gelişmecilik prensibiyle kastettiğimiz görüşün özeti budur.

Halkçılık'tan maksadımız da herşeyin halk için, halkla beraber ve halka doğru olmasıdır. Yâni halka tepeden bakmak, halktan ayrı olmak gibi tutumların karşısındayız.

9 — ENDÜSTRİCİLİK ve TEKNİKÇİLİK :

Bugün milletler ileri ve geri milletler diye ikiye ayrılmıştır. Türkiye de geri milletler safhasındadır. İleri milletlerin ileriliklerinin sebebi nedir? Endüstri ve teknikte sağladıkları inkişafla modern vasıtalara sahip olmalarıdır. Geri diye vasıflandırılan milletlerin geri kalmışlıklarının sebebi ise bu imkânlardan mahrum bulunmalarıdır. O halde, Türk

Milleti'nin yükselmesi, güçlenmesi ve ileri millet-ler seviyesine ulaşması için endüstri ve teknikçilik ilkesini koyuyoruz.

Yaşadığımız çağ endüstri ve teknik çağıdır. İnsanlar bugün bu sayede yıldızlara gidiyor. Bunlar ilmin, endüstri ve tekniğin sağladığı imkânlardır. İnsanlığın istikbali ve mutluluğu buna bağlıdır. Kuvvetli olmak, millî varlığımızı korumak için şarttır. Kuvvet ise endüstri ve teknikle kaimdir.

***

Arkadaşlar, böylece Dokuz Işık'ın; % 100 yerli ve millî doktrinin hatlarını çizmiş olduk. Bugünün aydınları gibi asla taklide kaçmayarak, kendi tarihine, kültürüne, sosyo-ekonomik yapısına uygun bir doktrin ortaya koyduk.

TÜRKİYE'NİN MES'ELELERİ

Bizim Türk milliyetçileri olarak dâvamız Türk milletinin varlığını yüceltmek ve ebediyen devam ettirmek davâsıdır. Bu fikrin, bu davânın üstünde başka hiçbir fikir, başka bir davâ yer alamaz. Türk milletinin varlığını korumak, yükseltmek ve onu ebediyyen devam ettirmek fikrine hizmet etmeyen, bu fikre uygun olmayan hiçbir davranış, hiçbir hareket Türk milleti için meşru olamaz. Milletler arasında devamlı bir yarışma, bir mücadele sürüp gitmektedir. Her millet kendi milletini daha üstün yapmak, daha refahlı, daha saadetli, daha medenî, daha ileri bir millet yapmak için çırpınır ve mücadele eder.

Bu şuurdan, bu duygudan, bu kutsal ihtirastan mahrum olan milletler, yok olmağa, sürünmeğe mahkûmdur. İşte tarihin kaydettiği en eski devirlerden beri milletler arasında sürüp giden bu mücadele içinde Türk milletinin bir an önce içinde bulunduğu bakımsız, fakir, geri kalmış ve kuvvetsiz durumdan kurtulması, başkalarına avuç açarak yardım dilenme durumundan kurtularak kendi gücüyle ayakta duran, sözünü ve şerefini her yerde saydıran güçlü, medeniyette en ileri, refahta en ileri bir millet haline gelmesi... Dâvamız budur. Türk milletinin böy-

le bir varlık haline gelmesi herşeyden önce milliyetçilik şuuruna ve Türk milletini yeryüzünde en refahlı, en güçlü, en medenî bir millet haline getirmek ülküsüne, ihtirasına sahip olmakla mümkündür.

Bugün Milliyetçi Hareket diye bayrağını açtığımız, sevgili milletimiz, aziz vatandaşlarımız tarafından daha çok kulak verilen ,daha büyük sevgiyle bayrağının altında toplanılan bu hareketin gayesi, manası budur.

Bugün yeryüzünün ileri ve modern memleketleriyle Türkiyemizin arasındaki mesafe kapanmak yerine daha ziyade genişlemekte ve açılmaktadır. Bundan yüz yıl evvelki Türkiye'nin, meselâ o zamanın Almanya veya İngilteresiyle bugünün Almanyası ve İngilteresi arasındaki mesafe küçülmek yerine büyümüştür, büyümektedir. Memleketimizde uygulanan kalkınma programları, kalkınma plânları propaganda mahiyetinde olup, halkı avutmak, halkı uyutmak mahiyetindedir. Avrupa iktisadî İşbirliğinin ilim adamları tarafından yapılan incelemelere göre bugün Türkiye'de yürürlükte bulunan plân ve programa göre memleketin yılda kalkınma hızı yüzde yedi olarak kabul edilmiştir. Yüzde yedinin yüzde üçü her yıl artan nüfusun ihtiyaçlarına gitmektedir. Geri kalan yüzde dört elde edildiği takdirde, bu hızla Türkiye kalkınacak olursa bugünkü ileri Avrupa memleketleriyle ancak 249 yıl sonra aynı seviyeye gelebilir. Böyle bir yavaş harekete Türk milletini, sefalet içinde, perişanlık içinde kalmağa, sürünmeğe zorlayan böyle az bir kalkınmaya şuurlu Türk milliyetçileri olarak isyan etmek, başkaldırmak, Türk milletinin varlığını bir an önce kurtarmak dâvâsı güdenler için en kutsal bir vazifedir. Milliyetçi Hareket olarak bunu yapıyoruz.

Türkiye'nin temel meselelerine geliyorum. Türkiyemizin temel meselelerinin başında bugün milletimizin içine yuvarlandığı mânevî buhran gelmektedir. Hiçbir millet mâneviyatsız ayakta duramaz. Tarihte çok devletler kurulmuştur, çok medeniyetler kurulmuş, çok yükselişler olmuştur. Fakat bunların hiçbirisi paranın kuvvetiyle, varlığıyle veya kalabalığın kuvvetiyle değil, sadece ve sadece insanların gönlündeki temiz iman, mâneviyat ve ülkülerle mümkün olabilmiştir. Tarihte batan, yıkılan devletler olmuş, medeniyetler olmuştur. Fakat bunların hiçbirisi parasızlıktan, fakirlikten, yoksulluktan değil, sadece ve sadece mânevî buhrandan, ahlâk buhranından, ahlâksızlıktan yıkılmışlardır. Bugün Türkiyemizin karşılaştığı temel meselelerin başında milletimizin içine sürüklendiği, yuvarlandırıldığı mânevî buhran, ahlâk buhranı gelmektedir., inanç buhranı gelmektedir. Buna temas ederken, bu konu üzerinde biraz daha geniş konuşmak faydalıdır. Mânevî buhran bir milletin, bir halkın inanç buhranıdır. Yâni mânevîyatının zayıf oluşudur. Dinî inançları buhran geçirmesidir. Dinî inançlardan, millî inançlardan kuvvet alan ahlâk kaidelerinin, ahlâkî inançlarının buhran geçirmesidir. Zaman zaman memleketimizde çeşitli görüşler maksatlı olarak ortaya atılmıştır. Zaman zaman milliyetçilik aleyhinde, «milliyetçilik neymiş, milliyetçilik artık eskimiş, modası geçmiş bir fikirdir, lüzumsuzdur, hattâ Türk milletinin geri kalmış oluşunun sebebi İslâmiyettir» gibi saçma fikirler, Türk milletini dağıtıcı, zehirleyici fikirler ileriye sürülür olmuştur.

İslâmiyet Türk milletinin geri kalışının sebebi değildir. İslâmiyet nereye gitmişse tarih boyunca, gittiği yerlere ışık götürmüş, gittiği yerlere medeni-

yet yollarını açmış olan yüksek bir fazilet ve ahlâk dinidir. Bugün Avrupada, öğrendiğimiz öyle hakikatler, öyle meseleler var ki, bunları size açıklamayı faydalı bulurum. Bugün Hollanda'da kurulmuş olan bir ilim şirketi Avrupa medeniyetinin eskiden sanıldığı gibi Yunan ve Roma medeniyetinden doğmuş olmayıp, İslâm medeniyetinden kuvvetini alarak doğmuş bir medeniyet olduğunu vesikalarla tesbit etmiş, eserlerle tesbit etmiş ve bugün bunları ortaya koyan kitapları, eserleri yazmak ve hazırlamak üzere faaliyete geçmiştir. Yapmış olduğu araştırmalar, dünya ilim adamları tarafından takdir olunmakta ve takip olunmaktadır. Onun için «Türk milletini geri bırakan sebep, onun müslüman oluşu, onun dinidir» gibi sözler doğru değildir, hakikatle ilgisi yoktur, daha doğrusu Türk milletini, onun sağlamlığını, mânevîyatını bozmak için ileriye sürülmüş görüşlerdir. Buna değinirken bir noktaya daha dikkatinizi çekmek isterim.

Türkiyemizin karşılaştığı diğer önemli bir mesele de memleketimizdeki idarede kararsızlık, ciddiyetsizlik, otorite buhranıdır. Bir memlekette her şeyden evvel nizam, herşeyden evvel devlet otoritesi ciddî şekilde hâkim olmazsa, o memleketi yıkmak isteyen fesat hareketleri rahatça faaliyet imkânı bulur. Bugün memleketimizde gördüğümüz birçok yıkıcı faaliyetler memleketimizde mevcut olan idaredeki kararsızlık, ciddiyetsizlik ve otorite buhranındandır. Bunun yanında milletlerin kuvvetini, milletlerin üstünlüğünü sağlayan husus, ilimde teknikte elde ettikleri ilerilik ve muvaffakiyettir. Türk milletinin de içinde bulunduğu bu perişan durumdan bir an önce kurtulması herşeyden önce ilim ve teknik sahasında büyük bir ilerleme, hızlı bir iler-

leme kaydetmesine bağlıdır. Bunun için, dünya çapında yüksek kaliteli ilim adamları, teknisyenler yetiştirmek lâzımdır. Yani şimdiye kadar memleketimizde körükörüne uygulanan millî eğitim sistemini değiştirmek, bunun yerine Türkiye'nin bir an önce ilimde, teknikte, sanayide en ileri memleketlerin seviyesine çıkmasını sağlayacak dünya çapında yüksek kaliteli ilim adamları ve teknisyenler kadrosu yetiştirmek lâzımdır.

Bundan sonra Türkiyenin karşılaşmakta olduğu bir diğer önemli mesele sosyal adaletsizlik, sosyal teşkilâtsızlık durumudur. Türk milletinin eski bir medeniyeti vardır. Eski medeniyetimizde cemiyetimizi teşkilâtlandıran, içtimaî yardımlaşma, içtimaî adalet teşekkülleri vardır. Eskiden vakıflar, imâretler, loncalar ve Anadolu'da «Ahî» dediğimiz teşkilât toplumun ihtiyacı olan bu meseleleri karşılayan hususlardır. Fakat bunlar zamanla Türk toplumundan silinmişler, çekilmişler. Bunların yerini alacak, bugünkü ihtiyaçları karşılayacak bir teşkilâtlanmaya gidilmelidir.

Bunun yanısıra memleketimizin karşılaştığı önemli bir mesele istihsal azlığı, istihlâk çokluğudur. Bugün biz, eski sistem istihsal, eski usullerle geri üretim yapan, fakat batı memleketlerinin tüketimini taklit eden bir durumdayız. Memleketimizin karşılaştığı dertlerden biri de budur diyoruz. Memleketimizde yıllardan beri milletimizi idare eden devlet adamları, yöneticiler, aydınlar büyük hataların içine düşmüşlerdir. İşte zaman zaman devrimler, inkilâplar diye büyük sözlerle ortaya atılan birçok hareketler yapılmıştır. Fakat bunları tetkik ettiğimiz zaman bunların hepsinin mâhiyeti batı memleketlerinin tüketimini **taklit hareketlerinden** ibaret kal-

dığı, buna karşılık memleketi refaha götürecek, memleketi zenginleştirecek, kalkındıracak, üretim sağlayacak hareketlere yönelmediğini görürüz. Büyük hatadır. Batı memleketlerinin milletimizi kalkındırmakla hiçbir ilgisi olmayan birtakım lüzumsuz âdetlerini, modalarını taklit etmek, kopya etmek sadece ve sadece Türk milletine israfa mal olan, Türk milletinin kazancını, değerlerini israfa sebep olan batı tüketimini taklitten ibaret kalmış, buna karşılık memleketin asıl acısını, asıl derdini teşkil eden üretim sağlama faaliyetleriyle ilgilenilmemiştir. Türkiyenin karşılaşmakta olduğu ana meselelerden birisi de budur. İstihsal, üretim ve üretimle dengeli tüketim.

Bir diğer meselemiz de aydınlarımızın iyi yetiştirilmemiş olmasıdır. Memleketimizin aydınları birçok yıllardan beri Türk halkına yabancı, Türk halkından uzaklaşacak bir eğitim görmektedirler. Ve öyle bir zihniyetle yetişmektedirler, öyle bir zihniyet aşılanmaktadır. Lise tahsili yapan, orta okul tahsili yapan ve liseden daha yüksek tahsil yapan, eğitim ve öğrenim yapan memleket çocukları bir daha halkın içine dönmemekte, halkın hayatına ortak olmağa yanaşmamakta, bunun yerine İstanbul, Ankara gibi birkaç şehrin konforlu hayatı içinde bir mevki sahibi olmağa ve o şehirlerde kapandıkları havası bozuk fildişi kulelerinden millete tepeden bakmağa, tepeden bakarak ahkâm biçmeğe alışmışlardır. Türk halkı binbir yoksulluk içinde, binbir mahrûmiyet içinde, köylerde çamurun, fışkının içinde, binbir sefaletin içinde, fakat onun emeğiyle, onun verdiği, kendi ihtiyaçlarından fedakârlık ederek sağladığı imkânlarla yetişen ve aydın haline gelen memleket çocukları ondan kopmakta, ondan

ayrı, Türk halkıyla ilgisi olmayan bir kaç şehrin sun'î, bozuk havasının içinde hastalanmakta ve halktan uzak kalmaktadırlar, kalmışlardır. Türk halkının, Türk milletinin bugüne kadar kalkınamayışının bir önemli sebebi budur. Dünya üzerinde yaşayan bütün milletlerde, bütün milletlerin kalkınmasında halkla aydın el-ele vermek suretiyle milletlerinin kalkınmasını sağlayabilmişlerdir. Halktan ayrı kalan aydın, aydından mahrum kalan halk sefaletin, felâketin kucağında bocalamış durmuştur. Türk milletinin kaderi de bugüne kadar böyle olmuştur.

Türk milletinin karşılaşmakta olduğu diğer bir mesele de seçkin idareci kadrosunun bulunmaması, yetişmemiş olmasıdır. Bunun; milletimiz bugüne kadar birçok acılarını çekmiştir. Bugün de karşılaştığımız sıkıntıların bir mühim sebebi budur. Bunun yanısıra, Türk milletinin karşı karşıya bulunduğu bir diğer mesele millî eğitim sistemimiz, çocuklarımızı Türk milletinin millî değerlerine bağlı, millî kültürüyle yoğurulmuş, millî şuur sahibi, milliyetçi bir ruh ve milliyetçi bir ihtiras sahibi insanlar olarak yetiştirememektedir. Bunun yerine sadece bilgi yüküyle yüklenmiş ve bencillik, menfaat ihtiraslarıyla dolu insanlar haline getirmektedir. Halbuki millî eğitimin herşeyden evvel sağlaması icabeden husus yetişecek memleket evlâtlarının evvelâ Müslüman-Türk olarak, Müslüman Türkün mânevî değerlerine bağlı, millî kültürle yoğrulmuş ve ona bağlı, ondan kopmamış, ve her zaman, her yerde Türk Milletinin menfaatlerini temin etmek ihtirası, temin etmek şuuru, temin etmek duygusuyla titreyen insanlar olarak yetişmeleri lâzımdır. Millî eğitimin sağlaması icabeden bir diğer husus da hangi okuldan çıkarsa çıksın bir okuldan ayrılan memleket çocuğunun,

millet hayatına yük teşkil edecek bir vatandaş halinde değil, milletin hayatına yeni değerler katacak, milletin hayatına üretici olarak katılacak vasıfta yetiştirilmesi lâzımdır. Bugün okullarımız o şekilde çocuklarımızı yetiştirmektedir ki, okuldan çıkan çocuk bir daha tarlaya gitmiyor, gitmek istemiyor. Bir daha tezgâhın başına gitmiyor, gitmek istemiyor. Bunun yerine hepsi devlet kapısında bir büro işi, bir memuriyet yani cemiyetin sırtında, cemiyete değer kazandıran bir faaliyet içinde değil, cemiyetin sırtına yük olacak bir istikamette kendisine yer arıyor. Onun için millî eğitimin, millî şuur, millî terbiye vermekle beraber yetişecek çocuklarımızı milletin sırtına yük değil, hangi okuldan ayrılırsa ayrılsın, ayrıldığı andan itibaren hayatın her yerinde Türk Milletine değer kazandıracak bir terbiye, bir bilgiyle yetiştirmesi lâzımdır.

Bir diğer meselemiz, halkımızın binbir fedakârlıkla ödediği vergilerden meydana gelen bütçelerin yıllardan beri israf edilmesi, yanlış kullanılmasıdır. Memlekette olan yatırım politikasının hatâlı oluşudur. Yıllardan beri, yalnız bugünkü iktidar tarafından değil, bundan önce, on sene, yirmi sene, yirmi beş sene evvelinden beri bu memlekette milletin binbir fedakârlıklarla ödediği vergilerden meydana gelen bütçe süslü binalara, gösterişli faaliyetlere, milletin kalkınmasını sağlamaktan uzak, milletin hakiki kalkınması ile ilgisi olmayan faaliyetlere harcanmış, israf edilmiş olmasındandır. Yatırımların sanayie, memleketi kalkındıracak yönde yapılması lâzımdır. Diğer faaliyetler, diğer harcamalar bekletilmelidir, geriye bırakılmalıdır. Evvelâ Türkiye'nin bugünkü üretimini gerek tarım alanında, gerek sanayi alanında bugünkü üretimini yüz, ikiyüz, beşyüz, bin,

onbin misline çıkaracak yatırımlara harcanacaktır. Bunun dışında diğer faaliyetler zarurî ihtiyaçlarla karşılanacaktır. Bu kısa zamanda verim sağlar, kısa zamanda Türkiye'nin kurtuluşunu hazırlar. Yoksa, istihsal sağlamayan, gelir getirmeyen, halkın refahını sağlamayacak olan bilmem nerede süslü hükümet binası, tiyatro binası, şunu, bunu yapmak, yanlış istikamette bu memleketin imkânlarını kullanmaktır, doğru değildir.

Kalkınma faaliyetlerinde bir milletin yaşaması, gelişmesi faaliyetlerinde her şeyden evvel düşünülecek bazı önemli başka meseleler de vardır. Bu meselelerin başında o milletin millî birliğinin korunması, iç güvenliğinin teminat altında bulunması, vatan topraklarının bütünlüğünün korunması meselesi gelir. Bugün Türkiye'miz gerek vatan bütünlüğümüze kasdetme bakımından, gerek Türk milletinin millî bütünlüğüne, millî varlığına kasdetme bakımından ciddî fesat hareketleriyle karşı karşıyadır. Bunların başında, fesadın en büyüğü komünizm gelmektedir. Komünizmin bir kanadında, bir kanadının altında mezhepçilik, partizanlık gibi birtakım fesat hareketler yürütülmektedir. Bunların hedefi Türk milletini içten zaafa uğratmak, Türk milletinin birliğini parçalamak, Türk vatanının bütünlüğünü parçalamaktır. Şimdi komünizmin ne olduğu üzerinde uzunca durmağa lüzum görmüyorum. Komünizm bir defa yüz sene evvel, yüz seneden daha eski bir zamanda yabancı bir memlekette bir yahudi tarafındandan ortaya atılmış olan bir fikirdir. Bugün ilim adamları tarafından, ilmî değeri kaybolmuş olan, ilmî sağlamlığı kalmamış olan ve yapılan incelemeler, tenkitler neticesinde, tutulacak tarafı kalmamış olan bir fikirdir, bir görüştür. Üstelik gerek milliyet

fikrine, gerek din fikrine, gerek aile fikrine aykırı bir görüştür ve yeryüzünün tanıdığı en vahşi, en korkunç emperyalizmin, moskof emperyalizminin milletleri esir etmek için kullandığı bir yem, bir aldatma vasıtasıdır. Bugün komünizm kampında bulunan memleketlere göz attığımızda bunu görmek mümkündür. Çekoslovakya'nın başına gelen olaylar, bize bunun hakkında kâfi fikir verecek durumdadır. Bizim memleketimizde de bu kışkırtma yürütülmektedir. Bunun hedefi Türkiye'yi ele geçirmek, Türkiye'yi düşmanın kucağına teslim etmektir. Arkasında hiyanet vardır, arkasında Türk milletine suikast vardır. Komünist diye bir adam ortaya çıktığı zaman bu; düşmanın uşağıdır, casusudur ve Türk milletine ihânet içindedir.

Yüz, yüz elli yıldan beri Türk aydınları ve Türkiye'yi idare edenler yanlış bir zihniyetin tesiri altında kalmışlardır. Bu yanlış zihniyet yabancı memleketlerdeki idareleri taklit etmekle Türkiye'yi kalkındırmaya çalışmak zihniyetidir. Bundan yüz, yüzelli yıl evvel, Türkiye'yi idare edenler, Türkiye'yi idare eden aydınlar o zamanki İngiliz, Fransız parlamento sistemini, kapitalist idare sisteminin kaba dış görünüşünü taklit etmekle Türkiye'nin bütün davalarının hallolacağını, bütün meselelerinin bir anda tılsımlı bir çözüme kavuşabileceğini iddia etmişlerdir, sanmışlardır. Fikir hareketleri tarihimizi incelediğimiz zaman, tarihe baktığımız zaman bunu görürüz. Memleketi idare edenler, memleketin ileri gelen aydınları Fransa'daki parlâmento sistemini, İngiltere'deki meşrutiyet sistemini memlekete bir sokarsak, Türkiye'nin bütün dertleri, bütün davâları bir anda çözülecektir, iddiasında bulunmuşlardır. Bunlar nasıl sistemlerdi? Bunlar o günkü İngiltere

ve Fransa'da uygulanan kapitalist ve liberalist sistemlerdi. Bunlar taklit edilmeğe çalışıldı, taklit edildi. Fakat Türkiye için, Türk milleti için beklenen faydayı sağlamadı. Aksine her taklit teşebbüsü Türk milletinin daha büyük kayıplara uğramasına, daha büyük gerilemelere uğramasına sebep oldu. Çünkü Türk milleti İngiliz milleti değildir. Fransız milleti değildir. Bugün de memleketimizde aydın geçinen bazı zümrelerde buna benzer zihniyetler görülmektedir. Bazıları yine batının kapitalizmini ve liberalizmini veya yeni liberalizmini, neoliberalizmini almak, taklit etmekle Türkiye'yi kalkındırmak iddiasındadırlar. Bazıları da Moskof komünizmini taklit etmekle Türkiye'yi kalkındıracaklarını iddia etmektedirler.

Türk milletinin kendine özel gerçekleri vardır, şartları vardır, tarihi vardır, millî gelenekleri vardır, millî ruhu vardır. Türk milleti, yabancı memleketlerin kendi şartlarına göre meydana getirilmiş olan sistemlerin kopya edilmesiyle kalkınamaz, kurtulamaz. Türk milletinin kurtuluşu, kalkınması Türk milletinin millî gerçeklerini dikkate alan, millî ruhunu dikkate alan, millî tarihine ve millî geleneklerine, millî ahlâkına, dinine bağlı, saygılı ve modern ilmî, modern tekniği de rehber edinen yüzde yüz yerli, yüzde yüz millî bir sistemle olabilir. İşte biz bugün Türkiye'de yaymağa çalıştığımız büyük Milliyetçi Hareketle Türk milletine yüzde yüz yerli, yüzde yüz millî, onun dinine, İslâmiyete bağlı, onu esas kabul eden, millî ruhuna bağlı, millî kültürüne saygılı, tarihine saygılı, geleneklerine saygılı ve modern ilmi tekniği de rehber edinmiş olan millî bir sistemi, yüzde yüz yerli bir doktrini sunuyoruz. Buna DOKUZ IŞIK Hareketi, Dokuz Işık sistemi, Dokuz Işık görüşü diyoruz.

Dokuz Işık hareketi Türk milletinin içine yayılmıştır. Bugün Türkiye'de güçlü, Milliyetçi Hareket başlamıştır, güçlü millî bir ülkü, millî bir fikir yürümeye geçmiştir, yürüyüşe geçmiştir. O da bizim hareketimiz, bizim ülkümüzdür. En kuvvetliyiz. Çünkü en haklı, en kutsal davânın sahibi, hareketin sahibi biziz. En yenilmez, baş eğmez insanlara sahip hareketin sahibiyiz. Çünkü insanlarımız en tepeden, en küçük görevde olanlara kadar hiçbir şekilde yılmayan, davâsından vazgeçmeyen, dönmeyen, satın alınamayan kişilerdir.

Milliyetçi Hareket başarıya doğru yürümektedir. Dokuz Işık hareketi zafere doğru koşmaktadır, yarının ufuklarından büyük Türkiye, özlediğimiz kudretli, mâneviyatta kalkınmış, ileri, yüksek, büyük Türkiye yarının ufuklarından yükselmektedir, onu selâmlıyorum.

TÜRKİYE'NİN KALKINMA YOLLARI

Biz Türk milliyetçileri bugün Türk milleti için en iyiyi, en güzeli, en mükemmeli her ne pahasına olursa olsun elde etmek ve Türk milletini yeniden eski şerefli, büyük günlerine kavuşturmak, hiç kimseden yardım dilenmeden, kimseye avuç açmadan, kendi gücüyle ayakta durabilen, kudretli, kuvvetli büyük Türkiye'yi her engeli ezerek, yıkarak yeniden meydana getirmek azmiyle harekete geçen insanlarız. Açmış olduğumuz bayrak, başlatmış olduğumuz hareket aziz Türk milleti tarafından büyük bir anlayışla ve takdirle karşılanmakta, Milliyetçi Hareket, Dokuz Işık hareketi hergün güçlenmekte ve yurdun her tarafından ses vermektedir. Konumuz, Türk milletini bu çizdiğim yönde en kısa yoldan en yükseğe çıkarmak için uygulanması gerekli usuller ve prensiplerdir.

Milletimizin yaşaması, yükselmesi için her şeyden evvel tek kalp olarak çarpmak, tek ruh, tek ses halinde birlik beraberlik içinde bulunması lâzımdır. Bugün, birçok felâketlere uğramış olmaklığımıza rağmen, yeryüzünün en büyük milletlerinden birisi Türk milletidir. Tuna nehrinden, Balkan dağlarından Çin'e kadar hâlâ Türkler uzanmaktadır, hâlâ Türkle-

rin yurdundan geçilmektedir. Bu büyük milletin tarihte yapmış olduğu büyük işler ve gelecekte yeniden ortaya çıkaracağı büyük varlık, bu bölgede gözü olan, Türk milletinin güçlenmesinden endişe duyan, birtakım yabancı kuvvetleri, yabancı çevreleri endişelendirmektedir. Bunun için de Türk milletinin güçlenmesini, kalkınmasını engellemek için herşeyden evvel millî birliğimizi ve bütünlüğümüzü bozacak, parçalayacak fesat tertipler, fitne hareketleri halkımızın içine, milletimizin arasına yayılmaya, salınmaya çalışılmaktadır. Türk milletinin kalkınması için her Türkün daima birinci plânda gözetmesi icabeden husus birliğin korunması, beraberliğin korunması, bizi parçalayacak, bizi birbirimizden soğutacak, bizi birbirimize karşı getirecek her tertibin elbirliğiyle karşına dikilmek olmalıdır. Birliğimize kasteden tertiplerin başında Komünizm gelmektedir. Birliğimize kasteden tertiplerin başında bölgecilik gelmektedir. Birliğimize, bütünlüğümüze kasteden tertiplerin başında mezhepçilik gelmektedir. Bunların başında ise partizanlık gelmektedir. Bugün memleketimizde demokratik düzen diye bir nizam tatbik edilmeye çalışılmaktadır. Birçok partiler vardır. Fakat particilik, parti menfaatları öyle bir kanser hastalığı gibi milletin bünyesini sarmağa çalışmaktadır ki, bu hastalığa tutulan milletimizin, memleketimizin çocukları, insanları gözleri dönüyor, millî birliği, memleketin, devletin yüksek menfaatlarını unutuyorlar, kişisel menfaatlar ve partizan menfaatların pençesinde memleketi tehlikeli ve ıstıraplı bir yöne doğru sürüklüyorlar. Onun için her şeyden evvel şunu her Türk hatırda tutmalıdır: Türk milletinin birliğini, beraberliğini, hür ve bağımsız yaşamasını sağlamayan, hür ve bağımsız yaşamasına,

yükselmesine zararlı olan her çeşit tutum Türk milleti için değerini kaybetmiş, Türk milleti için ortadan kaldırılması icap eden bir husus olur. Binaenaleyh, demokrasi derken, particilik derken her şeyin üstünde Türk milletinin menfaatlarını, Türk milletinin birliğini, bütünlüğünü, beraberliğini ve yüksek menfaatlarını gözetmek her Türk'ün şaşmaz şiârı, şaşmaz düstûru olmalıdır. Buna aykırı düşen davranışlar her Türk için menfurdur, ezilmesi lâzımdır.

Bugün Ortadoğu'da menfaatları bulunan devletler Türkiye'nin taşıdığı büyük önem dolayısıyle ve Türk milletinin sahip olduğu büyük hayatiyet dolayısiyle Türk milletini parçalamak, Türk milletini zehirlemek, onun ahlâkını bozmak, onu fesada uğratmak için, onu güçten kuvvetten düşürmek için, onu birbiriyle boğazlaşan, birbirini boğan, birbirini yok eden bir cemiyet bir millet haline düşürmek için her çeşit fitneye, her çeşit tuzağa, her çeşit hileye başvurmaktadırlar. Türk milleti kabiliyetli büyük bir millettir. Bunları anlayacak sağduyuya sahip bir millettir. Hepimiz atadan gelme bu yüksek vasıflarımızı daima uyanık bulundurarak, bu fesat faaliyetlerine karşı varlığımızı korumanın çaresini bulmalıyız.

Türk milletinin kalkınması için herşeyden evvel Türk milletinin millî benliğine, millî varlığına dönmesi lâzımdır. Bir milletin yükselmesi, millî değerler meydana getirmesiyle mümkün olur. Bir millet millî ahlâk sahibi olarak, kendi dinine, imanına, ahlâkına, âdetlerine, tarihine, geleneklerine sahip olarak ancak gücünü kuvvetini muhafaza edebilir, yükselebilir. Kendi benliğinden uzaklaşan, kendi benliğini hor gören, kendi kendini beğenmeyen, başkalarını kendinden üstün zanneden, başkalarını kopya etmeği marifet sayan bir millet kendini kaybetmiş,

çoktan ölmüş olur. Onun için bizim milletimizi, kalkındırmak için açtığımız mücadelede herşeyden önce üzerinde durduğumuz husus: Biz Türküz, kendimize benzeriz, kuvvetli, vasıflı, meziyetli, ahlâklı bir milletiz. Başkalarından aşağı, başkalarından eksik bir tarafımız yoktur. Başkalarını kopya ederek yükselmemiz mümkün değildir. Kendi benliğimize güveneceğiz, kendimize dayanacağız, kendi özelliklerimize döneceğiz, kendi millî âdetlerimize, ahlâkımıza döneceğiz. Ama modern ilmi, modern tekniği de alıp, onda da bir ân önce yükselmenin çarelerini bulmak suretiyle memleketin kalkınmasını sağlayacağız.

Türk milletinin kalkınmasında güzel san'atların, memleketteki her çeşit faaliyetin ve özellikle fikir faaliyetinin, yazı faaliyetlerinin, güzel sanatların Türk milletinin millî varlığını korumak, geliştirmek, Türk milletini uyandırmak ve yükseltmek yolunda seferber edilmesi lâzımdır. Bugünkü gibi san'at faaliyetlerinin başıboş, çeşitli düşman fikirlerin, çeşitli düşman faaliyetlerin elinde âlet ve oyuncak olarak Türk milletinin ahlâkını bozmak, Türk milletinin kültürünü yok etmek, Türk milletinin fikir faaliyetini öldürmek, onu fikirsiz, ruhsuz, millî benliğinden uzaklaşmış, millî benliğini öldürmüş hâle getirmek yolunda kullanılmasına müsaade etmemek lâzımdır. Onun için Dokuz Işık görüşünün, Dokuz Işık millî doktrininin Türk milletini kalkındırmada gözönünde bulundurduğu bu hususu; bilhassa kültür ve san'at hayatımızın, fikir hayatımızın, fikir hareketlerinin, yazı hayatımızın yüzde yüz millî hedeflere doğru yönelmiş, yüzde yüz millî hedeflerin emrinde, millî ülkünün emrinde ve Türk milletinin yükselişini sağlayacak yönde seferber edilmesini birinci plânda göz-

önünde bulundurmaktayız: Başıboş, solcu, komünist, marksist, ne idüğü belirsiz, soysuz, Türk ahlâkına kasteden, kültür, san'at, fikir hareketlerine asla müsaade etmeyeceğiz.

Size büyük bir ilke işaret ediyorum, büyük bir prensibi işaret ediyorum: Ancak Türk milletine yararlı olacak faaliyetler için Türkiye'de hürriyet tanırız. Türk milletini bozacak, Türk milletini zarara uğratacak, onun hayatı için tehlike teşkil edecek hiç bir harekete hürriyet tanınamaz. Türk milletini yıkma, Türk milletini yoketme hürriyeti diye bir hürriyet bu topraklarda tanınamaz.

Güzel san'atların plânlı bir şekilde millî hedeflere doğru seferber edilmesi suretile bütün Türk milletinin harekete geçirilmesi, Türk milletinin, Türk halkının millî enerjisinin seferber edilmesile, Türk milletinin kalkınması kısa zamanda gerçekleşebilir. Çünkü Türkiye'de sermaye birikimi yoktur. Türkiye'de birçok imkânsızlıklar vardır. Bunların yenilmesi ancak Türk milletinin faaliyete geçirilmesi, uyandırılması, millî davâların sahibi haline getirilip, millî enerjinin, Türk halk enerjisinin seferber edilmesi suretile bu sermaye birikimi yokluğu karşılanabilir ve Türkiye'nin kalkınması kısa zamanda başarılabilir.

Türk milletinin binlerce yıllık tarihi boyunca yenilmez olmasını sağlayan ve bugüne kadar her helâketin üstesinden gelerek, her tehlikeyi çiğneyip üstüne çıkmasını sağlayan bazı millî vasıfları, gelenekleri ve inançları vardır, karakteri vardır. Bunların başında asla yenilmeyi kabul etmemek asla mağlûp olmayı kabul etmemek, boyun eğmeyi kabul etmemek; boyun eğmeye, mağlup olmaya karşı çıkmak görüşü, karakteridir. Teslim olmayı red, mağlûp olmayı red, yenilmezliğin sırrıdır. Durum ne kadar ka-

ranlık olursa olsun, ne kadar imkânsızlıklar içerisinde bulunursak bulunalım, aslâ yenilmeyi kabul etmemek, aslâ teslim olmayı kabul etmemek Türklüğün ezelî şiârıdır. Unutmayın: Bizi kısa zamanda büyük yapacak, kurtaracak olan büyük fikir, büyük ruh budur. Bu büyük ruhu daima yaşatıp, her yere götüreceksiniz. Bununla beraber yükselmek, millî bir devlet olarak, bir millet olarak yükselmek, yeryüzünün en güçlü, en adaletli, ilimde teknikte en ileriye gitmiş, en büyük varlığı haline yükselmek için büyük bir şevk, büyük bir heyecan, büyük bir azim ve ihtirasla dolu olmak. Şahsî menfaat ihtirasları insanları küçültür. Fakat milletini yükseltmek için büyük bir aşk ve ihtirasla dolu olmak insanları hakikaten yükseltir, hakikî sır budur.

Her şeyin üstünde Türk milletinin millî menfaatlerini görmek ve Büyük Türkiye'yi kurmak ülküsünü, ihtirasını, aşkını taşıyacaksınız. Bu aşkla dolu, bu aşkla kendinizi unutmuş hâle geleceksiniz, bu aşkla bir alev haline geleceksiniz; dokandığınız her Türk'ü tutuşturacaksınız ve böylece önümüzde her engel yıkılıp, yollar bize açılacaktır. Milletçe hasis menfaatlerin üstüne çıkmayı bileceğiz ve birbirimize karşı derin bir sevgi, derin bir saygı beslemeğe, bu yola girmeğe dikkat edeceğiz. Hak ve adalet duygusunu herşeyin üstünde tutacağız. Vatandaşlarımızın hakkını kendi hakkımız gibi, hatta ondan daha mukaddes, daha değerli olarak görerek gözeteceğiz. İnsanlar sıkıntı çekmeğe, aç kalmaya, sefalet içinde yaşamaya, milleti için, arkadaşları için ,ailesi için, sevdikleri için her çeşit belâyı göğüslemeye tahammül edebilirler. Ama bir şeye aslâ tahammül etmezler: Haksızlığa, adaletsizliğe, Türk milletinin yükselmesini, kalkınmasını düşünürken her şeyin üstünde

hak ve adalet duygusunu her yerde yerleştirmeğe, her yerde hâkim kılmağa mecburuz. Bunu yapmaksızın Türk milletinin yükselişi düşünülemez. Türk vatanının selâmeti düşünülemez. Ama bunu fert olarak, aile olarak, grup olarak, parti olarak hepimiz vazgeçilmez mukaddes bir ilke, bir düstur yapmalıyız. Bugün memleketimizin çekmekte olduğu büyük sıkıntıların mühim bir sebebi de içinde bulunduğumuz haksızlıklar, adaletsizliklerdir. Milletimizi bölen kinler, garazlar, düşmanlıklar, çekişmeler hep haksızlığın ,adaletsizliğin meydana getirdiği şeylerdir.

Adaletten söz açmışken sosyal adalet, sosyal yardımlaşma, fırsat ve imkân eşitliği konularından da kısaca bahsetmek lâzım. Bizim açmış olduğumuz milliyetçilik bayrağı, Dokuz Işıkçılık bayrağı memleketimizde tam bir sosyal adaleti, her sahaya ait bir adaleti kurmayı kendisi için baş prensip edinmiştir. Sosyal adalet demek vatandaşlar arasında taşınan yükler, mükellefiyetler ve gelirlerin, nimetlerin çalışmaya göre, gayrete göre, liyakat ve kabiliyete göre adaletle dağılmasını sağlayacak bir düzen demektir. Sosyal yardımlaşma; bir millet; aynı devletin çatısı altında aynı vatanda yaşayan bir millet bir evde yaşayan bir ev halkı gibidir. Nasıl bir evde yaşayan bir ev halkı birbirine karşı sorumluysa, birbirinin vebalini taşıyorsa, birbirini iyi durumda bulundurmaya, birbirine el uzatmaya, yardım etmeye, birbirinin ıstırabiyle, derdiyle ilgilenmeye vazifeliyse, bir milletin insanları da böyledir. Türk milletini köylüsüyle, çiftçisiyle, işçisiyle hepsini içinde toplayan bir Sosyal Yardımlâşma ve Güvenlik Teşkilâtı kurmaya mecburuz. Böylece memlekette, arkası varmış yokmuş, iltiması varmış yokmuş, parası varmış

yokmuş gibi bir lüzum, bir durum ortadan kalkarak bütün vatandaşların ihtiyacı olan yardımın sağlanması, ihtiyacı olan himayenin sağlanması mümkün olmalıdır. Bugünkü gibi, parası olan istediğini yaptırıyor, arkası, iltiması olan istediğini yaptırıyor. Bunları bulamayan vatandaş sahipsiz, yüzüstü, ıstırap içinde kendi kaderine terkediliyor. Bu da milletimizin kalkınmasını engelleyen, bizi devamlı huzursuzluğa sürükleyen önemli bir husustur.

Türkiye'nin hızla kalkınması için ilim ve teknikte sür'atle en yükseğe çıkmak lâzımdır. Bunun için ne gerekiyorsa onu yapmak lâzımdır. Bunu biraz daha açmak isterim: Türkiye'nin bugün ileri gitmiş modern milletlerin, modern devletlerin seviyesine ulaşması için dünya çapında yüksek ilim adamları ve teknik insanlar kadrosuna ihtiyacı vardır. Dünya çapında yüksek, büyük lâboratuvarlara ve bu çapta ilim adamlarına, teknik elemanlara ihtiyacı vardır. Her köye okul götürmek, her taraftaki ilkokulları tamamlamak faaliyetlerinden evvel Türkiye'nin en yükseğe çıkmış milletlerin safına çıkmasını sağlayacak, bu dünya çapındaki ilim adamları kadrosunu herşeye rağmen kurması, yetiştirmesi lâzımdır. Bu sayede Türkiye ilimde teknikte kısa zamanda en yüksek seseviyeye gelebilir. İlimde teknikte yükselmenin yolunu bulmadıkça Türk milletinin kurtuluşu mümkün değildir. Bunu engellemek için düşmanlarımız sinsi sinsi çeşitli faaliyetler yapmaktadırlar. Türk milletinin dikkatini esas bu dertlerden, bu prensiplerden başka, önemsiz olan şekil, kalıp meseleleri üzerine çekmeğe çalışmaktadırlar ve muvaffak da olmaktadırlar. Meselâ bakıyorsunuz hiç yoktan bir olay; vay sen gerici, vay sen ilerici... Milletimiz birbirine giriyor. Gerici ne, ilerici ne? Uçak getirdik de bu Türk

halkı, Türk milleti uçağa binmem dedi mi? Televizyon verdik de, bu televizyonu kullanmam dedi mi? Televizyonu, uçağı, modern araçları reddeder, buna sırtını çevirirse, doğru yoldan ayrılırsa, hakka sırtını çevirirse, adaleti ayaklar altına alırsa o zaman o adam gerici olur, o zaman o adam mürteci olur. Asıl dâvâ Türk milletini ilimde, teknikte en yükseğe çıkarmaktır. Bunun dışında; şöyle gömlek giymiş, böyle kravat takmış, şöyle pantolon giymiş, pantolon yerine şalvar giymiş... Bunlar şekildir. Bunu kavramamız lâzım. Yüksek ahlâk, milliyetçilik şuûru, hak ve adalet inancı ve ilimde teknikte en yükseğe çıkmak. Bunun için de herşeyi yapmak lâzım. Bütün imkânlarımızı seferber edip, ilim ve teknik sahasında yeryüzünün en ileri gitmiş milleti haline gelmeliyiz. Ne fedakârlık lâzımsa bunun için yapmalıyız. Milletlerin birbirine olan üstünlüğünü, kuvvetini içinde yaşadıkları çağa uygun modern araçları yapabilme kabiliyeti meydana getirir. Bugün Türkiye'ye geri kalmış bir millet deniyor; hem de geri kalmış milletlerin yetmiş altıncı sırasında bulunuyor. Neden? Çünkü içinde bulunduğumuz çağa uygun, modern araçları kendi insanlarımızın bilgisiyle, ilmiyle ve el emeğiyle kendi memleketimizdeki fabrikalarımızda yapacak halde değiliz... Kudretli olan, ileri gitmiş milletler bunları kendi insanlarının ilmiyle, bilgisiyle, fikir gücüyle, el emeğiyle kendi memleketlerindeki fabrikalarında yapabildikleri için güçlü ve kuvvetlidirler. Bu gerçeği de gözden kaçırmamalıyız, yoksa bunun dışında, falan şunu demiş, falan bunu yapmış, bu ilericidir, bu gericidir, bu şunu şöyle der. Bunlar bizi birbirimize düşürmek, bizi asıl ana dâvâdan, ana gerçekten uzaklaştırmak, düşüncelerimizi görüşlerimizi ana mesele üzerinden başka taraflara

kaydırmak için içimize salınan ayrılık tohumları, fesat hareketleridir. Asıl mesele Türkiye'yi de içinde yaşadığımız çağa uygun, modern araçları gereçleri kendi insanlarımızın, ilmiyle, bilgisiyle, el emeğiyle, kendi fabrikalarımızda, kendi topraklarımızda yapacak hâle getirmek. Bunu çözdüğümüz gün birçok meseleleri çözmüş hâle geleceğiz.

Bir diğer önemli husus milletimizin kalkınmasında, üretimi artırmaktır. Türk milletinin fakirliğinin sebebi istihsal azlığıdır. Buna karşılık tüketim fazlalığı, israf. Neden? Neden olacak, çünkü, uzun zamandan beri Türkiye'yi idare etmeğe çalışan veya idare ediyorum sanan aydın geçinenler yanlış usuller uygulamaktadır. Türkiye'yi kalkındıracağım diye, Batı memleketlerinin, ileri gitmiş memleketlerin, kalkınma ile ilgisi olmayan; ilmî, mânevî ve teknik kalkınma ile ilgisi olmayan şekilleri üzerinde, kaba dış görünüşleri üzerinde durmakta; bunları kopya etmekle, Türk halkını Batı tüketimine, Batılı gibi tüketime, götürmektedir. Buna mukabil Türkiye'nin üretim sistemi, üretim usulleri eski doğulu sistemde, eski şark üretim sisteminde, karasapanla, geri usullerle devam etmektedir. Bir tarafta Batının istihlâkini taklit ediyoruz, onun giyimi, ondan aldığımız her şeyi, kendimiz yapmadığımız için, ona para ödeyerek, döviz ödeyerek ondan satın almağa mecbur oluyoruz; buna mukabil bizi zengin edecek, masrafımızı karşılayacak modern, kitle halinde büyük istihsal, teknik istihsal usullerine, teknik istihsal faaliyetine ve bu yönde gelişmelere hiç itibar etmiyoruz. Bu yollara hiç ehemmiyet vermiyoruz; bunları hiç düşünmüyoruz. Yıllardan beri memleketi idare etmeğe çalışan, aydın geçinenlerin işledikleri büyük hatâ budur. Onun için biz diyoruz ki, Batının tüketimini, kaba dış

görünüşünü, ahlâksızlığa yol açan bir takım bize uymayan âdetlerini, davranışlarını kopya etmekle kalkınma olmaz. Kalkınma mânevî alanda kendimize dönüş, ilimde teknikte büyük bir hamle yapmak ve üretimi hızla artırmakla olur. Üretim meselesiyle karşı karşıyayız. Modern kitlevî üretim işini halletmekle karşı karşıyayız. Binaenaleyh Türkiye'nin kalkınmasını düşünürken, Türkiye'de büyük bir üretim seferberliğine girişmek, Türkiye'yi geniş ölçüde sanayileştirmek ve böylece meselelerimizi çözümlemek durumu ile karşı karşıyayız. Peki, memleketimizde sermaye birikimi yok, para yok, şu yok, bu yok... Siz bunu ne ile yapacaksınız? Biz yoktan anlamayan, «yok»u kabul etmeyen insanlarız. Gerekiyorsa, neyimiz varsa satacağız, yapacağız. Türk milletinin yaşaması için bu lâzım mı, değil mi? Bu yapılmazsa Türk milletinin yaşama imkânı kalacak mı, kalmayacak mı?... kalmayacak... O halde... Türk milleti mutlaka yaşayacak... Onun yaşaması için de gerekli olan her çareyi bulacağız. Tabiî bunun arkasından iyi niyet sahibi olmayanların birçok maksatlı soruları gelir: Siz hürriyetlere karşı mı çıkacaksınız? Mallara, mülklere el mi koyacaksınız, halkı zorla mı çalıştıracaksınız? Artık türlü türlü şeyler söylenir, sıralanır. Hayır, bunların hiçbirisini yapmadan bunun çaresini bulacağız. Herşeyin üstünde milli menfaatleri gözeterek bunun çaresini bulacağız.

Türk milletinin yükselmek, güçlü, kuvvetli olmak, büyümek için karşı karşıya bulunduğu bir önemli mesele de nüfus meselesidir. Bugün Türkiye'mizin nüfusu kırk milyon civarındadır. Kilometrekareye düşen nüfus yoğunluğu elli kişidir. Avrupa'da bu üçyüz altmış kişidir. Japonya'da üç yüz doksan beş kişi. Avrupa'nın yarısı kadar nüfus çoğunluğu

yapmak istesek, nüfusumuzu dört misli artırmamız gerekir. Bu da yüz elli milyon civarında olabilir. Türkiye yüz milyonu, yüz elli milyonu besler mi?... Türkiye üç yüz milyonu besler... Son beş altı senedir memleketimize bir moda, bir hastalık gelmiştir: Nüfus kontrolü! Aile plânlaması, nüfus kontrolü! Neden? Çoğalmayalım, hızlı çoğalıyoruz. Çoğalma da kalkınmamızı yavaşlatıyor. Şimdi, «kalkınmamızı yavaşlatıyor» diyorlar. Öyleyse Türk milletinin yarısını kes, kalan yarısı daha rahat yaşasın!.. Böyle şey olur mu?. Bir de öğreniyoruz ki, nüfus kontrolü için, aile plânlaması için yabancı bir memleketteki bazı teşekküller Türkiye'ye elli milyon lira tahsis ediyorlar, her sene elli milyon lira veriyorlar. Bu elli milyon lira çocuk önlenmesini sağlayan tertipleri kabul eden bir kimseyi ikna ettiler mi, ikna eden doktara da, hasta bakıcıya da prim olarak ödeniyor. Yani Türk milletinin çoğalmasını bu derece istemeyen bir şey var. Türk hükümetleri de bunu kabul etmişler, kanun haline getirmişlerdir. Biz bunu Türk milleti için büyük tehlike sayıyoruz. Milletlerin kuvvetini, kudretini meydana getiren belli başlı unsurlar vardır. Bunların başında nüfus gelir. Bunların başında toprak genişliği gelir. Bilimde teknikte ilerilik gelir. Kaynaklar gelir. Bunlardan en önemlisi olan nüfus bir milletin hakiki güç kaynağıdır. Türk milletinin ekonomik kalkınmasının baş sebebidir. Avrupa'daki Almanya gibi, Fransa gibi, İngiltere gibi milletlerin iktisadî ve sanayi gibi kalkınmalarında nüfuslarının hızla çoğalmasının büyük tesiri olmuştur. Birçoklarının iddia ettikleri gibi nüfusun hızla çoğalması kalkınmayı yavaşlatan bir sebep değildir. Şimdiye kadar geçmiş olan tarihî misallerle görülmüştür ki, nüfusun hızla çoğalması kalkınmayı daha çok

hızlandırmış olan bir faktördür. Çünkü kalkınma kol gücüne ihtiyaç gösterir, insan çokluğuna ihtiyaç gösterir, bunlar sayesinde kalkınılır. İnsan olmayan yerde kalkınma olmaz. Dünyanın en geniş kaynakları olsun bir toprakta, o toprakta o kaynakları kullanacak insanlar, nüfus olmadıktan sonra, o kaynaklar olduğu yerde kalır. Onun için biz, nüfus kontroluna, nüfusumuzun artmasını engelleyici faaliyetlere karşıyız. Bunu Türk milletinin gelecekteki hayatını katletmek, idam etmek gibi bir cinayet olarak görüyoruz.

Şimdiye kadar Türkiye'nin başına gelen hükûmetler çok sakat bir kalkınma usulü kullanmışlardır. Bu kalkınma usulü de devletin bütçesini, bütçesinden ayırdıkları imkânları birkaç büyük merkeze, birkaç büyük şehre yatırım yapmak suretiyle Türkiye'yi kalkındırmaya çalışmak usulü olmuştur. Yani devlet bütçesinin büyük paraları İstanbul'a, Ankara'ya, İzmir'e ve bunlar gibi büyük birkaç şehre ve bu şehirlerin çevresine yatırıma harcanmıştır. Bu usulle Türkiye kalkınamaz. Türkiye'nin kalkınması çevreden büyük merkezlere doğru, çevreden içe doğru olacaktır. Yoksa merkezden çevreye doğru olamaz. Onun için bizim Türk milletinin kalkınmasını sağlayacağına inandığımız metotlardan birisi de sanayileşmeyi, yatırımları Türkiye'ye ilmî bir şekilde, bilgili bir şekilde yayarak, kalkınmayı Anadolu'dan, köylerden şehirlere doğru, çevreden merkezlere doğru getirmek görüşüdür. Bizim görüşümüz budur. Öteki türlüsü Türk milletinin sosyal bakımdan aşınmasına, yıpranmasına, zayiata uğramasına sebebiyet vermektedir. Çünkü Türk halkı, Türk köylüsü iş bulmak için köyünden kopmakta ve gittikçe kozmopolitleşen, kontrolsuz hale gelen, gecekondu mahalleleriyle sınırsız genişleyen bu birkaç büyük şehre doğru ak-

makta ve bu şehrin içindeki girdaplarda eriyip, kaybolmaktadır. Tetkik ettiğimiz kalkınmış bütün ileri gitmiş milletler, kalkınmalarını bu şekilde yapmışlardır, bütün memleket sathında kalkınmayı başlatmışlardır. Bütün köyler, bütün Türk milleti kalkınma faaliyetlerinden aynı ölçüde yararlanmak suretiyle Türkiye'nin kalkınması hızla sağlanabilir.

Bir önemli noktayı da işaret etmek istiyorum. Bu nokta da şudur: Biz hiç kimseye benzemeyiz. Benzemeyi de istemeyiz. Biz Türk'üz. Şanı olan, şerefi olan şanlı bir tarihi olan, üç kıtada hüküm sürmüş olan, büyük medenîyetler yaratmış olan, büyük bir milletiz. Başka milletleri, başka memleketleri taklit etmeğe, onların sistemlerini kopya etmeğe ihtiyacımız yoktur. Bunu şunun için söylüyorum: Başlatmış olduğumuz Dokuz Işık hareketi, başlatmış olduğumuz Türkçülük, milliyetçilik hareketi, Türk milleti içinde hızla gelişiyor. Hızla gelişirken gerek komünistlerin, aleyhimizde açmış oldukları kampanyalar, propagandalar, gerek diğer düşman faaliyetlerin aleyhimizde girişmiş oldukları propagandalarda bize «nazi» gibi, «faşist» gibi bir takım ithamlar ileriye sürülmektedir. Buna dair açıklamayı ilerdeki sahifelerde yapacağız. Fakat burada şu kadar söyleyeyim ki, bizim hareketimiz ne bir nazi, ne bir faşist hareketi değil; millî, milliyetçilik hareketidir. Bizim tarihimizde Meteler, Ertungalar, Cengizler, Timurlar, Fatihler, Yavuzlar, Alparslanlar, Kılıçarslanlar, saya saya bitmeyecek kadar büyük işler yapmış olan, büyük şahsiyetler, dünyaya örnek teşkil edecek büyük eserler vermiş olan insanlar varken, bizi kurtarıcı diye memleketlerine dâvet eden başka bir milletin ortaya attığı birtakım görüşleri kopya etmeğe, onları benimsemeye bizim ihtiyacımız yoktur.

Böyle bir şeyi millî izzet-i nefsimize bir darbe telâkki ederiz. Bizler genç-ihtiyar, erkek-dişi Bozkurtlarız Başkalarını taklit etmeyiz. Başkalarını taklit etmeğe karşıyız. Bizim yolumuz Dokuz Işık yoludur. Ne komünizm, ne kapitalizm! Türkiye'yi, Türk milletini yeniden güçlendirecek, yeniden ilimde, teknikte en yüksek seviyeye çıkaracak olan yüzde yüz millî, yüzde yüz yerli, modern ilmi ve tekniği de önder edinmiş olan Dokuz Işık yolu... Kurtuluş yolu budur.

KOMÜNİZM ve MİLLİYETÇİ HAREKET

Genç Bozkurtlarım!

Biz Türk Milliyetçisiyiz. Türk milletinin varlığını korumak, yüceltmek ve ebediyete kadar devam ettirmek mücadelesini yapan insanlarız. Bu ana ilkemizdir. Türk için, «Türk'üm» diyen herkes için ana kanun budur. Her fikir, her davranış buna uymağa, bunu gerçekleştirmeğe mecburdur.

Arkadaşlar! Milliyetçi fikirleri, bütün Türk milletine, Türk gençlerine yayacaksınız. Size bir alev veriyorum, bununla herkese bu yolu göstereceksiniz. Elinizdeki bu meşale ile herşeyi değerlendireceksiniz. Bakacaksınız, herhangi bir hareket, söz, fikrimize, Türklüğe uygunsa onu alacaksınız, zarar veriyorsa onu sileceksiniz.

Türk milliyetçileri olarak büyük bir mücadele içindeyiz. Büyük bir hareketi başlatmış bulunuyorsunuz. Davâmız kutsaldır. En büyük davâyı savunuyoruz. Herkesten büyük ve kuvvetlisiniz. Bugüne kadar Bozkurtlar, 9 Işıkçı Türk Milliyetçileri olarak siz, Türk Milletine en büyük hizmeti yaptınız. Bunu hiç bir zaman unutmayınız.

Memleketlere daima başkentler hükmetmiştir. İktidarları devirmek ve ele almak için iktisadî ve

sosyal hayata hâkim olan kurumları tesir altına almak, devlet yönetiminin mihraklarına oturmak kâfi gelmiştir. Tarih bunun misalleri ile doludur. İyi veya kötü başkent sokaklarına hâkim olan, devlet yönetimine hâkim olabilir. Komünistlerin de son hareketlerinde ana fikir bu olmuştur. Üniversiteleri mutlak kontrola almak, öğrenci hareketleriyle başkenti yıldırmak, profesörleri vasıtasıyla bu tedhişi desteklemek, halkı bir evvelki iktidardan koparıp kendi hâkimiyetlerini kabule hazır hale getirmek.

Bir de çok kuvvetli ve kararlı görünmek suretile, dayanılmaz kimseler oldukları kanaatini kafalara yerleştirmek, mukavemet hislerini felce uğratmak. Bu metod işletilmiş ve başarıya doğru ilerledikleri sırada Türk Milliyetçiliğinin yapıcı gücünü temsil eden ÜLKÜCÜ GENÇLİK, BOZKURTLAR önlerine çıkmıştır.

Komünistler memlekette anarşi çıkarmışlar, işçiye, köylüye el atmışlar; fakat bundan iş çıkaramayınca aydına ve Üniversiteye yanaşmışlardır. Memlekette sol'un bu kadar aydınlar ve Üniversite nezdinde başarıya ulaşmasına, yüz bulmasına, başta İnönü olmak üzere, CHP idarecileri sebep olmuşlardır. Milliyetçiliği ezmek için her türlü vasıtayı kullanarak, her fenalığı yapmışlardır. Türk gencini eğiten eğitimden milliyetçilik mefhumunu çıkarmışlar, bunun sonucu yetişen nesiller milliyetçi ruhtan yoksun kalmışlardır. Mühendis çıkmış, çok para kazanmayı düşünmüş, «ne kadar beton, demir noksan harcarsam, çalarsam kârdır» diye düşünmüştür. Bunun sonucu binalar yıkılmıştır. Doktor keza öyle, «elime geçen hastayı nasıl soyarım» demiştir. Para olmadıktan sonra, adam ölmek üzere bile olsa, muayene etmemiştir. Böyle milleti için hayırlı fikir ve

inançlarla kafası dolmamış olan nesillerin bu boş kafalarına ne fikir rastgeldiyse girmiş, kozmopolit, menfaatperest olmuşlardır.

İşte komünistler bu idealsiz, ruhsuz kafaların sahibi aydınlardan faydalanmışlardır. Onun için milliyetçiliğin üstüne yürüyen, onu ezen ve milliyetçi nesillerin yetişmesine imkân vermeyenler bu millete ihanet etmişlerdir.

Komünistler bu inançsız aydınların sebep olduğu içtimaî ve iktisâdî yaralardan rahatça faydalanmışlardır. İdare bozuk; rüşvet, iltimas, tefecilik almış yürüyor. Buna bir çözüm yolu ile «dur!» diyen yok... Hemen ortaya atılıp çözüm yolu olarak komünizmi öne sürmüşlerdir. Memleket idaresinin bozuk oluşu gerçek, ama ilâç öldürücüdür. Memleketimizin ruhsuz, inançsız, zavallı çocukları bu yüzden komünist oldular ve memleketi büyük bir felâketin eşiğine getirdiler.

Fakat komünistlerin üniversiteyi ele geçirme plânını bozan, memleketin daha büyük felâketlere sürüklenmesini önleyen, Bozkurtlar olmuştur. Ölmüşler, iftiraya kurban gitmişler, ama eğilmemişlerdir. Üniversite komünist olmadıysa, bunda, Bozkurtların mücadelesinin rolü büyüktür. Bu uğurda çok şehit verilmiştir.

İmamoğlu şah damarından vuruldu, cebinden 35 kuruş çıktı. Doktorlar otopsi için karnını yardıklarında 36 saattir yemek yemediği anlaşılmıştır. Ondan sonra da komünistler ve destekleyicileri «Efendim komandolar para yiyor» diye iftira kampanyasına girdiler.

Arkadaşlar, bugün için hâdise çıkarmanızı istemiyoruz. Sizi tahrik edebilirler, sizi dövmek isteyebilirler. Maksatları sizi de orduya karşı gibi gös-

termek, anarşist göstermek. «Sola» karşı «sağ» çıkarmak istiyorlar. Milliyetçi kadronun yetişip üniversiteden mezun olmasını istemiyorlar. Onun için siz onlarla çatışmayınız. Bu demek değildir ki mücadeleden çekiliyoruz. Hayır!... İlimle, ahlâkla, çalışmakla mücadeleyi sürdüreceksiniz. Aslolan da budur.

Komünizm bir fikirdir. Fikir kaba kuvvetle bastırılamaz. Bir fikir ancak kendisinden daha güçlü diğer bir fikirle yenilebilir. Onun için bugün sıkıyönetimin tedbirleri komünist-kürtçü tehlikeyi ortadan kaldıramaz. Çünkü onun karşısına ondan daha güçlü bir millî ideoloji çıkarmıyor. Esasen görevi de değildir. İşte o çıkartılması gereken ideoloji **Dokuz Işık**'tır. Onun için, milliyetçi gençler olarak ideolojimizi çok iyi bilmelisiniz. Milliyetçi Hareketin kuvveti buradadır. İlk defa milliyetçilik siyasî aksiyon oldu, milletin hayatına girdi. Maddî sıkıntılar çektik, fakat hâlâ ilerliyoruz, her gün biraz daha büyüyoruz.

BOZKURTLARIM!

Şunu çok iyi bilmelisiniz ki, biz sadece komünizme karşı bir reaksiyon değiliz. Ona fikirle karşı çıkan, Türk Milletine ufuk açan ve komünizmden daha kuvvetli, onu ezip geçen bir aksiyonuz.

Millî Doktrin Dokuz Işık, reaksiyon değildir. Millî bir doktrin, millî bir aksiyondur.

Memleketimizde bir de mezhep kışkırtmacılığı var. Bunu komünistler yapıyorlar. Onlar daha çok alevîler üzerinde duruyorlar. Alevîleri sünnîlere, sünnîleri alevîlere karşı kışkırtıyorlar. Hepimiz aynı dinin, aynı Peygamber'in aynı Kitab'ın yolundayız. Bunlar arasındaki mücadelenin milleti bölecek şekle

gelmesini istemiyoruz. Bunlara karşı tedbir almalıyız. Bu tedbirler ise:

1. Fikrî,
2. İçtimâî,
3. Kanunî tedbirler olmalıdır.

Arkadaşlar, Türk Milletinin, Türk milliyetçiliğinin düşmanları çoktur. Bunun iki sebebi vardır:

1) Üzerinde yaşadığımız vatanın bulunduğu topraklar, coğrafî mevkiimiz, çok önemlidir. İran, Irak, Suriye, Lübnan, Ürdün, Mısır, İsrail, Suudî Arabistan, Kıbrıs ve Afganistan'ın bulunduğu Orta - Doğu Bölgesi, petrolleri ile meşhurdur. En zengin petrol kaynakları burada, Türkiye çevresindeki topraklardadır. Romanya, Bakû, İran'da Ahvaz, Irak'ta Musul-Kerkük, Basra Körfezi ve Suudî Arabistan'ın güneyindeki, Mısır'daki, Libya'daki petroller, dünyanın tamahını üzerine çekmektedir. Bu önemli bölgeye karadan ve denizden giden yollar bir kalenin kontrolundadır. Bu kale kimin elinde ise Orta-Doğu'yu o kontrol eder. Bu kale Türkiye'dir. Öyle bir kale ki, Kafkasya'dan inen yollar, İran'dan giriş-çıkış yolları, Suriye'yi, Irak'ı, Avrupa'ya bağlayan yollar bu kaleden geçmektedir.

Bugün Orta-Doğu petrollerinden Batı ülkeleri faydalanmaktadır. Oraya giden yollar, orayı kontrol eden burçlar Türkiye'dedir. Türkiye, Batı ile beraber olursa, bu petrollerden Batı yararlanacak; Doğu ile beraber olursa, Doğu faydalanacaktır. Türkiye'nin güçlenip büyümesi Orta-Doğu'daki komünist emellerine set çekeceği gibi, bu bölgedeki milletlerarası entrikaları da önleyecektir. Onun için Orta-Doğu'da hâkimiyeti tek başına ele geçirmek isteyen her devlet, Türkiye'nin güçlenmesini istemez.

2) Bir de, «Türk Milleti» olduğumuzdan doğan

endişeler var. Arkadaşlar, tarihteki 8 büyük «cihan devleti»nin 3'ü Türkler tarafından kurulmuştur. Bunlar «Cengiz İmparatorluğu», «Büyük Selçuklu İmparatorluğu» ve «Osmanlı İmparatorluğu»dur. 8 imparatorluk kuran 5 milletten biri olan Türkler, tek başına 3 imparatorluk kurduğu halde onların 4'ü ancak 5 imparatorluk kurabilmişlerdir. Bunun neticesi milletlerin yüreğinde kalan bir korku, kin duygusu vardır. Bugün Yunan da, Bulgar da, Rus da, İngiliz de, Fransız da hissen bize karşıdır. Çünkü zamanında hepsini ezmişizdir. Batılı devletlerin içinde yaşayan bir korku vardır. O da bizim eskisi gibi dirilip, tarihî gelenek icabı, büyük işler yapmamız, onları ezmemiz korkusudur.

Bugün İran'da; 28 milyon nüfuslu İran'da 15 milyon Türk var. Bulgaristan gene öyle, bütün Dış Türkler başka ülkelerde tutsak durumdadır. Bozuk eğitim yüzünden yabancı devletlerin Türk Milletine düşmanlıkları, neslimize anlatılmamış, onları «masum», «dost devlet» göstermişlerdir.

Tarihte galip geldiğimiz zamanlarda, mağlup milletlerin insanına çok dürüst, insanca hareket etmişizdir. Zulüm etmemişizdir. Ama biz mağlûp olunca, onlar insanlarımızı vahşice, kadın çocuk demeden, her çeşit ahlâksızlığı yaparak yok etmişlerdir. Böyle anlarda «medenî dünya» gık dememiştir. Bize karşı, millî güvenliğimize karşı bir hareket yapılıp da biz onu bastırınca, gerekli tedbirleri alınca «Vay Türkler barbarlık ediyor!» denmiş, bize karşı girişilen katliamlarda ise medenî dünya sesini çıkaramamıştır. Bunun misalleri çoktur.

Romanya'da bir Köstence şehri vardı. Orada Türkler yaşardı. Ruslar burayı işgal edince, burada

çoluk çocuk demeden yakarak, asarak, kılınçla yok etmişlerdir.

En sonunda 1963'de Kıbrıs'ta bu tip vahşet meydana gelmiştir. Bir Dr. Binbaşının silâhsız karısı ve çocuğu banyoda makineli tüfekle delik deşik edildi. Buna dünya devletleri tepki göstermediler. Bunda çeşitli faktörler rol oynamıştır:

1. Onlar, Hıristiyan milletleri bize karşı tercih etmektedirler.

2. Bir de, Türklere karşı duydukları nefret ve onları yok etme duygusudur.

Biz Türk Milliyetçileri olarak bunları bileceğiz, ona göre hazırlanıp, kendimizi yetiştirip, her türlü imkânları kullanıp Türk Milletini eski gücüne getirmeğe gayret edeceğiz.

İÇ ve DIŞ TEHLİKELER

Arkadaşlar!

Şimdi de Türkiye'yi içten ve dıştan parçalamak isteyen tehlikelerden bahsedeceğiz. Türk milletinin birliğini bozucu, vatanın bütünlüğünü parçalayıcı her hareket dışarı ile ilgilidir. Dış devletlerin fesat ve kötü niyetli hareketleri ile bağlantılıdır. Dış politika ile iç pilitika birbiri ile ilgilidir. Biri bozuk olursa öteki de bozuk olur. Dış politika daima iç politakaya bağlıdır. İçerideki anlaşmazlıklar daima dış gaileleri meydana getirir. Bugün Türkiye'yi içerden ve dışardan tehdit eden tehlikelerin başında komünizm, onun yanısıra kürtçülük, daha genel bir deyimle bölgecilik vardır. Mezhep kışkırtmaları, Türklerin dinlerine ne kadar bağlı olduğunu bilen düşmanlarımızın, müslümanlığı âlet ederek giriştikleri Türklüğü yıkma hareketi vardır. Bunlar «Türklük yok, müslümanlık var» diyorlar. Bunlar «Türklüğü ne karıştırıyorsunuz, müslümanlık var.» derken dünyadaki bütün Türklerin müslüman olduğunu, müslümanlığın yayılmasında, yaşatılmasında Türklerin müslümanlığa kılıç ve kafa olarak hizmet ettiğini bilmediklerini ortaya koymaktalar ve ard niyetleri su üstüne çıkmaktadır.

Almanya'ya gidince orada işçilerle görüştüm. Gençlerle de başbaşa oturup konuştum. Orada **«Akıncı Obaları»** diye teşkilât kurmuşlar. Bir toplantıya gitmişler, konferansı Haydil Başpiskoposu veriyormuş, Başpiskopos konferansta müslüman Türklere atıp tutuyormuş. Konferansa katılan bir arkadaşımız, bu duruma bozuluyor. Bunu sezen Alman arkadaşları onu oradan uzaklaştırmak istiyorlar. Fakat arkadaşımız «Hayır, burada kalacağız,» diyor ve konferansı sonuna kadar dinliyor. Konferans sonunda arkadaşımız soru sormuş, demiş ki; «Dünyada bir sürü müslüman ülke varken bunların hiçbirine çatmıyorsun. Demek ki, senin çattığın, kızdığın esasında müslümanlık değil, senin bütün kinin müslüman Türkler üzerine. Bunun sebebi nedir?» Başpiskopos cevap veriyor ve diyor ki: «Türkler müslümanlığı dünyanın her tarafına yaydılar. Türkler olmasaydı İslâmiyet bu kadar genişleyemezdi. Haçlı ordularını durduran, Batı Avrupa'ya kadar, Hıristiyan dünyasını ele geçiren Türkler olmasaydı, biz her tarafa hâkim olacaktık...»

İşte arkadaşlar, bu misâl gösteriyor ki, yabancılar nezdinde «müslümanlık» deyince akla Türkler geliyor ve müslümanlığa karşı bütün tecâvüzlerini Türklere yapıyorlar. Türkler zayıf olduğu müddetçe İslâm ülkelerinin de zayıf kalacağını biliyorlar. Bunun için de, Türk Milletinin yine eski kuvvetine erişmesinde Türkçülük hareketinin rolünü gayet iyi bildiklerinden, halkın zaafından faydalanarak milliyetçiliği İslâmiyete karşı bir hareket olarak vasıflandırıp Türk Kurtuluş Hareketini baltalamaya çalışıyorlar.

Her millet kendi milletini üstün tutarken, bun-

lar kim oluyor ki, Türklüğü inkâr ediyorlar? Hiç fazla araştırmağa lüzum yoktur. Bunların arkasında yabancılar var, bunlar satılmış adamlardır. Bu adamlar, şunu bilir ki, Türk ne kadar kuvvetlenirse, müslümanlık da o kadar kuvvet kazanır. Tarih bunun isbatıdır.

Bugün bu gerçeği göremeyenler, inkâr edenler, Milliyetçi Hareket'e düşman olmuşlardır. Avukat Bekir Berk «İslâmî Hareket ve Türkeş» diye kitap yazdı ve bizi kâfirlikle suçladı. O kitabı her yerde bedava dağıttılar. Tabiî ki paraları kimin verdiği belli. Kitabı okuyanlarınız olmuştur, içi birbirini tutmayan saçmalıklarla doludur. Bizi kâfirlikle suçlayanlar, kendilerinin ne olduğunu biliyorlar mı? Bu adamlar madem müslümandır ve madem müslümanlığa karşı olan zararlı faaliyetlere düşmandır, neden evvelâ baş düşman olan, dini inkâr eden komünizme veya Yunan Megalo İdeası'na çatmayıp da, Milliyetçiliğe çatıyorlar? Bunca melânet dururken, İslâmiyet için tek tehlike milliyetçilik mi, tek tehlike Alparslan Türkeş mi? Bu adamlar her şeyden evvel samimî değildir. Biz dinsizlerden de mi daha tehlikeliyiz? O kadar iyi müslüman da neden tek kelime onlara karşı yazmamış? Kaldı ki, biz, doktrinimizde dinimizin yüceliğini kabul etmişizdir. «Türklük gurur ve şuuru, İslâm ahlâk ve fazileti»ni hiçbir parti ortaya atmamışken, biz benimsemişizdir. Türk - İslâm sentezini ortaya biz atmışızdır. Biz İslâmiyetin bugünkü durumundan kurtulup ilerlemesinin çaresini, Müslüman Türkiye'nin, Müslüman Türk Dünyasının ilerlemesinde, bağımsız olmasında görmüşüzdür. Bu şartlar altında hâlâ bize saldıranların maksatlarının ne olduğu meydandadır. Bunlar dışardan beslenme satılmış uşaklardır.

Komünizm'e gelince: Komünizm bir ideolojidir. Komünizm'le Dokuz Işık arasındaki başlıca farklar şunlardır:

1. Biz Türk Milliyetçisiyiz. Türk Milletinin varlığını her şeyin temeli olarak alırız. Komünistler vatan, millet tanımazlar. Onlar dünya proleteryasını (işçisini) yeryüzüne hâkim kılmayı esas alırlar. Onlar için ideal, dünyada işçiler dışındaki bütün sınıfların hepsini kanlı bir ihtilâlle yok etmek ve proleterya diktatörlüğünü kurmaktır. Komünistler bunu belki dünyaya yutturabilirler. Ama bize dünya işçileri vız gelir. Bizim için Türklüğün bağımsızlığı, yücelmesi mühimdir. Biz, komünistler gibi sınıf mücadelesini kabul etmeyiz. Milleti bir bütün olarak görürüz. Türklüğü yüceltmeyi, Türklük için çalışmayı esas alırız.

2. Komünistler kin ve nefreti hareketlerinin mayası olarak ele alırlar. İşçi sınıfının dışındakilere karşı sonsuz bir kin duyarlar. Bizse hiç bir sınıf farkı gözetmeksizin, insanlara karşı sonsuz saygı ve sevgiyi esas alırız. Bizde kin ve nefretin yeri yoktur.

3. Mülkiyete taraftarız. Fakat kapitalizmden de ayrı bir görüşümüz vardır. Milletin yararına kullanmak ve başkalarını sömürme vasıtası olarak kullanmamak şartıyla biz herkesin mülk sahibi olmasını esas almış bulunuyoruz. Komünizm ise mülkiyeti yok etmeyi, mülkiyet hakkı tanımamayı ve her şeyin devlet malı olmasını esas almıştır.

4. Biz milliyetçiliği esas almışızdır. Onlarsa milliyetsizliği. Ama zamana göre, işlerine gelince milliyetçilikten bahsederler.

5. Biz Türkiye'yi bir bütün halinde korumayı gaye edinmişiz. Komünistler ise Türkiye'de ayrı halk-

ların olduğunu iddia ediyorlar. Onlar Türkiye'de bu halklara bağımsızlık vermeyi, Moskova'nın plânına göre hareket etmeyi esas almışlardır.

6. Komünizme yalnız böylesine çürük bir ideoloji olduğu için değil, aynı zamanda Türklüğün en büyük düşmanı olan Rusların elinde bir sömürme vasıtası olduğu için düşmanız.

EĞİTİM ve DİL

1 — Türk gencini ve halkını millî şuur ve millî değerlerle yetiştirmek, onlara bu ruhu aşılamak. Eğitimin ilk vazifesi bu olmalıdır.

2 — Gençleri üretici olarak yetiştirmek lâzımdır. Yetişen nesiller millî ekonomide tüketici değil üretici durumunda olmalıdırlar.

3 — Millî eğitim Türk Milletinin sosyo-ekonomik hedef ve ihtiyaçlarına göre plânlanmalı, yönetilmelidir. Bu ne demektir? Meselâ Türkiye'nin ne kadar doktora, mühendise, iktisatçıya vs. ihtiyacı varsa bunlar tesbit edilecek ve buna göre bir eğitim politikası takib edilecektir. Şimdiye kadar bu düşünülmemiştir ve düşünülmüyor da. Bugün fakültelerde nerede açık varsa, rastgele hiçbir teste tabi tutmadan kabiliyeti göz önüne almadan dolduruyorlar, bunun böyle olmaması lâzımdır. Eğitim teknik eğitim vermek amacını gütmelidir. Yaşadığımız çağ teknik çağıdır. Kalkınmak için teknik eğitim şarttır. Türkiye'nin kısa zamanda ileriye gitmesi, sanayileşmesi için eğitimin, dünya çapında yüksek vasıflı ilim adamı ve teknik kadro hazırlayacak şekilde düzenlenmesi gerekmektedir.

Bunun yanısıra millî kültür geliştirilecek, yük-

seltilecek ve yayılacaktır. Millî kültürün temeli Türk dilidir, Türkçedir. Türkçe bugün iç ve dış hücumlara uğramakta ve baltalanmaktadır. Bugün bir arı dilciler grubu var. Bunlar Türk dilini sadeleştiriyoruz diye uydurma sözlükler yapıyorlar. Biz bu uydurmacılığa karşıyız.

Türk dili için Milliyetçi Hareket'in kabul ettiği dört ana ilke vardır:

1. Kullanılacak kelimeler ve yeni üretilecek kelimeler, halkın konuştuğu, kullandığı ve anladığı kelimeler olmalıdır.

Bugün Arapça'dan, Farsça'dan gelen kelimeler var ama, bunlar 800-900 senedir kendi aramızda kullanılan kelimelerdir. Türklerde bunlar Türkçe kelime haline gelmişlerdir. Bu kelimeler artık Türkçede başka, Arapçada başka, Farsçada başka anlamlara gelmektedir.

Bugün bilhassa Arapça diye Türkçeden kelime çıkarıp yerine, Ermenice, Latince kökünden kelimeler koymaktadırlar. Bunlardan birisi de «meselâ» kelimesidir. Bunun neyi ifade etmek istediğini dağdaki çoban da biliyor, şehirdeki vatandaş da biliyor. Kırım'da, Kerkük'te, Türkistan'daki Türkler de biliyor. Dış Türkler de «meselen» diyorlar. Kalkıp da bütün iç ve dış Türklerin anladığı bir kelimeyi değiştirip yerine «örneğin» kelimesini koyarsak bunu Anadolu halkı da anlamaz, dış Türkler de anlamaz.

2. Dilde arılaştırma diyerek nesiller birbirinden ayrılmamalı, onlar birbirlerini anlayabilmelidir.

3. Türkiye dışındaki diğer Türk toplulukları ile dil, kültür bağını bozmamak, aksine geliştirmek yolunda çalışmalıyız.

4. Sadeleşme asla kültür değerlerimizdeki bağlantımızı bozmayacak şekilde olmalıdır.

TÜRK TÖRESİ

Türk Töresi: «Türk hukuku», «Türk nizamı» demektir. Türk Töresi'nde her Türk'ün toplum içindeki yeri, sırası ve vazifeleri belirli kaidelerle tesbit edilmiştir. Türk Milletinin teşkilâtlanması, Türk devletlerinin ve ordularının teşkilâtlanması hep bu töre esaslarına göre olmuştur. Tarihte karşılaştığımız o büyük Türk Medeniyeti, Türk Töresi'nden, Türk zekâsından, Türk kabiliyetinden doğmuştur.

Türk Töresi: Evvelâ Türk milletini sevmek ve Türk milletinin kuvvetine, büyüklüğüne inanmak demektir.

Türk Töresi yüksek vazife duygusu demektir. Türk Töresi, devlet hizmetinde insanların münasebetlerinde millete hizmeti ve insanlara saygıyı esas alır. Türk Töresi, büyüğe saygı, küçüğe şefkat ve sevgi demektir.

Türk milleti, ağırbaşlı, vakarlı, ciddî, çok konuşmayan, gerektiği zaman az ve öz konuşan, soğukkanlı olan, birden öfkelenmeyen, cesur, ahlâklı, azimli, sözüne ve vazifesine sadıktır.

Avrupa'da fertler karşılıklı münasebetlerinde «Türk sözü mü?» derler. Onlar Türk sözüne güvenileceğini bilmektedirler. Büyüğünün emrinden çıkma-

mak, küçüğe karşı sevgi, şefkat göstermek, onu itaat altında bulundurmak, hakka riayet etmek Türk Töresinin esas unsurlarıdır. Türkler bütün devletlerini bu töre ile kurmuşlar, töreyi bozunca da yıkılmışlardır.

Eski Türklerde suç: «şerefli suç», «şerefsiz suç» diye ikiye ayrılırdı.

Hanedan mensuplarına ölüm cezası verilince kendi yayının kirişi ile boğulurdu. Osmanlılar devrinde bile bu böyle olmuştur. Namussuzluğun, iffetsizliğin cezası ölümdü. O da okla şerefsizce öldürülürdü. Türklere büyük kuvvet veren, onlarda disiplini sağlayan bu töre esasları olmuştur.

Arkadaşlar!... Kuvvet birlikten meydana gelir. Milletimizin uğradığı bütün fêlâketler, birlik içinde yaşayamadığımızdandır. Törelere riayet etmeyerek, birbirimizi sevmememizden, birbirimizi çekemememizliğimizdendir. Memleket hizmeti, itaatsizliği, ihmalkârlığı, ciddiyetsizliği kabul etmez. Evvelâ kendimizi yoklayacağız. Bir Bozkurt, bir Ülkücü olarak ruhen, karakter itibariyle kendimizi yetiştirmemiz lâzımdır. Bencillik (egoizm) millet hizmetinde en büyük tehlikedir. Bencillikten Türk Milleti, Türklük çok zarar görmüştür. Hepimiz Türk Milleti olarak bu bencillik duygusunu atmalıyız; atmalısınız. Hepiniz biriniz, biriniz hepiniz için olmalısınız.

Arkadaşlar!... Milletimizin kurtuluşu, fikirlerimizin tatbiki bizim iktidarda olmamıza bağlıdır. Onun için gençliği, halkı kendimize bağlamalıyız. Kendimizi onlara sevdirmeliyiz. Sadâkat, vefa, şefkat ve yardım duygusu, sevgi ve saygı, aranızda geliştirmeniz icab eden en yüksek duygulardır. Bu duygular olmazsa mükemmel bir insanlık olmaz. Birbirimizle kaynaşmak için, diğer gençleri, vatandaşları kazan-

mak için her şeyden evvel insanları hafife almamayı, onları hor görmemeyi, kim olursa olsun ona «insan» gözüyle bakmayı öğrenmeliyiz.

Bir Bozkurt, bir Ülkücü her hareketi, davranışı, oturması, kalkması, konuşması ile Türk Milliyetçiliğinin, Dokuz Işık'ın propagandacısıdır. Kötü, yanlış hareketlerimizle insanları kendimizden nefret ettirmemeliyiz. Bir Ülkücüye yaraşır şekilde hareket etmezsek hepimiz şahsımızda davâmıza zarar vermiş oluruz. Türk Milleti, bize kötü hareketlerimizle «Şunlara bakın; şu milliyetçi geçinenlere bakın» demesin. Biz, güzel hareketlerde bulunarak, dedirtmeyelim. Arkadaşlar!... Sizleri tam bir Türk insanının örneği olarak görmek istiyorum. Ciddiyetinizi muhafaza etmeli ve cıvımamalısınız.

Müslüman Türk geleneğinde, kadına saygı vardır. Türk cemiyetinde kadının yeri, erkeğinin yanıdır. Türk kadını toplumumuzun faal bir unsuru, saygıdeğer bir varlığıdır.

Türk vakurdur. Kişi olarak, Bozkurt olarak bu olgunluğu elde etmezseniz, insanca vasıflarla varlığınızı süslemezseniz, memlekete beklenen faydayı veremezsiniz, parasız hasta muayene etmeyen doktorlardan, çimento, demir çalan mühendislerden olursunuz.

Arkadaşlar!... Başkalarının işine karışmayın, sır saklayın, daima iyilik getirecek söz ve hareketlerde bulunun ve bunu âdet edinin. Dinimiz dahi bazı ahvalde yalan söylemeyi serbest bırakmıştır. Doğruyu söylediğiniz zaman fitne fesat çıkacaksa, ortalık karışacaksa, yalan söyleyin demiştir. Gayet disiplinli olmalısınız. Disiplin; Türk töresine, ahlâkına, kanunlarına, nizamlarına uymak, büyüğün küçüğün hakkına riayet etmek, hürmetkâr olmaktır.

DIŞ POLİTİKA ve DIŞ TÜRKLER

Dış politika ne demektir? Dış politika diğer yabancı milletlerle olan münasebetlerimizde Türk Milletine azamî fayda sağlayacak şekilde hareket etmek demektir. Başka bir deyişle imkânları millî yararlara uygun şekilde kullanma sanatı da denir.

Yurdun çevresini yüksek duvarlarla çevirip hiç bir memleketle münasebet kurmadan yaşamak mümkün değildir. Onlarla münasebette 10 yıl, 50 yıl, 100 yıl sonrasını hesaplayarak bu münasebetleri düzenlemelidir.

Ülkücü insanlar, ülkü sahibi milletler çok uzakları da düşünmek zorundadırlar. Ve düşünerek hareket ederler. Çar Deli Petro bundan 350 yıl evvel Rus milletinin millî hedeflerini tesbit etmiştir ve Rusya yüzyıllardır bu hedefleri gerçekleştirmek için uğraşmıştır ve gerçekleştirmiştir de. Çar'ın hedefi, sıcak yerlere çıkmak; Batı Avrupa'ya pencere açmak; Akdeniz'e sahip olmak, ilimde, teknikte ileri giderek dünyaya hükmetmekti. Kendisi Çar iken, isim değiştirerek, Hollanda tersanelerinde çalışmış ve Rusya'ya dönerek orada öğrendiklerini, yenilikleri tatbik etmiş ve Rusya'yı denizcilikte en ileriye götürmüştür... Ve hedeflerini gerçekleştirmişlerdir.

Bugün Rusya Baltık Denizi'ne de girmiş, Akdeniz'e de çıkmış, Asya'nın hemen hemen yarısına sahip olmuş ve Orta Avrupa'ya kadar inmiştir.

Osmanlılar'ın son zamanlarında 19. asırda Rumlardan oniki kişi Odesa'da «Etniki Eterya» isimli bir cemiyet kurdular ve toplantı yaptılar. Etniki Eterya Cemiyetinin haritasında Ege adaları, Kıbrıs, Batı Anadolu, İstanbul, Balkanlar yer alıyordu. Bugün Rumlar bunu kısmen gerçekleştirmişlerdir.

Arkadaşlar!... Bizi, bizim idarecilerimiz uyutmaktadırlar. Balkan Savaşı sonunda Batı Trakya'da nüfusun yüzde 85'i Türk'tü. Oradaki Türkler bir ara «Batı Trakya Cumhuriyeti» kurdular. Bu devletin pulu, parası, herşeyi basılmıştı. Sonra bu devleti bugünkü idarecilerimiz, Bulgaristan'a terk etti. Daha sonra Yunan-Bulgar Savaşında Yunanistan Bulgaristan'ı yenince bu Cumhuriyetin toprakları Yunanlıların eline geçti. Etniki Eterya harekete geçmişti. Megalo İdea'yı gerçekleştirmek için (Yunanın millî hedefi) elinden gelen gayreti gösteriyordu. İstiklâl Harbi sonunda Lozan'da bu Batı Trakya meselesini ortaya attık. Batı Trakya'da plebisit yapılmasını istedik. «Bizi isterlerse bize, onları isterlerse onlara verilsin» dedik. Batı Trakya'nın bizde kalacağı yüzde yüzdü. Çünkü ora halkının yüzde 85'i Türktü. İngilizler, Yunanlılar bunu kabul etmediler. «Böyle şeylerde nüfus çoğunluğu mühim değildir,» dediler. Askerî ve ekonomik sebeplerle Batı Trakya'yı Yunanistan'a verdiler. Yalnız, Lozan'da yapılan bu anlaşmada bazı maddeler, Batı Trakya Türklerinin haklarını koruyacak tedbirleri getiriyordu. Şöyle ki:

1. Yunanlılar buralara Yunan nüfusunu yerleştirmek yoluna gitmeyecekler.

2. Nüfus nisbeti değişmeyecek.

3. Türklere baskı yapılmayacak, onların yaşayışına müdahale edilmeyecek, Türkçe serbestçe konuşulacak. Türk okulları açılabilecek, okullarda Türk Kültürü verilecekti.

Bunlara karşılık da İstanbul'daki Rumlar İstanbul'da kalacak, Rum mektepleri açabilecek, Patrikhane mevcudiyetini devam ettirecekti.

Fakat Lozan'da Türklere verilen hakların tam tersi oldu.

Türklerin mallarına el kondu, öldürüldüler, işkencelere maruz kaldılar. Eğitim kısıtlandı. Türklerin bulunduğu bölgelere Yunan nüfusu çoğalsın diyerek muhacir yerleştirildi. Bu yerleştirme ve Türklerin katledilmesi sonucu Batı Trakya'da nüfus tam tersine döndü. Bugün Yunanlılar yüzde 85, Türkler ise yüzde 15'i teşkil etmektedirler. Bütün bunlar karşısında bizim idarecilerimiz sustular. Oysa onların bu hareketlerini durdurmak için elimizde çok koz vardı. Rum okullarını kapatabilirdik. Tam manâsıyla bir misilleme yapabilirdik; ama hiç bir şey yapılmadı.

Bir memleketin dış politikası iki kısımda mütalâa edilebilir:

1. Millî ana politika,
2. Günlük politika.

Millî ana politika milletin uzun vadeli millî hedeflerini içine alan ve tesbit edilen politikadır. Bu politikanın gizli tutulması lâzımdır. Nesillerden nesillere gider.

Günlük politikada iki hedef göz önünde bulundurulmalıdır:

a) O devletin ilk hedefi bağımsızlığını korumaktır. Bizim dış politikamızın da gözeteceği birinci şart budur.

b) Bundan sonra düşüneceğimiz şey büyümek, kuvvetlenmek olmalıdır. Ana politikada millî hedefler vardır. Bu hedefler nelerdir? Bağımsızlığımız, bütünlüğümüz, yükselmemiz, ilimde, teknikte ilerlememiz. Buna göre dış politikanın tesbit edilmesi lâzımdır.

DIŞ TÜRKLER:

İster Türkiye içinde, ister dışında, ister evrende nerede olursa olsun Türk milliyetçisi, oralardaki Türklere karşı ilgi ile, saygı ile doludur. Madem ki bizim milletimizdendir, onlarla bizden başka kim ilgilenecek? Onlarla ilgilenmeliyiz. Bu, milliyetçilik anlayışımızın bir prensibidir. Yalnız bu prensibin işlemesi bir şarta bağlıdır: Onlarla ilgileneceğiz ama onlara sevgi göstermek hiç bir şekilde Türk Devletine ve milletine zarar vermemelidir. Bu şarta bağlı olmak kaydıyla onlarla ilgileneceğiz. Eğer zarar doğacaksa derhal bu münasebetlerden vazgeçeceğiz. Neden?

Çünkü, Türkiye yeryüzündeki Türklerin tek bağımsız devletidir. Onu hiç bir tehlikeye sokmamak, büyük Türklük fikrine en büyük hizmettir. Niçin onlarla ilgileneceğiz? Eğer Türk fikir hareketleri tarihini incelerseniz, başlıca dört fikir akımı görülür:

1. ÜMMETÇİLİK:

Eskiden Osmanlı Padişahları aynı zamanda da Halife idiler. Ve müslümanlık ilk meydana geldiğinde bir devlet olarak yayıldı. Koskoca bir imparatorluk doğdu. Daha sonra çeşitli sebeplerle bu imparatorluk parçalanınca ayrı ayrı devletler doğdu. Halifelik Arapların elinden çıktı ve Türklerin eline geçti.

Ümmetçilik bütün müslümanları bir devletin egemenliği altında, bir bayrak altında toplamaktır.

Bu fikre, bu ülküye Türklerden başka bağlanan olmadı. Türkler yüzyıllarca bu fikir için kanlarını akıttılar. Kendi menfaatlerini düşünmeden kendilerini bu uğurda harcadılar. Diğer milletler ise küçük menfaatleri uğruna bu ülküden ayrıldılar ve menfaatlerini ümmetçilik ülküsünün üstünde gördüler. Hatta Hıristiyanlarla anlaşıp bizi arkadan vurdular. Bu, tarihin her devrinde oldu. Sizlere Kanunî Sultan Süleyman zamanından misâl vereyim: Kanunî Sultan Süleyman zamanında o zamanın en kuvvetli devletlerinden Almanya'nın İmparatoru Şarlken, Avrupa içlerine kadar ilerleyen, Almanya'yı tehdit eden Osmanlı İmparatorluğuna darbe vurmayı düşünüyordu. Bunun için Tunus'u seçti. Burada Arap şeyhleri, emirleri vardı. Şarlken türlü yollarla bu şeyhleri ve emirleri kendi safına çekti. Araplar Şarlken'le anlaştılar. Şarlken'in ordusu Tunus'a çıkınca, bu Araplar Şarlken ordusu ile çarpışan Osmanlı ordusunu arkadan vurdular. Bu ne demektir? O devirde, dinî inançların en yüksek olduğu, imanın en kuvvetli olduğu ve ümmetçilik ülküsünün en üstün seviyede olduğu bir zamanda kâfire karşı dövüşmenin farz olduğu bilindiği halde, Araplar bunu yaptılar. En son olarak 1. Cihan Harbi'nde Osmanlı Padişahı; Halife, Hıristiyanlara karşı topyekûn harb, «Cihâd» ilân etti. Ama Türklerden başka hiç bir millet bu cihada bilfiil iştirak etmedi. İngilizler Hintli müslümanları ve Hinduları İngiliz ordusu saflarında Çanakkale'de, bize karşı dövüştürdüler. Araplar İngilizler'le ve Yahudiler'le bir olup Türkleri arkadan vurdular. O zamanın Orta-Doğu'daki İngiliz kumandanı Mareşal Allenbi Kudüs'ü eline geçirince, orayı Türklerden

alınca, yanında o zamanın Arap şeyhleri, emirleri olduğu halde, Kutsal Şehre girip, oradaki kutsal taşa çıkarak İngiliz askerlerine hitapta bulunuyor. Yanındaki Arap ileri gelenlerinin arasında Kral Abdullah ve diğer akrabaları da bulunuyordu. Hep beraber gittikleri Mescid-i Aksâ'daki o kutsal taşın üstünde Mareşal şöyle hitap ediyor: «Ey Ehli Salip! İşte eskiden beri uğraştığımız, uğruna haçlı seferleri düzenlediğimiz, fakat bir türlü alamadığımız bu kutsal şehri Türklerin elinden aldık.» Ve yine o aynı Mareşal Allenbi Şam'da büyük hükümdar Selâhattin Eyyûbi'nin türbesine gidiyor. Ve mezarı tekmeleyerek oradaki İngiliz askerlerine diyor ki; «İşte haçlı ordularını durdurarak, Kudüs'ün alınmasına engel olan ve onu senelerce koruyan, binlerce Hıristiyan kanı akıtan adamın mezarı bu!» Ve mezara dönerek, ona hitaben; «Zamanında perişan ettiğin ve Kudüs'ü vermediğin bu askerler, isterlerse sana şimdi bir avuç mezar toprağı bile vermezler!» diyor. Ve bunları söylerken yine yanında o Arap ileri gelenleri, İngiliz uşakları vardı.

Bu fikir hareketi artık tesirini kaybetmiştir. Oysa bu fikir yüzlerce sene Türklerin içinde yaşamıştı ve yaşıyordu.

İstiklâl Harbi'nde kimse yardım etmedi. Her yere heyet gönderdik. Bütün İslâm ülkelerine, ama hiç değişen bir şey olmadı.

2. OSMANLICILIK:

O günkü Osmanlı devleti sınırları içinde yaşayan her ırktan milletin hepsinden bir Osmanlı Milleti yapmak, din ayrılığına bakmadan, vicdan hürriyeti bahşederek bir Osmanlıcılık fikri etrafında bir-

leşmek. Bunu da Türklerden başka bir millet tutmadı. Türklerden gayri hepsi kendi idealleri peşinde koştu. Sırplar, Sırp isyanları sonunda Sırp devleti kurmak istediler. Araplar keza yine öyle. Mithat Paşa bu fikirde en ileri gelenlerdendi. Cemal Paşa da bu fikri benimseyenlerdendi. Fakat başka hiç bir millet bu görüşe yanaşmadı. I. Meşrutiyet, ilân edilince azınlıklar önerge verdiler. Osmanlıca yanında Rumca'nın, Ermenice'nin resmî dil olmasını istediler. Bu fikir de iflâs etti.

3. TÜRKÇÜLÜK:

Osmanlıcılık fikrinin de iflâsı ile yeni bir fikir doğdu: «Türk'e Türk'ten başkasından fayda yoktur.» Çünkü Osmanlıcılık var diyerek Balkanlar'a, Suriye'ye; Hicaz demiryolları ve diğer alt yapı tesisleri yapıldı. Ama Anadolu fakir kaldı. Bakımsız perişan bir vaziyetteydi. Ve bu noktadan itibaren bu fikir doğdu. «Biz kendimize dönelim» dediler. Aynı zamanda Türkiye dışındaki Türkler de harekete geçti. Birbirleri ile irtibat kurdular, gazete, dergi çıkardılar. Bunlar «Biz Türk'üz! Türk'e Türk'ten başkasından fayda yok, biz kültür bağlantımızı kuvvetlendirip birlik olalım» dediler. Ve böylece Türkçülük akımı başlamış oldu.

4. TÜRK BİRLİĞİ (TURANCILIK):

Turancılık: Turan asıllı bütün milletlerin, kavimlerin bir devlet, bir bayrak altında birleşmesi fikridir. Bu fikir Macarlar, Finler ve Mişer Türkleri tarafından ortaya atıldı. İlmî anlamda Turancılık, budur. Halk dilinde ise Azerî, Kerkük, İran, Kırım, Türkistan Türklerinin birleşmesidir.

İlmî Turancılıkla bu milletler kendilerini kurtarmak istediler. Osmanlılar o arada Orta-Avrupa'da idiler. Eflâk, Boğdan, Erdel üzerinde idiler. İşte böyle bir zamanda Alman, Fransız ve Slav milletleri arasında sıkışan Macarlar, Finler, Mişer Türkleri bu fikri ortaya attılar. Bunun yanında Türk aydınlarının ortaya attığı fikirler vardı. Pantürkizm (Türk Birliği) Yine bir takım Türk aydınları bu Pantürkizm sınırlarını geniş buluyorlardı. Bunlar sadece Türkmenleri birleştirmeli diyorlardı. Buna da sadece Pantürkmenizm (Türkmen Birliği) adı verildi.

Osmanlıların son zamanlarında bu fikirler kuvvet buldu. Bunların yayılmasında okul vazifesi gören Türk Ocağıdır. Bu ocağın mensupları fikirde, dilde herşeyde Türkçülük esasını kabul ediyorlardı. Ecnebi şehir isimlerini bile değiştirmişlerdi. Meselâ: İstanbul'a AKKURUM demişlerdir. Burada öncü Ziya Gökalptir.

Osmanlı Devletinin son devirlerinde idareciler bu fikirlerin hepsinin tesiri altında kalmışlar ve bu fikirleri kapsayan karışık bir politika gütmüşlerdir. Ümmetçilik icabı bir taraftan İngilizlere karşı Hint, Mısır Müslümanlarını ayaklandırmışlar; bunun için heyetler göndermişler, diğer taraftan Türk Birliği davâsı gütmüşlerdir. Bu didinmeler sonunda İmparatorluk çökmüş ve Türk Milleti daha Mustafa Kemal Anadolu'ya geçmeden çeteler halinde Anadolu'da çarpışmaya başlamışlardır. İlk anda lidersiz bir savaş! Bu görülmemiş bir şey, Türk Milletinin kendine has bir özelliğidir. Sonunda Atatürk ve diğer kumandanlar Anadolu'ya geçip orduyu organize etmişler ve Türkiye'yi kurtarmışlardır. Bundan sonra da TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ AKIMI doğmuştur. O zamanın aydınları diyorlar ki: «Biz perişan olmuşuz, şim-

di Türk Birliği desek dünya devletleri buna tepki gösterecekler, zaten bunu gerçekleştirmek için elde imkân yok, o halde evvelâ Türkiye'yi kurtaralım, ve dış Türkler, diğer Müslüman milletler kendi başlarının çarelerine baksınlar.»

Bunun yanısıra yeni fikirler de ortaya çıktı. Bunlardan bir tanesi Anadoluculuktur. Bugün de Türkçülükten ürkenler Anadoluculuk gütmektedirler. Bu fikri tutanlar şöyle düşünmektedirler: «Biz yeni doğmuş bir milletiz. Doğuşumuz, kuruluşumuz 1071 Malazgirt Savaşıdır. O zamanlar Anadolu'da bir sürü insan vardı. Biz onlarla karıştık, o halde bizim eski Türklerle, Anadolu dışındaki Türklerle alâkamız kalmamıştır, biz yeni bir milletiz» diyorlar. Fakat bu fikir de fazla tutunamadı.

Arkadaşlar!...

Biz bunlara karşı Türkiye'nin yücelmesini, güçlü olmasını sağlayacak fikri ortaya attık: Dokuz Işık. Bu fikri bir siyâsî partide aksiyon yaptık. Bu, Türk milletini sevmek, Türk'e bağlanmak, Türk gibi düşünmek, Türk milletini yüceltmek, Türkiye'ye zarar vermemek kaydı şartıyla dış Türklerle ilgilenmek, onların bağımsızlığını kazanıp, kalkınmasına yardımcı olmaktır. Asla silâha sarılıp etrafa saldırmak değildir. Bu şartı tekrar ediyorum: Türkiye'ye zarar vermemek kaydı şartıyla onlarla ilgileneceğiz.

MİLLETLER ARASINDAKİ ÇETİN MÜCADELE

Arkadaşlar, konuşmalarımızın başında dedik ki, her millet kendi varlığı için mücadele ediyor. Bu mücadelelerde şu usuller kullanılmıştır. Kuvvetli emperyalist ülkeler, ham madde kaynakları bakımından zengin olan ülkeleri istilâ ederler, orayı sömürürlerdi. Zamanla milletlerde uyanma meydana geldi. Bunda kuvvetsiz ülkeleri sömüren emperyalist ülkeler arasındaki rekabetin rolü de büyüktür.

Bugünse yeni bir sömürgecilik ortaya çıkmıştır. Neo-koloniyalizm. Bu tür sömürgecilik neye dayanmaktadır? Burada bir millet hangi milleti sömürmek istiyorsa o milletin gençlerine, aydınlarına musallat oldular; kendi kültürlerini aşılamağa çalıştılar. Bunun için de o memleketlerde okullar açtılar. Burada talebelere kendilerini sevdirmeye çalıştılar. Onlara her türlü medenî imkânları, maddî hayatın güzelliklerini tattırıyorlar ve bu kendilerine sempati duyan insanların yardımı ile o topraklarda kendilerine askerî, iktisadî, siyâsî ve kültürel çıkarlar sağlıyorlar. Bunun adına «Neo-koloniyalizm» (Yeni sömürgecilik) denmektedir.

Ruslar bu maksatlarla Moskova'da «Arkadaşlık Üniversitesi» adı altında 30.000 öğrenciyi eğitebile-

cek kapasitede bir üniversite kurdular. Buraya umumiyetle Asyalı ve Afrikalı öğrenci alıyorlar. Onlara kendilerini sevdirip komünist yapıyorlar. İsrail, Mısır bile bunu yapmıştır. Peki, bu milletler bunu düşünüp yapıyorlar da bizimkiler niye uyanmıyorlar?! Biz niye kültür emperyalizmini uygulamak yolu ile başka milletler üstünde millî menfaatler temin etmek yoluna gitmiyoruz? Dış Türkler hazır Türk kültürünün temsilcileridir... Türkiye onlardan ne isteyecek olursa, onlar bunu kanları pahasına yaparlar. Yabancılar neo-koloniyalizm yolu ile başka ülkelerde kendilerini seven insan yetiştirirken, biz çeşitli ülkelerde tutsak bulunan ve bizle irtibat kurmak için çırpınan dış Türklerden faydalanmıyoruz!... Dış Türklerle ilgilenmek menfaatimiz icabıdır.

MİLLİYETÇİ HAREKETE SATAŞMALAR

Arkadaşlar, şimdi başka bir konuya geçerek, teşkilâtlanmanın ve birlik olmanın faydalarına kısaca değinelim:

1953 yıllarında Yunanistan'da fert başına düşen millî gelir 67 dolardı. Türkiye'de ise bu miktar 120 dolardı. 1964'te Türkiye'de millî gelir 200 dolara yükseldi. Yunanistan'da da bu civarda idi. Yıl 1971; Türkiye'de fert başına düşen millî gelir 360 dolarken, Yunanistan ve Bulgaristan'da bu miktar 800 dolardır. Bu acıklı durumdan kimler mes'uldür?!... Arkadaşlar, Türkiye'yi yöneten partilerin idarecileri yetersiz insanlardır. Ana davâlar üzerine eğilmemişlerdir. Bürokrasi içinde halkı hor gören aydın kitlesi memleketi bu hale getirmiştir. Bundan birinci sorumlu CHP., İnönü ve ondan sonra da, DP. idaresi ve yönetenleridir. «Her şeyi ben bilirim ,her şeyi ben

yaparım» düşüncesi, kendini milletten üstün görmek kompleksi, bürokrasi, kırtasiyecilik vs. gibi şeyler Türkiye'nin yerinde saymasına sebep olmuştur. Bugün de durum aynıdır. Arkadaşlar, fikirlerimiz karşısında çeşitli engeller vardır. Birisi rakip partilerdir. Parti demek, kendini ayrı bir devlet, millet saymak demek değildir. Bu düşünce memleketi parçalar. Bunun için Türk milletine çok zaman zararı olmuştur.

İnsanlar ayrı partili de olsa, iyi bir fikir üzerinde birleşmelidirler. Oysa yıllardır bu nazarı dikkate alınmamıştır. Bülent Ecevit gidip konuştuğu her yerde, «Türkiye'yi tarım kentleri ile kalkındıracağız» demiş ama, beri yandan da bu fikrin esas sahiplerini lekelemeye çalışmıştır. Kendi fikirleri gibi göstermiştir.

GENÇ BOZKURTLAR!...

Türk milletinin kurtuluşu; gayemiz için mücadele ediyoruz. Bu mücadele Türkiye'nin başındaki bütün felâketlerledir.

Arkadaşlar! Fikir ve haklı bir davâ en büyük kuvvettir. Doğru bir fikri yenecek hiçbir kuvvet yoktur. İnsanların kişisel yaşantılarında sağlam inanç, sağlam fikir, ülkü, ilim ve maddî güç gerçek kuvvetleridir. Biz Türk Milletinin davâsını güdüyoruz, onun yükseliş davâsını güdüyoruz. Arkamızda hiçbir yabancı güç yok, arkamızda Türk Milleti var. Bu mücadeleyi «Türk'e yine Türk'ten fayda var», «Türk'ün Türk'ten başka dostu yok» diyerek; kuvvetimizi milletimizden alıyoruz. Onun içindir ki, bütün düşmanlar bizi hedef almışlardır. Bunun için yolumuz doğru ve sağlamdır. Allah bizimledir, çünkü doğrunun yardımcısıdır. Yenilmez insanlarız; çünkü imanımız tamdır.

Yenilmez olmamızın sırrı, inançlardan, ülküden, büyük dâvâdan dönmemek, tâviz vermemek ve asla yenilmeyi kabul etmemektir.

Bu davâyı mutlaka zafere götüreceğiz. Siz bunun mensublarısınız. Düşmanlarımız kendileri için tehlikenin nereden olduğunu araştırırlar, onun için bütün düşmanlar bizi hedef almışlardır. Bunun için herşeyi yaptılar, yapıyorlar, yapacaklar da. Biz iktidarda olsak bile bu yine böyle olacaktır. Arkadaşlar!... Biz öyle ülkücü, ahlâkçı, imanlı olacağız ki, düşmanlarımızın bu iğrenç oyunları bize tesir etmeyecek ve hergün bir çığ gibi büyüyeceğiz. Meselâ; Arkadaşlar, düşmanlarımız «Milliyetçi Toplumculuğu» aleyhimizde gösterirler. Bizi «Nasyonal-Sosyalistlik»le suçlarlar. Bunlar yalandır. Biz herşeyden evvel Türk Milliyetçisiyiz. Yabancı fikirleri ve devlet adamlarını örnek almayı şerefsizlik addederiz. Biz ilhâmı kendi atalarımızdan, kendi tarihimizden alırız. Bugün iktidarlar bizi baltalamak, bizi parçalamak için memleketin güvenlik kuvvetlerini aleyhimize kullanmağa çalışıyorlar. Hepsi bizim Türk Milletini kurtaracak, onu yüceltecek tek parti, tek güç olduğumuzu bildikleri halde, bize saldırıyorlar. Bizi bölmek, birbirimize düşürmek için herşeyi yapıyorlar. Ama muvaffak olamıyorlar, olamayacaklar da. Arkadaşlar!... Bu yıkıcı faaliyetler çok kolay yapılır. Para teklif ederler. Bugün partiler gençlik kollarına adam arıyor. Gelirler bir arkadaşımıza: «Sen çok kıymetli insansın, bu partinin, teşkilâtın bütün işini sen yapıyorsun, kendini tüketiyorsun, bırak bizde çalış, sana bol para veririz,» diyebilirler. Bunları nazar-ı dikkate almamanız lâzımdır. Bunlara karşı birlik ve beraberliğinizi korumanız lâzımdır. Bunları yapacağınıza da inanıyorum.

AZİZ ARKADAŞLARIM!

Politika sahasında mücadeleye girdiğimiz andan beri belli bir hedefe açık ve dürüst yollardan yürüdük. Bu hedef güçlü, refahlı ve emniyetli Türkiye ülküsüdür. Bunda hiç tâviz vermedik, hiç şaşırmadık ve hiç tereddüde düşmedik.

Açık ve dürüst olduk. Fikir ve kanaatlerimizi millete anlattık, benimsetmeye çalıştık, bize yapılan iftiraları umursamadık, hatta iftiracıların yüzüne bile vurmadık.

Kimi bizden görünerek, hainlik etti, kimi bizden iken yoruldu, ama yorgunluğunu itiraf edeceği yerde bizi suçladı. Kimi kısa yollardan, eğri sokaklardan geçip iktidar arzusunu tatmin etmek istiyordu, bizim derin, ciddî ve meşrû yolumuz onlara sıkıntılı göründü ve karşımıza geçtiler. Kimileri de ihanetlerini gerçekleştirmek isterken M.H.P. kayasına çarptığından bize düşman oldular.

Biz bu düşmanlıklara aldırmadık. Hak bildiğimiz yolda yürümeye devam ettik. İlk günden beri koyduğumuz teşhis ve bulduğumuz tedbirlerde yanılmadığımızı olaylar isbat etti. Biz Türkiye'de birinci ve en büyük tehlikenin komünizm olduğunu söyledik. Bunu en yüksek yetkililere ve en büyük sorumlulara durmadan hatırlattık. Yetki sahipleri bizi vehimli ve karamsar diye tavsif etti.

Komünistler ve onların omuzdaşları ise «Faşist», «gerici», «aşırı sağcı», «ümmetçi», «ırkçı» gibi kötü olarak neleri biliyorlarsa hepsini bizim sıfatımız olarak ilân ettiler ve bunları bize yapıştırmaya çalıştılar. Fakat tutturamadılar. Tutmasına da imkân yoktur. Çünkü gerçekle hiçbir ilişkisi yoktur.

Vatandaşlar gözünde MHP.'sini komünistlerle

eşit kötülükte göstermek yarışında yer almayan kalmadı. Bütün bunlara rağmen halin kötülüğünü, geleceğin tehlikelerini belirtmeye devam ettik.

Komünizm, Üniversiteleri hareket üssü olarak seçmişti. Genç dimağları ve taze yürekleri, vatan, millet, devlet kavramlarından koparmakla hedefe varacağını hesaplamıştı.

Buna karşı gençliği uyardık, onlara vatan, millet, devlet ve tarih saygısını telkin ettik. Milletin evlâtlarının milletten kopmasını önlemeye çalıştık.

Bunun üzerine karşımıza çıkanlar «gençliği bölüyorsunuz» dediler. Ne yapsa idik? Bölünmesinler diye hepsinin komünist ağına düşmesini seyretmemiz mi isteniyordu?...

Bu sefer Milliyetçi gençlerin aleyhinde kampanya açıldı, bütün kötü bildikleri sıfatları onlara da yapıştırdılar. Devletin her çeşit emniyet ve asâyiş kurumlarını Milliyetçi gençlere tebellâş ettiler. **Bu tasallut hâlâ devam etmektedir.** Milliyetçi gençlik herşeye rağmen vatanı, vatandaşı, milleti uğrunda direndi, vurulup öldü, iftiralara uğradı, başkalarının işlediği cinâyetlerle suçlandı... Fakat bunlara rağmen dayandılar, idareden ezâ, mahkemeden ceza gördüler... Fakat yılmadılar...

Bu sayede Üniversite sol'un mutlak hâkimiyetine düşmekten kurtuldu. Bu sayede, 12 Martı yapanlar, 12 Mart hareketini yapmak imkânını buldular.

Dört yıldanberi olayları görüyoruz: Dışardan yönetilen, dışardan beslenen ve dışarda eğitilen, komünist çeteleri banka soydu, adam kaçırdı, yol kesti, asker öldürdü, müttefiklerimizi, yabancı misafirleri vurdu. Hâlâ da bu eylemlere devam ediyorlar. Yine de devlet yetkilileri onlardan, yâni komünist anarşistlerden bahsederken, ülkücü gençliğe, Milli-

yetçi kimselere «Aşırı sağcı» sıfatını takıp hücum etmek alışkanlığından kurtulamadılar.

Bu sorumluların «sağcı» diye kötüledikleri kimseler banka mı soydular? Fidye mi istediler? Konsolos mu öldürdüler? İngilizleri mi kaçırdılar? Yoksa, Ordusuna 9 saat kurşun mu sıktılar?...

Bazı yetkililerin bu kadar açık cereyan eden hadiseleri gördükten sonra hâlâ dil alışkanlığından kurtulamadığı, yahut da İNÖNÜ'den korktuğu için sol'a karşı tedbirlerini sayıp dökerken, velevki bir kelime bile olsa, başkalarına da çatması utanılacak bir basiretsizliktir.

NİFAK ZAMANI DEĞİL!

Çok çetin günlerde yaşıyoruz. Türk Ordusunun bütün iyi niyetli çabalarına rağmen parlâmentoyu devam ettirmek ümidi kuvvetli görünmüyor.

Zira İNÖNÜ partisini bir oyun âleti gibi kullanıp müşküller yaratıyor, AP.'si zaten başarısızlığı sabit olduğu gerekçesi ile iktidardan uzaklaştırılmıştır.

Bu şartlar içinde yüksek kumandanların ve hükümetin demokrasiyi koruma yönünde hareket imkânları zorlaşmaktadır.

Biz bu zorlukların yenilmesi için yardımcı olmakta devam edeceğiz.

Aziz Arkadaşlarım! Nifak zamanı değildir! Birlik ve beraberlik günüdür.

Devletimiz tehlikededir.

Amma ümitliyiz, milletimiz büyüktür, asildir, tecrübelidir, bunu da yenecektir.

MUHTEREM ARKADAŞLARIM!

Beynelmilel komünizm, içerdeki satılmış hâinlerle bağımsız son Türk Devletini yıkmak istemektedir. Millet ve vatan bütünlüğümüze kasteden bu hâîn eller mutlaka kırılmalıdır. Bu amaçla, milliyetçi bütün güçlerin millî bir ülkü etrafında toplanması

şarttır. Küçük, tutarsız parti çıkarlarını bir tarafa bırakıp, Bizans entrikalarından vazgeçip, Türk Milliyetçiliği ülküsüne sımsıkı bağlanmak vakti gelmiştir. Türklük ülküsü, milliyetçilik şuuru, her müessesenin tâvizsiz bir şekilde uygulayıp savunacağı bir ideoloji olmalıdır.

Milletlerarası komünizmin uşağı hâin, satılmış anarşistler, Türk'ün ebedî vatanı bu ülkeyi parçalamak, bölmek, komünist bir toprak haline getirmek istemektedirler. «Ülke» basit bir toprak, ruhsuz bir coğrafya parçası değildir. Ülke, ataların, çocuk ve torunlarına, tarihin binlerce yıllık seyri içinde «millet» denilen büyük varlığın devamı için kan ve ruhlarıyla meydana getirip emânet ettiği KUTSAL VATAN'dır. Görevimiz, bu cennet vatanı, korumak, kollamak; gerektiğinde onun için ölmektir. Zira, şâirin belirttiği gibi; «Toprak, eğer uğrunda ölen varsa vatandır.» Asla unutulmamalıdır ki, Türk Vatanı, her çeşit emperyalizmin dış ve iç güçlerinin göz diktiği, bölmek istediği jeopolitik ve jeostratejik bir önem taşımaktadır. Orta-Doğu'nun son yıllarda milletlerarası politikada kazandığı önem göz önüne getirilecek olursa Millî Misak içindeki Türk Vatanı'nın önemi daha kolay anlaşılabilir. Vatan bölücülerine karşı şuurla savaşmak millî misyonumuz olmalıdır.

Türk Milletini bölmek, milletlerarası komünizmin kölesi haline getirmek isteyen hâinler, bu büyük varlığın hâiz olduğu karakteri bilmemektedirler. Gerçekten, Türk Milletinin iki büyük karakteri vardır. Bunlar; «Teşkilâçı Millet» ve «Asker Millet» karakterleridir. Türk Milleti teşkilâtçı millettir demek, Türk Milletinin, devlet kurmada sahip olduğu yetenek ve üstünlükler demektir. Gerçekten, dünya milletleri içinde Türk Milleti kadar büyük ve üstün dev-

let kurma yeteneğine sahip ikinci bir millet daha yoktur. Tarihte kurmuş olduğumuz 16 büyük imparatorluk, milletimizin, üstün devlet kurmaktaki özelliğinin en kesin delilidir. Bu kesin tarihî delil karşısında Milletimizin, Türkiye Cumhuriyeti Devletini, yarının en üstün ve büyük devletlerinden biri yapacağından asla şüphemiz olmamalıdır. Zira, milletimizin teşkilâtçı karakterinde her türlü YARATICILIK unsuru mevcuttur. Bunlar arasında kültür ve medeniyet yaratma özelliğimizden bilhassa bahsetmemiz gerekir. Yarının Güçlü ve Milliyetçi Türkiye'sinin çağdaş medenî milletlerden biri olacağına mutlaka inanmalıyız.

Türk Milleti'nin ikinci karakteri, Asker-Millet oluşudur. Asker milletten amaç disiplinli, cesur ve kahraman bir millet olmaktır. Tarih, milletimizin bu özelliği hakkında da sayısız örneklerle doludur. Esasen büyümek, bir «dünya devleti» olmak özlemimizin en büyük garantisi, asker millet, cesur ve kahraman millet olma karakterimizdir. Moral ve ekonomik kalkınmamızı sağladığımız gün, dünya politikasındaki hâkim yerimizi mutlaka alacağız. Buna bütün gönlümüzle inanıyoruz. Esasen bu bizim tabiî hakkımız, tarihî misyonumuzdur.

PETRO'NUN VASİYETİ

Aziz Ülküdaşlarım;

«Tam Bağımsız Türkiye» sloganı altında anarşi yaratan komünistlerin gerçek niyeti, Türkiye'yi NATO'dan ayırıp, Varşova Paktı içinde Rusya'ya bağlamaktır. Biz her ülkenin millet ve toprak bütünlüğüne saygı duyuyoruz. Fakat, kendisiyle her devirde iyi komşuluk ilişkileri kurmak istememize rağmen, Rusya, gerek Çarlık devrinde ve gerekse bugün komünist ideoloji içinde devamlı olarak gözünü Anadolu'ya çevirmiştir. Tarihe «Büyük Petro'nun Vasiyeti» diye geçen vasiyetnamenin 9, 11 ve 13. maddeleri Çarlık Rusya'sının bu emelini açıkça ortaya koymaktadır. Adı geçen maddelerin Türkiye ile ilgili kısımları aynen şöyledir:

«Madde: 9 — İstanbul ve Hindistan'a doğru mümkün olduğu kadar genişlemeli ve ilerlemeliyiz. Kim bu noktaları bir defa eline geçirirse, dünyanın hakikî hâkimi olur. Bu gaye için, devamlı olarak bir defa Türkiye ile ve müteakiben de İran'la aramızda anlaşmazlık yaratmalıyız...». «Madde: 11 — Türkiye'nin Avrupa'dan atılmasına Avusturya'nın alâkasını çekmemiz ve İstanbul'u ele geçirme hususundaki kıskançlığını...... bertaraf etmek mecbûriyetinde-

yiz». «Madde: 13 — İsveç elimize geçip, Polonya boyunduruğumuz altına girdiğinde İran ortadan kalkıp, TÜRKİYE İŞGAL EDİLDİĞİNDE ayrı ayrı ve gizlice önce Versailles Sarayı'na ve sonra Viyana Sarayı'na dünyâ hâkimiyetini bölüşmek üzere teklifler yapmamız lâzımdır......»

Rusya, Çarlık devrinde dünya hâkimiyetini kurmak, sıcak deniz ve iklimlere sahip olabilmek için kendisine ülke ve milletiyle büyük bir engel olan Türkler'i ortadan kaldırmak amacıyla, bize 13 defa savaş ilân etmiştir. Dünya hâkimiyetini kurmak, Türkiye'yi ortadan kaldırmak amacı, 1917 Komünist ihtilâli'nden sonra da Sovyet Hükümetleri tarafından takip edilmiş, 1945'de ülkemizden toprak (Kars, Ardahan, **Boğazlar'da üs) istendiği gibi**, Ankara'da kendisine «dost ve güvenilir bir hükümet» de istenmiştir. **Ankara'daki hükümetin** «dost ve güvenilir» olabilmesi için Sofya, Prag ve Bükreş'teki hükümetler gibi olması söylenmiştir. Bu küçük açıklama Sovyet emperyalizminin Türkiye hakkındaki emellerini her halde gösterebilmiştir.

DOKUZ IŞIK ve MİLLET SEKTÖRÜ

Aziz Ülküdaşlarım!

Bağımsız son Türk Devleti'ni koruyabilmek için MİLLÎ BİR DOKTRİN etrafında birleşmek zorundayız. Bu doktrin DOKUZ IŞIKÇI doktrindir. DOKUZ IŞIK'çılık, Türk Milletine, tarih ve kültürüne dayanan, ona inanan bir doktrindir. Bunun «nasyonal sosyalizm» ile hiç bir ilgisi yoktur.

DOKUZ IŞIK, nasıl kapitalizmi, marksist sosyalizmi reddediyorsa, nasyonal sosyalizmi ve faşizmi de reddeder. Nasyonal-sosyalizm ve faşizm, kapitalizmin dejenere edilmişi olup insan hak ve hürriyetlerine inanmayan, gerici diktatörlüklerdir. DOKUZ IŞIK ise, insan sevgisi ve saygısına dayanan, ferdî ve iktisadî hürriyetleri bir bütün olarak gerçekleştirmek isteyen demokratik bir doktrindir. İlâhlaştırılmış faşist devletçiliğe; putlaştırılmış nazist ırkçılığa inanmıyoruz. Fosilleşmiş şöhretlerin yaptığı gibi siyasî kariyerinin belirli bir döneminde faşist, belirli bir döneminde kapitalist, diğer bir dönemnde sosyalist olmak bizim politika ahlâkımızda yoktur. Biz, Türk'e âşık, Türk Vatanı'na âşık, Türklüğe âşık DOKUZ IŞIKÇILARIZ. Amacımız bu kutsal vatan üzerin-

de Büyük Türk Milletinin ebediyen bağımsız yaşamasını sağlayacak Millî Doktrini çizmek ve bunu savunmaktır.

MUHTEREM ARKADAŞLARIM;

DOKUZ IŞIK İlkelerinin başında yer alan «Milliyetçilik», diğer ilkelerin arasında bulunan «Toplumculuk» ilkesinin kavramından daha geniş bir kavramdır. «Milliyetçilik» kavramı içinde «Toplumculuk» da vardır. Fakat, iktisadî ve sosyal kalkınma görüşlerimizi açıkça belirtmek için, düşüncelerimizi ayrı bir «Toplumculuk» ilkesi altında ifade etmek yararlı görülmüştür. «Toplumculuk» derken, Milletin varlığının, toplum menfaatinin, fertlerin üzerinde olduğuna işaret etmek isteriz. Bu arada şu noktayı tekrar önemle belirtelim ki DOKUZ IŞIKCILIĞIN nasyonal sosyalizmle hiç bir noktada ortak yönü yoktur. Nasyonal-sosyalizm, kapitalizme, lâbaratuar (antropolojik) ırkçılığa ve antidemokratik bir siyasî espriye sahipken, DOKUZ IŞIKÇILIK, Türk toplumuna, sosyopsikolojik (mânevî) bir asâlete ve gerçek demokrasiye inanmaktadır. Türk Milletinin gönül ve tasvibinden, tercih ve oyundan geçmiyen iktidar yollarına inanmıyoruz. İktidar olduktan sonra da, demokratik süreç ve yolların gerçek bir şekilde işlemesine inanıyor, bunu savunuyoruz. Türk Milliyetçiliğinden devamlı şekilde korkanlar, Türk'ü hiç bir zaman benimsemeyen enternasyonalistler; millî olan her doktrine daima karşı çıkmışlardır. Bunu asla, bir an için dahi unutmamalıyız.

Çağdaş ekonomiler, KARMA EKONOMİ niteliğini taşımaktadır. Karma ekonomi, klâsik anlamda, ÖZEL SEKTÖR'le KAMU SEKTÖRÜ'nün birlikte ya-

şadığı bir ekonomi biçimidir. Bu ekonomide, üretim araçlarının mülkiyeti, fertlere ve kamu kuruluşlarına (devlete) âittir. Bu nedenle fertler özel sektör içinde, devlet ise kamu sektörü içinde ekonomik faaliyette bulunur.

Karma ekonomi geçici bir niteliğe sahiptir. İktidardaki elitin siyasi ve ekonomik tercihine göre, ekonomik faaliyetler, sonunda ya tamamen özel sektöre, ya da kamu sektörüne terkedilir. Siyasî iktidarın tercihi, kapitalist sistem yönünde ise, kamu sektörü özel sektöre; Sosyalist sistem yönünde ise, özel sektör kamu sektörüne dönüştürülür. Böylece üretim araçlarının mülkiyeti, tek elde, özel veya kamu mülkiyeti şeklinde toplanır.

Özel Sektör, kapitalist ekonomi sisteminin, kamu sektörü ise sosyalist sistemin uygulama şeklidir. Her sistem gibi, kapitalist ve sosyalist sistemler de temelinde insan özgürlüğünü esas alırlar. Ancak buna rağmen, kapitalist ve sosyalist sistemlerin bu amacı gerçekleştirebildiklerini iddia etmek mümkün değildir. Bugün şu ya da bu biçimde dünyamızın çeşitli ülkelerinde kapitalist ve marksist sistem uygulandığı halde, insanlık özgürlüğe kavuşamamıştır. Bunun sebebi üretim araçları mülkiyetinin, her iki sistemde de millî tabana, toplumu meydana getiren bütün fertlere, yani millete yayılamayışıdır. Kapitalist sistemde üretim araçlarının mülkiyeti, millî toplumun çok az bir kısmına, bir kaç sermayedara âitken, sosyalist sistemde yalnız kamu kuruluşlarına, devlete âittir.

«Mülkiyet» kavramı ile «hürriyet» (özgürlük) kavramı arasında çok sıkı bir bağlantı vardır. Sosyal ve ekonomik adâlet, özgürlük ve eşitlik, sömürüden kurtulma, yabancılaşmadan uzaklaşıp, insanların mad-

dî ve manevî kişiliklerini geliştirmesi, mülkiyet ilişkisine bağlıdır. İnsanlar, sınıflar ve toplumlar arasındaki farklılaşmanın, sömürü ve yabancılaşmanın temel nedeni, bazılarının mülk sahibi olup, bazılarının olamamasıdır.

Sosyalist (marksist sistem), kapitalizmin mülkiyetin dağılışını düzenliyemediği gerekçesi ile özel mülkiyetin kaldırılmasını, bunun yerine kamu veya devlet mülkiyetinin getirilmesini savunmuştur. Gerçekten sosyalizme göre, kapitalist toplum yapısı, üretim araçlarının mülkiyetini sadece sermayedara (kapitaliste) tanımış, büyük işçi yığınları bu mülkiyetten yoksun kalmıştır. Toplumda bazı sınıflar üretim araçlarına sâhip olup, bazıları olmadığı için, bir farklılaşma ve dolayısiyle sömürü sorunu ortaya çıkmıştır. Üretim araçlarına sahip olan azınlık, buna sahip olmayan çoğunluğu sömürmeye başlamıştır. O halde, sömürüyü ortadan kaldırmak için üretim araçlarının özel mülkiyetini ortadan kaldırmak lâzımdır. Özel mülkiyete son verip, üretim araçları kamulaştırıldığı veya devletleştirildiği takdirde, hiç kimse mülkiyet sahibi olmayacağından, farklılaşma ve sömürü de ortadan kalkmış olacaktır.

Sosyalizmin düştüğü hata, yukarıda da belirtildiği gibi, mülkiyet-hürriyet ilişkisini görememekte olmuştur. Mülkiyet, hürriyetin garantisi ve istenen de insanlığın hürriyeti olduğuna göre, izlenecek yol, özel mülkiyetin kaldırılması değil, fakat bunu millî tabana (millete) yayabilmek, herkesi mülk sahibi yapabilmektir. Mülkiyetten ve özellikle üretim araçlarının mülkiyetinden yoksun bir toplum, hür olamaz. Sosyalist toplumların hür olamayışlarının başlıca sebebi budur. Kaldı ki, sosyalizm büyük bir tenâkuz içindedir. Sosyalist ülkelerde mülkiyet ilişkisi orta-

dan kaldırılmış değildir. Değişen sadece süjeler (malikler) olmuştur. Eskiden fertlere âit olan üretim araçlarının mülkiyeti, şimdi devlete, kamu kuruluşlarına âit olmuştur. Eğer sosyalizme göre, sömürünün ve farklılaşmanın kaynağı, üretim araçları üzerindeki mülkiyet ilişkisi ise, bu sömürü ve farklılaşma şimdi de aynen devam etmektedir. Zira, sömürücü dün fert iken, bugün devlet ve kamu kuruluşları olmuştur. Ancak, marksist-sosyalist ülkelerde devletle komünist partisi birbirinin aynıdır. Komünist partisi devlet, devlet de komünist partisidir. Böylece devleti ele geçiren komünist partisi, yönetici sınıfı teşkil etmektedir. Aslında, üretim araçlarının mülkiyetinin devletleştirilmesi, komünist partisinin emrine verilmesi anlamına gelmektedir. Başka bir deyimle mülkiyet devletleştirilmemiş, partileştirilmiştir. Komünist partisi ise, komünist üyeler tarafından yönetilir. Şu halde sonuç itibariyle mülkiyet, komünist partisi üyelerinin inhisar ve hâkimiyetine verilmiş bulunmaktadır. Bugün marksist-sosyalist ülkelerde YENİ BİR SINIF'tan bahsedilmektedir. Bu sınıf, komünist partisi üyelerinin meydana getirdiği bir sınıftır. Bu sınıf, kapitalist ülkelerde BURJUVA adını alan sınıfın bir başka şeklidir. Komünist ülkelerde YENİ SINIF veya BÜROKRAT SINIF adını alan bu sınıf, kapitalist burjuva sınıfından daha sömürücü, daha baskıcı ve ezici bir sınıftır. Sosyalistler, sınıfsız bir toplum isterken, sınıf farkları daha da büyümüş, diktatör ve sömürücü bir sınıf meydana gelmiştir. «İşçi sınıfı devleti» olduğunu söyleyen marksist devlet, işçiyi ezen, sömüren müstebit bir devlet halini almıştır. Bugün çeşitli ülkelerde uygulanan marksist-sosyalist sistem, 18, 19 ve 20. yüzyıldaki vahşi, insanlık dışı ve sosyal adâletten tamamen uzak libe-

ral-kapitalist sistemin, DEVLET KAPİTALİZMİNE DÖNÜŞMÜŞ ZÂLİM bir şeklinden başka bir şey değildir. Sovyet Rusya'da fertlerin gelirleri arasındaki fark 30 kattan daha fazladır. Bir Sovyet köylüsü ayda 300 lira, bir Sovyet işçisi ayda 500 lira, bir Sovyet memuru ayda 600 lira alırken komünist partisi üyeleri profesörler, artisler, generaller 20 bin lira, 30 bin lira almaktadır. Komünist partili, imtiyazlı bu bürokrat yeni sınıf sadece iki milyon insandan ibarettir. 240 milyon diğer Sovyet vatandaşı kıt kanaat, zorla geçinebilmektedir. Tarih, sınıf istismar ve sömürüsünün bu kadar zâlim bir şekline başka bir devresinde şahit olmamıştır.

MİLLET SEKTÖRÜ

Anayasamız, sosyalist ve kapitalist diktatörlüklere kapalıdır. Anayasamızın kabul ettiği sistem, ülkemizin şartlarını esas alan MİLLİ EKONOMİ SİSTEMİ'dir. Millî ekonomi sistemi de aslında karma ekonomiye dayanır. Ancak bu, klâsik karma ekonomi değil, MODERN KARMA EKONOMİ'dir. Modern karma ekonominin özelliği, ikili sektör, yani özel ve kamu sektörü yerine ÜÇLÜ SEKTÖRE dayanmasıdır. Bu üç sektör, ÖZEL SEKTÖR, MİLLET SEKTÖRÜ ve KAMU SEKTÖRÜ'dür. Burada klâsik iki sektör arasında yeni bir sektör, MİLLET SEKTÖRÜ yer almaktadır.

Millet sektörü, ekonomimizin millileşmesini, iktisadî kalkınmamızın hızlanmasını, üretim araçları mülkiyetinin âdil ve dengeli bir biçimde millî tabana (millete) yayılarak insanlarımızın hür olmasını sağlayacak bir sektördür. Millet sektörü, millî bütünleşme ve ekonomik demokrasinin temel şartıdır. Gerçekten modern demokrasi bir bütünleşme rejimidir. Burada devlet düzenini tehdit eden sınıflara-

rası çatışma ve sosyal mücadele, yerini sınıflararası kaynaşma ve sosyal barışa terketmiştir. Modern demokrasinin başarısı, siyasî demokrasi, kısaca, fertlerin yurt yönetimine dört yılda bir hür seçimlerle katılıp tercihini bildirmesi, yöneticilerini seçmesi; ekonomik demokrasi ise, kendi geleceğini ilgilendiren ekonomik kararlara katılabilmesidir. Ferdin ekonomik kararlara katılabilmesi ise, ancak üretim araçlarına sahip veya ortak olmasıyla mümkündür. Diğer taraftan, ferdin siyasî ve ekonomik tercih ve kararlarını gerçekten verebilmesi, onun dış etkilerden uzak, güçlü ve teşkilâtlı olabilmesine bağlıdır.

Modern demokrasi, bir teşkilâtlar demokrasisidir. Burada fertler, aralarındaki sosyo-ekonomik bağa göre teşkilâtlanırlar. Kendi teşkilâtı içinde fert daha güçlü olur, üyesi olduğu sosyal grup, onu diğer sosyal gruplara ve devlete karşı korur. Bu anlamda millî toplumumuzu (Milletimizi) meydana getiren fertler, sosyo-ekonomik yönden altı sosyal dilime ayrılırlar. Bunlar: İşçi, köylü, esnaf, memur, serbest çalışanlar ve işverenlerdir. Ülkemizde gerçek bir demokrasinin, millî demokrasinin kurulabilmesi için bu teşkilâtların kurulması gerekir. Bu teşkilâtlar içinde fertler bir yandan etkili bir şekilde siyasî demokrasinin, diğer yandan da ekonomik demokrasinin kuruluş ve işleyişini sağlarlar.

İşçi, köylü, esnaf, memur, serbest çalışanlar ve işverenler Milletimizi meydana getiren altı sosyal dilimdir. Bunların kendi teşkilâtları içinde örgütlendirilmesi, cemiyetimizin YENİDEN KURULMASI ANLAMINI TAŞIR. Altı MİLLÎ SOSYAL DİLİMİMİZ; İşçi Birliği, Köylü Birliği, Esnaf Birliği, Memur Birliği, Serbest Meslek Mensupları Birliği ve İşverenler Birliği adını alacaktır. Bu birliklerin kuruluş ve işleyişi

tamamen demokratik bir metod içinde cereyan edecektir. Her birlik, siyasî iktidara karşı bağımsız, özel hukuk tüzel kişiliğini hâiz olacaktır. Birliğin yönetim ve denetim kurulları, Birlik Genel Kurulu tarafından seçilecektir. (OYAK) Ordu Yardımlaşma Kurumu bu maksatla tesis edilmiş bir örnektir ve küçük tasarruflarla ne büyük imkânlar doğduğunu göstermektedir.

AZİZ ÜLKÜDAŞLAR!

Hukukî yönden demokratik ve muhtar olan bu birlikler, ekonomik yönden iktisadî kalkınmamızda dinamik bir rol oynayacaktır. Her birlik içinde bir İktisadî Tasarruf ve Yatırım Sandığı kurulacak, her üyenin yapacağı zorunlu tasarruflarla biriken kaynak, ağır sanayie, fabrika yapan fabrika sanayiine yatırılacaktır. Bu yatırımlar sonucu ekonomimiz yeni üretim araçlarına kavuşacak, kurulacak fabrika ve işyerleri yeni bir SEKTÖR doğuracaktır. Ekonomimizde YENİ DOĞACAK OLAN BU SEKTÖRE, MİLLET SEKTÖRÜ ADINI VERECEĞİZ. Kurulacak, bu yeni üretim araçlarının mülkiyeti, bunu kuran birliğin üyelerinin olacaktır. Her üretim aracı, yani fabrika ve işyerleri çeşitli hisse senetleri şeklinde, tasarruf yapan Birlik üyelerine verilecektir. Böylece özel sektör ve kamu sektörü yanında üretim araçlarının sahibi olan üçüncü bir sektör; MİLLET SEKTÖRÜ doğmuş olacaktır.

HERŞEYDE TEMEL: MİLLET

Dokuz Işıkçılar!... Sevgili Arkadaşlarım! Doğacak, refahlı, kudretli, ileri, Büyük Türkiye'nin heyecanı içinde çalışınız! Sarsılmaz bir azim, yıkılmaz büyük bir ümit ile, iyimserlikle, sabırlı olarak hareket ediniz! Türk'e has ağırbaşlılık ve soğukkanlılıkla çalışınız. Önümüzde sıradağlar gibi sonu gelmez engeller ve mücadeleler vardır. Milletimizin varlığı için, inandığımız kutsal dâvâlar için gizli, açık mücadeleler sürüp gidecektir. Fakat daima zafer Türk Milletinin olacaktır!...

Yurdumuz çok çetin günler geçirmektedir. Anarşi, eşkiyâlık, hiyânet dört yanda kol gezmektedir. Eski iktidar korkuyor, güç yetiremiyordu; mevcut kabine ise güç yetirmekten kaçınmaktadır.

Ordu'nun omuzladığı yük, kabine tarafından sırta alınma yerine tereddüt, vesvese ve umursamazlıkla seyredilmektedir. Karar verip icra eden ve mesuliyet yüklenen güçlü bir hükûmete şiddetle ihtiyaç vardır.

Bu tereddüt ve vesvese parlâmentoyu ve demokratik rejimi tehlikeye düşürmektedir. Bugün iki kalabalık partiden birisi mes'uliyetten kaçmış, hattâ büyük ve ağır bir hizmeti ifaya çalışan ordumuzun

ayağını tökezletmeye başlamıştır. Hem de hükûmette ortak olduğu halde!... Diğer kalabalık parti güçsüzlüğünü 12 Mart öncesinde isbat ettiği için muhtıra vermek zarureti doğmuştu. Bu iki çokluk grubu bu duruma düşerse, parlâmentonun yaşaması zorlaşır. Bu zorluğu halledemezsek, uzunca bir süre demokrasiyi yeniden kurabilme çabası ile kıymetli zamanlar kaybolabilir. Bu partileri sizlere anlatıyorum ki, uyarasınız, doğru yolu buldurasınız. Aksi takdirde çetin günler görmemiz mukadderdir.

Memleketimizin bugün içinde bulunduğu şartlarda birlik, beraberlik sağlıyacak bir tutum izlemenin önemi açık iken, partilerin «grubu olanlar» ve «grubu olmayanlar» diye ayrılmasının sağ duyuya ne kadar aykırı olduğu meydandadır.

Bu durumu devletin asıl sahibi olan sizlere bildiriyorum. Hükümet etmek keyfîlik ve şahsî kaprisler yürütmek değildir. Herşeye rağmen, biz M.H.P.'si olarak uyarmalarda bulunmaya devam edeceğiz. Zira bu devlet, Türklüğün tek ve son müstakil devletidir. Onun zedelenmesine fırsat vermiyeceğiz.

Acizleri ikaz edeceğiz, komünistlerin koruyucularının da karşısına dikilmekte devam edeceğiz.

Ya inanılması zor ilişkiler yüzünden, ya da komünistlerden korktukları için, yahut da şantaja maruz kalarak anarşist komünistlere kol, kanat gerenleri ibretle seyretmektesiniz.

Devletin asıl sahibi sizsiniz, millettir. Bunu herkes bilmelidir, bunu bilmiyen bellemelidir.

Hile, desîse ve oyunlarla millî menfaati zedelemeye kimsenin hakkı yoktur.

Millî bütünlüğümüzü parçalamak isteyen anarşist komünistlerin hâin düşünce ve hareketleri sona ermiş sayılamaz. Ülkemizde anarşist ve komü-

nist hareketlerin tam manasıyla yok edilebilmesi için, Milliyetçi bir idareye lüzüm vardır. Anarşist komünistlerle mücadelede zafere erecek tek idare, Milliyetçi idaredir. Milliyetçi idare, bu mücadelede, bir taraftan kanun hâkimiyet ve tâkibâtını kurarken, diğer yandan da ülkenin en kısa zamanda kalkınmasını sağlıyacak sosyal ve ekonomik tedbirleri alacaktır.

Aziz Arkadaşlar;

Milletimiz tercihini yapmış, kararını vermiştir. Bu karar; çok kısa zamanda bağımsız bir sanayi ülkesi olmak, Büyük, Milliyetçi Türkiye'yi kurmaktır. Milletimizin en büyük özlemi, iktisaden kuvvetli gelişmiş, kalkınmış bir Türkiye olmaktır. Milliyetçi idare, ekonomik kalkınmayı bilen, bunda tercihlerini yapabilen bir idaredir. Milletimizin birkaç yan reform tedbirleriyle kalkınması mümkün değildir. Kalkınma, sanayie ve sanayileşmeye dayanan bir harekettir. Bugün ülkemizin kısa zamanda sanayileşmesini gerçekleştirecek bir reform ve program hareketini öngörmekteyiz. İçinde bulunduğumuz çağda millî endüstrisini kuramamış bir ülkenin yaşayabilmesi, bağımsızlığını devam ettirebilmesi mümkün değildir. Dünyanın büyük dev ekonomileri en yeni teknolojiyi, en yeni sınaî tesisleri kurarken, bizim yerimizde saymamız, yarınımız için tehlike arzetmektedir. Milletimiz, tarihin her devrinde büyük millet olduğu için bugün de haklı olarak büyümek istemektedir. Milletimizin ekonomik büyüme özlemini gerçekleştirmek kaçınılmaz millî bir görevdir.

Muhterem Arkadaşlar;

Ülkemiz, millî kalkınmasını gerçekleştirebilecek her türlü vasıtaya sahiptir. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız, insan gücümüz fazlasıyla mevcuttur.

Ancak bu kaynaklar boş bırakılmış, kendi haline terk edilmiştir. Bir reform ve kalkınma yılı olması gereken 1971 yılı, ekonomik durgunluğun hâkim olduğu, statik bir iktisat politikasının yürütüldüğü yıl olarak geçmektedir. Gerçekten son 8 ay içerisinde özel ve kamu yatırımları tamamen durmuş, ekonomimiz lüzumsuz bir denge içine sokulmuştur. Oysa bu yıl, ekonomik girişim ve hamlelerin yapılacağı bir yıl olarak kullanılabilirdi. Nitekim tarım ürünlerimiz görülmemiş bir artış göstermiş, işçi dövizlerimiz 500 milyon dolara, yani 7 milyar Türk Lirasına yaklaşmıştır. Bu büyük kaynaklar, yeni sınaî tesislere yatırılıp, kalkınmamızda büyük hamleler beklenirken, zaman bazı şahsî meselelerin tartışılması ve sözde reform lâflarıyla geçiştirilmiştir.

AZİZ ARKADAŞLAR:

İdareler kararlarını, milletlerin tercihlerine göre vermelidir. Milletimiz, büyümek isteyen, ekonomik kalkınmasının tamamlanmasını arzulayan bir tercih içindedir. Aciz, isâbetsiz iktisat politikalarından vaz geçip, ülkemizin ihtiyaçlarına uygun millî bir iktisat politikasını seçmek zorundayız. Bu iktisat politikası, ekonomik bağımsızlığımızı sağlayıp, dışarıya sınaî ürünler ihraç edebilecek bir politika olmalıdır. Bunun için sınaî yatırımlara öncelik verilmelidir. Sınaî yatırımları gerçekleştirebilmek için, her türlü tasarruflara öncelik tanınmalı, vatandaşın tasarruf arzusu teşvik edilmelidir. Tasarrufu ve kalkınması millî kaynaklara dayanmayan bir ülke, bağımsızlık iddiasında bulunamaz. Bağımsız bir sanayinin kurulabilmesi için gerekli ilk şart, makina yapım sanayiinin kurulmasıdır. Gerçekten bir ülkenin ekonomik bağımsızlığa kavuşabilmesi veya bu bağımsızlığı devam ettirebilmesi, makina yapım sana-

yiini kurabilmesine bağlıdır. Makine yapım sanayii yanında, metalûrji sanayiine, petro-kimya sanayii ve enerji üretim sanayiine de önem vermek gerekir. Millî sanayiini kuramamış bir ülkenin çağdaş uygarlık seviyesine çıkması mümkün değildir. Oysa büyük Türk Milleti her çağa rengini vermiş ve her çağda medenî olmaya, uygar olmaya hak kazanmıştır. Bu, onun engin tarihinde, büyük kültüründe ve soyunda vardır.

Millî sanayimizin hızla kurulması, istihdam mes'elemize de çözüm getirecektir. Bugün ülkemizde büyük bir açık ve gizli işsizler ordusu vardır. Ülke nüfusunun büyük bir kısmının işsiz olması, millî barış ve huzurun kurulmasına mâni olmaktadır. İşsizliği giderecek en önemli yol, millî endüstri kollarının kurulmasıdır. Bu suretle bir çok işyeri meydana gelecek ve buralar fazla nüfusu massedip bunlara çalışma imkânı sağlıyacaktır. İşsizliği gidermek için sınaî tesisler yanında altyapı yatırımlarına da önem verilmelidir. Büyük yolların, kanalizasyonların, limanların, barajların yapımında âtıl işgücünden yararlanılmalıdır. Altyapı hizmetlerini (tesislerini) yapamamış bir ülkenin, üst ekonomik yapı yatırımlarını yapması mümkün değildir. Bu itibarla bir yandan gizli ve açık işsizler ordusunu hizmet ordusu haline getirip millî kalkınmamıza katkıda bulunurken, diğer yandan da alım gücüne kavuşan vatandaşlarımız barış içinde yaşama imkânı bulacaklardır. Bugün ülkemizde, açık ve gizli işsizlik bazı mevsimde 10 milyonu bulmaktadır. Bu demektir ki, bazı aylarda ülkemizde 10 milyon insan işsiz kalmaktadır. Bu işsiz insanları, hizmet ordusu içinde birleştirip, memleketin kalkınması için istihdam etmek tek millî istihdam politikasıdır.

NAZİZM; FAŞİZM UYDURMASI

Türk Milliyetçiliği Türk Milletine duyulan derin sevgi ve inançtan kuvvet alan bir duygu ve bir şuur hâlidir. Türk Milletinin hür ve bağımsız olarak yaşamasını, yükselmesini gâye edinen bir harekettir. Türk Milliyetçiliği binlerce yıllık şanlı, şerefli bir tarihe sahip bulunan Türk Milletinin her türlü esaret zincirinden kurtulma ülküsünün adıdır. Biz Türk Milliyetçileri olarak millî gayelerimizi siyasî bir aksiyon haline getirmek üzere çabalara girişmiş bulunmaktayız. Türk Milletinin içinde bulunduğu düşkünlük halinin devamında yarar umanlar ve Türklüğün son bağımsız kalesi olan Türkiye'yi tarih sahnesinden silmek istiyenler Türk Milliyetçiliğinin can düşmanlarıdır. Bunlar Türk Milliyetçiliğini kötülemek ve Türk Milliyetçiliğinin siyasî aksiyonu olarak ortaya çıkan Milliyetçi Hareketi baltalamak için ona çeşitli iftiralarla hücum etmektedirler. Türk Milliyetçileri aleyhinde bugüne kadar her çeşit iftira ve yalan söylenmiştir. Bu iddia ve ithamların bir çoğu birbirine zıt olmakla beraber gerek Türk kamuoyunu ve gerek Dünya kamuoyunu aldatmak için hepsi de ısrarla kullanılmıştır. Türkiye'yi kızıl emperyalizmin kölesi haline getirmek için çalışan komünistler ise Türk Mil-

liyetçiliğinin amansız düşmanlarının ön safında gelmektedirler.

Bunların Türkiye'de durmadan tekrarladıkları iki «öcü» vardır. Biri «nazizm», diğeri de «faşizm».

Her fırsatta ayaklanırlar: «Faşizme karşı elele» yahut «Irkçılar, kafatasçılar memleketi bölüyor» diyerek yaygara koparırlar. Böylece kendileri, ümanizmi(insaniyetçilik) demokrasiyi, eşitliği savunan; bu kavramları korumak için çabalıyan kişiler gibi gözükürler. Sol basın, sol'un kontrolundaki radyo ve yalınkat aydınlar da koroya katılıp «faşizme ve nazizme karşıyız» diye veryansın ederler. Böylece komünizm meşrû ve mübah hâle getirilir.

Faşizm, İtalya'ya mahsus, korporatif bir sistemdir, hem de marxistlere karşı bir reaksiyon olarak eski bir marxist tarafından kurulup yürütülmüş bir sistemdir...

Nazizm, ise Avrupa milletleri arasında kökü hayli eskilere dayanan «Ârî ırkın üstünlüğü» ve «Antisemitizm» ilkelerini siyasî bir tatbikat haline getiren Hitler'in Cermen ruhuna uygun doktrinidr.

Mânevî görüş bakımından faşizm «katolik», nazizm «antiklerikal» (dine karşı) dır. Bunlar zaaf ve kuvveti ile başka cemiyetlerin, başka milletlerin düzenleridir.

FAŞİZM:

Faşizm, 19 uncu yüzyıla kadar, Avusturya, Fransa, İspanya arasında verâset yoluyla el değiştirmiş, bir türlü devlet yapısına girememiş bir milleti toparlamak ve istilâcı bir karektere kavuşturmak emelile düşünülmüş prensiplerdir.

NAZİZM:

Cermenler Avrupa'yı istilâ ettikleri gündenberi başka milletler üzerinde hâkimiyet kurmuş ve onları hüküm altında tutmuş olmasına rağmen, kendileri tek bir devlet ve merkezî bir otorite etrafında toplanma vasfına ancak 19 uncu yüzyıl sonlarında Bismark'ın dehâsı sayesinde erişen bir millettir. Tek devlette yaşamıya alıştırmak ve bunun için de dışta ve içte düşmanlar olduğunu propaganda ederek millî tesanüdü sağlamak için ortaya atılmış bir görüştür.

Naziler, bütün iyi şeylerin «Cermen ırkı» tarafından yapıldığını, Cermenlerden gayri ırkların veya karışmış ırkların kötü vasıfta olduğunu iddia ederler, Dünya'ya dağıtılmış yahudilerin dünyayı fesada verdiğine inanırlar ve dünyayı düzeltmek için de fesat menbaı saydıkları yahudileri imha etmeyi ve diğer aşağılık kavimleri Cermenlere köle yapmayı düşünürler.

Antisemitizm (Yahudi düşmanlığı) bütün Avrupa'da ve Hıristiyan dünyasında yaygındır. İsa'nın «Allah'ın oğlu» ve «Allah» olduğuna inanan ve İsa'nın Yahudiler tarafından çarmıha gerilmesini en büyük günah sayan Hıristiyanlığın ruhunda, bu günahın suçlularını cezalandırmak ve İsa'nın intikamını almak inancı 2000 senelik bir köke mâliktir. Bu sebeple bütün Avrupa devletleri zaman zaman Yahudi katliamları yapmış, kitle sürgünleri tertiplemiştir. Hitler ve Nazi erkânı, kendileri antiklerikal olmalarına rağmen, bu hissi siyasî hareketlerinde manevelâ olarak kullanmışlardır.

Görülüyor ki, Nazizmin Cermen cemiyetinde, faşizmin İtalyan topluluğunda tarihî kökleri vardır ve bu kavimlerin sosyal-psikolojisi ile uyuşmaktadır.

Türkler «tek devlet» fikir ve tabikatına en erken erişmiş bir millettir. Millet ve millîyet şuuru, bölgecilik, aşiretçilik, mezhepçilik gibi meselelerin daima üstünde olmuştur. Hatta Türklerin, Asya, Avrupa ve Afrika'da imparatorluklar kurduğu çağlarda bile devlet yine de tek olarak kabul edilmiş, doğudaki (Karakurum) han bütün Türk âleminin «Büyük Hakan»ı sayılmıştır. Fâtih'in İstanbul'u fethini müteakip «Büyük Hakan»lık Batı'ya geçmiştir.

16 ncı Asırdaki İran seferleri, Özbek Hanı Muhammet Şaybak, Safevî Şahı İsmail ve Osmanlı Padişahı Yavuz Selim arasında «Büyük Hakanlık» mücadelesinden ibarettir. Bazılarının iddia ettiği gibi, bu savaşların temelinde ne şiî-sünnî çekişmesi vardır, ne de Fars-Türk rekabeti vardır. Şah İsmail'in en güçlü kumandanı olan Ustaşlıoğlu (Ustacaluoğlu) Mehmet Han, Oğuzların Beğdili boyundan bir sünnî Türkmendir. Yavuz'un ordusundaki Yeniçeriler de bektaşî idiler. Hatta Yavuz Selim'in Bektaşî olduğuna dâir (kulâğındaki tek küpeye dayanan) rivâyetler ileri sürülmüştür. Şaybak Han-Şah İsmail mücadelesinde, Şah İsmail'in yanında yer alan Sultan Ahmet Tembel de bir sünnî emîridir. Üstelik Şah'ın ordusunda bir tek Fars neferi de yoktur. Bu kavgalarda «İran» tâbiri, ancak bir zemîn ve coğrafya ifâde etmektedir.

«Devlet» mefhumu ve «Millîyet şuûru» bu derece sağlam ve köklü bir milletin dış tehditler icad ederek birleşme duygusu uyandırmaya da ihtiyacı olmamıştır. Onun için Türk Milliyetçiliği saldırgan da değildir, savungan da değildir.

Türk Devletinin ilkesi ve Türk Milletinin ülküsü Cihan sulhu ve «Nizam-ı Âlem» temininde tecellî etmiştir.

Nizâm, adâlet ve barış ülküsü ile cihad eden

bir millet, şüphesiz başka kavim, din ve ırklara düşmanca davranamazdı, onun için de davranmamıştır.

Katliam (genocide) Türk tarihinde mevcut değildir; İspanya'dan kovulan Yahudi, ülkesini kaybeden Polonyalı, mezhebi horlanan Rus (Malakan) Osmanlı-Türk devletine sığınmış, riâyet, himâye ve adâlete mazhar olmuştur. Böyle bir tarihin eseri olan Türk Cemiyetinde başka din veya ırka mensup kimseleri imha etmek gibi bir düşüncenin tatbiki mümkün değildir. Binaenaleyh Türk Milleti içinde bir Nazi hareket doğamaz. Kafasını taklide kaptırmış üç-beş kişi çıkarsa, onlar da gülünç olmaktan başka bir netice elde edemezler.

Nazizm ve faşizmden esinlenen bir kısım kimselerin bazı teşebbüslerine zaman zaman şâhit oluyoruz. «D.A.S.» diye bir kitap çıkıyor, bu kitaba dayalı dernekler kurulduğu söyleniyor. (Milliyetçi-Toplumcular Derneği gibi). Bu teşebbüsler sakat, gereksiz ve Türk tarihinin yapısına, Türk Milletinin kıymet hükümlerine aykırı olduğu için de gayrı millî'dir.

Türk Milliyetçiliği her çeşit taklidden arınmış kendi toplumunun değerlerine bağlı ve o değerleri geliştirici bir harekettir. Özentiye ihtiyacı yoktur.

18 inci asırda Türkler arasında dolaşmış bir İngiliz şöyle yazıyor:

«Türklerle aslında ikide bir çatışıyoruz, üstelik dinlerimiz de birbirine karşıt ama, bana öyle iyi davrandılar ki, doğrusu utandım. Herkes güleryüzlüydü. Herkes dostluklarını hareketlerile, fakat biraz da yukardan bakarak ortaya koymak istiyordu.»

Türk Milletinin vasfı budur; vakarlıdır, bencil, menfaatçi ve korkak olmadığı için gaddar, saldırgan ve zâlim değildir. Onun için de faşizm ve nazizmin

yerleşmesine bizim cemiyetimizde imkân görmüyoruz.

Buna rağmen hâlâ komünistler, orta solcular ve Allende hayranları faşizm, nazizm ve gericilik diye olmayanı ilânda devam ediyorlar.

Bir takım zaptiye kafalı yöneticiler de bu yaygaraları benimseyerek umacı yaratma gayretkeşliği gösteriyorlar. Türk Milliyetçileri bu oyunlara düşmetten dikkatle kaçınmalıdırlar.

Bu ithamlar o dereceye vardı ki, komünistler Sıkıyönetimin Kumandanlarına, eski Başvekil Erim'e, Genel Kurmay Başkanına, Cumhurbaşkanına da aynı sıfatları taktılar. Hatta orta-sol partinin bir ileri geleni başka bir ileri geleni için «gerici» dedi. İnsanı şaşırtan şey bu ithamlar değil, bu ithama uğrayanların gerçeği idrak etmeyip, birbirlerine aynı suçlamada bulunmaya devam etmeleridir.

Böylece sola karşı mücadeleye girişen kuvvetlerin sıklet merkezi dağılıyor, sol nisbî bir ferahlık kazanıyor. Şimdilik güdülen başlıca gaye de budur.

Biz Türk Milliyetçileri olarak, bu yalan ve iftiraları kötü niyetli olarak bize yakıştırmak isteyenlerin maskelerini düşürerek gerçek yüzleriyle Türk Milletine tanıtacağız. Türklüğün her çeşit tutsaklık zincirinden kurtulması, yükselmesi hareketini azimle yürüteceğiz. Eskiden olduğu gibi ilimde, teknikte, medeniyette ve refahta Dünya milletlerinin en ön safına çıkmış Büyük Türkiye'yi en kısa zamanda gerçekleştireceğiz.

MİLLÎ KÜLTÜR VE EKONOMİK KALKINMA

Muhterem Arkadaşlarım;

Ekonomik kalkınmamız, sanayileşmemize bağlı iken, hükümetin bazı yan reformlar üzerinde durması eksik ve hatalı bir tutumdur. Eksiktir diyoruz, çünkü kalkınma, sadece toprak, eğitim ve vergi reformlarıyla gerçekleştirilemez. Kalkınmayı gerçekleştirecek tek ve sağlam yol, sanayileşmedir. Hatalıdır diyoruz, çünkü bu reformlar zannedildiği gibi «reforme» edilecek sektörlere yeni bir şekil veremeyecektir. Bu reformlardan bilhassa iki tanesine; toprak ve eğitim reformuna temas etmek istiyorum. Toprak reformu, kısaca tarif etmek gerekirse, tarım ürünlerinin arttırılması ve topraksız, ya da yeteri kadar toprağı olmayan köylüye toprak verilmesidir. Türkiyemiz, tarım ekonomisine dayanan bir ülkedir. Tarım ekonomisine dayanan ülkeler ekonomik yönden «geri kalmış ülke» adını alır. Böyle ülkelerde nüfusun büyük bir çoğunluğu köylerde yaşar. Gerçekten bugün köylerimizde nüfusumuzun üçte ikisine yaklaşan 24 milyon vatandaşımız yaşamaktadır. Hükümetin öngördüğü toprak reformuyla 24 milyon köylü nüfusumuzun sosyal refaha kavuşması, insanca yaşayabilmesi mümkün değildir. En radikal bir «toprak

dağılımı» şeklinde bir toprak reformu mütalaa edilse bile ,Türkiye'de dağıtılabilecek topraklarla sadece 150 bin köylü ailesine toprak dağıtmak mümkündür. Oysa toprağı olmayan, ya da yeteri kadar toprağı bulunmayan köylü ailemizin miktarı, 3 milyon civarındadır. Bunun için biz diyoruz ki, toprak reformu tek başına yeterli bir tedbir değildir. Madem ki ülkemizin en büyük sorunu kalkınmadır ve sanayileşme sonunda âtıl nüfus, gizli işsizler ordusu, sınaî ve hizmet sektörüne kaydırılacaktır. O halde yapılacak ilk iş, asıl ağırlığın sınaî kalkınmaya verilmesidir. Köy sınaî kalkınması, tarım reformuyla, toprak reformuyla, birlikte yürütülmelidir. Bir yandan, bölge-köylere büyük sınaî tesisler kurulup, böylece civar köylerin fazla nüfusunu, işsizlerini buraya çekip, istihdam etmek imkânı doğarken, diğer yandan da sınaî sektöre gittikleri için azalan köylü nüfusuna ekonomik ve rantabl tarım işletmeleri kurma imkânını tanımak gerekir. Nüfusumuz hızla artmaktadır. Bugün en iyimser bir toprak dağıtımı ile 150 bin topraksız, ya da yeteri kadar toprağı olmayan köylü ailesine toprak dağıtılmış olsa bile, gelecek yıl nüfus artışı ile bu dağıtım, ekonomik ve sosyal anlamını kaybedecektir. Bu sebeple biz izlenecek yolun «Tarım kentleri» yolu olduğunu ileri sürüyoruz. Tarım kentleri, sosyal yönden köylerin ve köy nüfusunun yeni bir yerleşme plânına oturtulması; ekonomik yönden ise, modern ve tarım işletme endüstrisine geçilerek bağımsız tarım toplumunun kurulmasıdır. Böylece Türk Milletinin temeli ve sözde efendisi, fakat gerçekte ihmal edilmiş, horlanmış, yalnız bırakılmış ve hatta soyulmuş, evsiz, yolsuz, elektriksiz, susuz fakir köylüsü, insan haysiyetine yakışır bir yaşama seviyesine kavuşacaktır. Tarım kentleri ile köylü bir taraftan suya,

elektriğe, yola, okula, hastaneye, kısaca insanca yaşama şartlarına kavuşurken, diğer taraftan da artan tarım üretimi ve bunun karşılığında kendisine kalacak büyük gelir sayesinde yapacağı tasarruflarla ekonomik kalkınmamıza katkıda bulunacaktır. Tarım-kentleri hareketinde ağırlık noktası, köy endüstri düzeninin kurulmasıdır. Böylece tarım kentleri, ülkemizin, dolayısiyle köylülerimizin sanayileşme amacını gütmektedir. Köy sanayii, köylülerin tasarrufu ve devletin yapacağı yardımla finanse edilecektir. Tarım kentleri bir yandan da prodüktif, verimli toprak reformunun yapılması imkânını doğuracaktır. Bizce toprak ve tarım reformu dört hareketten ibarettir. Bunlar: Tarım topraklarının bölünmesine mâni olmak; ufalanmış tarım toprak ve işletmelerini toplulaştırmak; belirli bir büyüklükten sonra özel mülk araziyi bedeli karşılığında kamulaştırıp, topraksız, ya da az topraklı köylüye dağıtmak; nihayet emek ve mülkiyet esasına dayanan, marksist ülkelerdeki kooperatifçilikle ilgisi olmayan, tamamen köylünün iradesini yansıtan kooperatifleşme hareketidir. Bu dört hareketi bünyesinde taşımayan bir toprak ve tarım reformu başarısız kalmaya mahkûmdur.

Aziz Arkadaşlarım;

Toprak reformu kapsamına girecek arazi yönünden bahçe ve bağları hariç bırakmak gerekir. Çünkü bahçe ve bağlar, büyük bir yatırımı, büyük bir emeği gerektirir. Toprak Reformu Ön Tedbirler Tasarısı bağ ve bahçeleri de toprak reformu kapsamına aldığı için, hatalı bir görünüm arzetmiştir. Fakat Geçici Komisyonun bu maddeyi isabetli olarak çıkartmış olduğunu görmekteyiz. Bağ ve bahçe toprak reformuna girdiği takdirde bunların sahipleri büyük emek ve yatırım sonucu meydana gelmiş ağaçları sökecek-

ler, burayı tarla haline getireceklerdir. Kaldı ki tarım topraklarımızın sadece % 2'si bağ ve bahçeden ibarettir ve bunların miktarı çok küçük üniteler şeklindedir: Yarım dönüm, bir dönüm, üç dönüm, beş dönüm, en fazla 50 dönüm, 100 dönüm halindedir. Diğer taraftan, Toprak Reformu Ön Tedbirler Kanun Tasarısında yer alan, zilyetlik yoluyla mülkiyetin kazanılmasına mâni olan maddenin de ülke gerçeklerimize uymadığı kanısındayız. Devlet, kendisine düşen kamu hizmetini yapmadan vatandaşları suçlayamaz. Devletin, toprak yönünden en önemli hizmetlerinden bir tanesi de toprakların tapu ve kadastrosunu yapmaktır. Ülkemizde bu teşkilât gereği gibi kurulamadığı için, halen topraklarımızın sadece % 30'unda kadastro işlemi yapılmış, % 70'i kadastro görmemiştir. Gerçek ve sıhhatli tapu niteliğini taşıyan topraklarımız da sadece % 40 civarındadır. Şu halde Ön Tedbirler Kanun Tasarısının getirmiş olduğu madde uygulanacak olursa % 60'ı tapusuz olan ve zilyetliğe dayanan toprakların mülkiyeti devletleştirilmiş olacaktır. Burada şu noktayı belirtelim ki; devletleştirme, sosyal bir reform değil, sosyal bir ihtilâldir. Hukuk devletlerinde ihtilâller değil, reformlar, düzeltmeler; ıslahat yapılır. Kaldı ki, toprak reformunun sosyal yönü gereğince topraksız veya az topraklı köylülere toprak verileceğine göre, tapusu olmadığı için devletleştirilecek topraklar acaba kimin zilyetliği altında bulunmaktadır? Hemen belirtelim ki bu topraklar, fakir ve cahil bırakılmış köylülerimizin elindedir. Köylülerimiz fakir ve cahil bırakıldığı, buna karşılık devletin bir kamu hizmeti olan tapulama ve kadastro hizmeti yerine getirilmediği için, bu topraklar köylülerin elinden, hem de bedelsiz bir şekilde, alınacaktır. Bu, ülkede sosyal barış değil,

sosyal huzursuzluk yaratacak ve toprak reformunun temel manasına, esprisine ters düşecektir. Diğer taraftan unutulmamalıdır ki, tapusu çıkartılmış topraklar, toprak reformunun kapsamına sokulmak istenen büyük toprak sahiplerinindir. Şu halde, Toprak Reformu Ön Tedbirler Kanun Tasarısında yer alan zilyetlikle gayrimenkul mülkiyetinin kazanılamayacağı yolundaki madde, faydadan çok zarar getirecek, bu münasebetle de sosyal huzursuzluğu artıracaktır. Biz, bu maddenin kaldırılmasını veya iyi bir şekilde ıslah edilmesini istiyoruz.

Muhterem Arkadaşlar!

Millî olmayan, millî kültür, millî karakter ve millî şuûru yaratamayan bir eğitim sistemi çağ dışı, zararlı, iflâs etmiş bir eğitim düzeninden başka bir şey olamaz. Bugün ülkemizde yürürlükte bulunan eğitim sistemi, maalesef böyledir. Ancak, reforme edilmek istenen eğitimimize getirilecek olan reform hükümlerinin millî şuur ve millî kültüre dayalı olduğunu görememenin ıstırabı içindeyiz. Eğitimden beklenen şudur: Bir ülke içinde yaşayan genç dimağları birbiri ile kaynaştırmak, onlara tarihlerini, ülke şartlarını öğretmek ve millî kalkınmada personel sermayesinin faydalı bir biçimde yetişmesine dikkat etmektir. Başka bir deyimle, eğitimin iki görevi vardır. Birinci görevi, millî kültür ve millî şuuru yaratmak; ikinci görevi ise, bu kültür ve şuur içinde ekonomik kalkınmaya, çevre kalkınmasına, millî kalkınmaya katkıda bulunmaktır. Her sistemin kendine özgür modelleri vardır. Meselâ, marksist, ya da faşist ülkede bunlar, o sistemlerin esas aldığı değerlere göre tesbit edilir. Marksist bir düzende aslolan ekonomik kalkınma, ekonomik büyümeye katkıda bulunmadır. Bu sebeple marksist sistemlerde fertlerin eğitiminde sa-

dece bu yön esas alınır. Bir de buna ilâveten marksist rejim ve düzene ihanet etmemek, buna bağlı kalmak şuuru verilir. Türk Millî Eğitim sistemi, yukarıda da belirttiğimiz gibi, iki ana hedefe yönelmiş olmalıdır: Evvelâ, genç dimağlara mensup oldukları milletin tarih, kültür ve değerleri anlatılmalı, onlar bunlarla yoğrulup, birbirleriyle kaynaştırılmalıdır. Ayrıca ülke kalkınmasında üretici, araştırıcı katkıları getirecek bir kafaya sahip olmalıdır. Reform taslağında, biz sadece bunlardan ikinci unsura önem verildiğini görmekteyiz. Oysa bir ideolojiye, özellikle millî kültür, haslet ve şuura varamamış insanların, ekonomik kalkınmaya katkıda bulunmaları mümkün değildir.

ZAFER TÜRK MİLLETİNİNDİR

Aziz Arkadaşlarım;

Milliyetçi Hareket, insan sevgisine dayanır, Milliyetçi Hareket, insan şahsiyetine inanır, insanı sayar ve sever.

İnsan kişiliğinin gelişip şekillenebilmesi, hür ve demokratik rejimlerde mümkündür. Hür ve demokratik olmayan rejimler insan şahsiyetine aykırıdır. Bu rejimlerde insana saygı duyulmaz. İnsan sevgisi yoktur. Milliyetçi Hareket, Türk insanını sevmek, saymak, onun yücelmesini istemektir. Bu sebeple milletimizin yönetim yolunda, hür demokratik düzene muhalif olan bütün rejimlere karşıyız, bunlara inanmıyoruz. Hürriyet ve demokrasiyi katleden marksist, kapitalist, faşist, nazist ve teokratik devlet sistemleri, bizim reddettiğimiz sistemlerdir. Bu sistemlerde milleti meydana getiren fertler değil, sadece belirli sınıflar veya zümreler hâkimdir. Yönetim, bir avuç insanın elindedir. Marksizm, sözde işçi sınıfının devleti olduğunu iddia etmiş, fakat uygulamada yeni bir bürokrat sınıf yaratmıştır. Bu sınıf, komünist partilerine bağlı birinci sınıf vatandaş niteliğindedir. Her türlü lüks, her türlü refah, devletin her türlü aracı bunların emrindedir. Milletin çok büyük bir kısmı

sefâlet ve esâret içinde inlemektedir. Faşist ve nazist sistemler hürriyet ve demokrasiyi tanımayan, diğer totaliter sistemlerdir. Hitler'in Almanya'da uyguladığı nazist sistem, Alman ırkının üstünlüğüne dayanan, diğer ırkları küçük ve aşağılık gören antidemokratik bir rejimdir. Kendi içinde de kişiler arasında ayırım yapmış, insanların hepsine hürriyet getirmemiştir. Mussolini'nin İtalya'da yürüttüğü faşist sistem koyu bir devlet tahakkümüne yol açmış, fertler, yönetime kendi karar ve tercihlerine uygun bir biçimde katılamamıştır. Bu sebeple Milliyetçi Hareket, Türk Milletinin, Türk insanının yönetim yolunu, kader çizgisini, demokratik sistemde görür. Fertlerin bütününe hak tanımayan sistemlere inanmıyoruz. Millî doktrinimiz DOKUZ IŞIK milletimize, insan sevgisini ve insan haysiyetine sonsuz saygıyı esas alan yeni bir yol işaret etmektedir. Bu yolun temel kaynağı, İslâm inancı ve Türklük şuur ve gururudur. Cihanın ufuklarından yeni bir güneş gibi doğacak olan Büyük Türkiye'nin meşalesi yakılmıştır. Bu meşaleyi sizlere verdim. O'nu yurdumuzun her köşesine götürünüz ve her Türkün kalbini onunla tutuşturunuz!...

ZAFER, BÜYÜK TÜRK MİLLETİNİNDİR!

LİDERİMİZ ALPARSLAN TÜRKEŞ'İN TEŞKİLÂT BÜNYESİNE YÖNELTİLMİŞ BAZI SÖZLERİ

● Emirlere mutlak itaat lâzımdır. Lâubali, gevşek, disiplinsiz, metodsuz kimselerle davamız yürümez. Herşeyde örnek olmak lâzımdır.

● Türk Töresi; büyüklere saygı, itaat, küçüklere sevgi, şefkat; disiplin, büyüğün, küçüğün hakkına hürmettir. Türk Milletinin gücü Türk Töresi'nden gelmiştir. Töresi sarsıldığı, yıkıldığı, bozulduğu için Türk Milleti felâkete uğramıştır. Türk Töresinde verilen söz önemlidir. Türk, rastgele vaadde bulunmaz. Rastgele söz vermez. Ağırbaşlıdır. Cıvık değildir. Çelik sinirlidir. Çelik gibi sinirleri vardır. Türk, bir kere söz verdi mi sözünden dönmez.

● Türk Töresinin bir şartı da yüksek vazife duygusudur. Vazifeyi her ne pahasına olursa olsun yapmaktır. Diğer bir şart, toplum uğrunda her çeşit fedakârlığı yapmaktır. Millete hizmet yolunda şahsî menfaatlerden, şahsî zevklerden feragattir. Vazgeçmektir. Kişiler kendilerini millet için feda ederler. Türk Milleti'nin büyüklüğü böyle teşekkül etmiştir. Türkiye böyle yaşayacak, böyle yükselecektir. Onu sizler yaşatacak, sizler yükselteceksiniz. Türk Töre-

sinin en önemli bir gereği de sır saklamaktır. Sır saklamak...

● Türk Milleti'nde Bizans'dan geçme bir hastalık vardır. Gevşeklik, lâubalilik, dedikodu, fitne, fesat, terbiyesizlik, birbirini beğenmemek, sır saklayamamak, rastgele lâf söylemek...

Bu hastalık sizde de var. Bu hastalığı tedavi edin. Tedavî etmeniz lâzımdır.

Bu hastalığı tedavî edemezseniz, kendinize yol seçiniz. Milliyetçi Hareket'te bir saniye daha fazla kalmayınız. Benimle dava arkadaşlığı edeceksiniz, herşeyden önce YÜKSEK VASIFLI TÜRK olmaya mecbursunuz.

Türk Milleti'ni batıran, Bizans'ı batıran, Osmanlı İmparatorluğu'nu batıran hastalık budur.

● Başınız kopsa; sır, sır olarak kalacak... Başka türlü hiçbir davayı, hiçbir mücadeleyi yürütemeyiz.

Aranızda hafiyeler var. Ajanlar var. Bunları bileceksiniz, tanıyacaksınız, tesbit edeceksiniz.

● Türk Töresi'nin bir diğer şartı da haddini bilmektir. Haddini bilmek... Ne kendinizi dev aynasında göreceksiniz, herkese yukardan bakacaksınız, ne de kendinizi aşağıda göreceksiniz, aşağıdan bakacaksınız,

● Komünizm, emperyalizmin bir aracıdır. Millî şuurdan mahrum olan yerlere komünizm çabuk girer.

● Türkiye'de adaletsizlik, haksızlık, rüşvet, iltimas, kaabiliyetlerin değerlendirilmemesi gibi bozukluklar almış yürümüştür. Komünistler bu gerçekleri suistimal ederek hedeflerine varmayı plânlamaktadırlar.

● Cumhuriyet devrinde Ankara ve İstanbul devlete hâkim olmuştur. Bu şehirlerin sokaklarına, müesseselerine hâkim olmakla bütün Türkiye'ye hâkim olunmuştur. Komünistler, bu gerçeklerden hareket ederek Türkiye'nin kaderine hâkim olmak istemişlerdir. Bunun içindir ki, bilhassa bu iki şehrimizdeki en zayıf müesseseler olan üniversiteleri ele geçirmek, üs haline getirmek, buradan sokak hâkimiyetini ve müessese hâkimiyetini elde ederek devletimizi yıkmak istemişlerdir.

Bu hainlere karşı gerçek bağımsızlık savaşını biz yaptık; sizler yaptınız.

● Zaman zaman meydana gelen olayları akıl yoluyla, mantık yoluyla gürültüsüzce halletmeliyiz. Düşmanlarımızın her türlü tertibini bozacak şekilde hareket etmeliyiz. Düşman propagandasına malzeme vermemeliyiz.

● Biz, Dokuz Işık'çı olduğumuzu belirteceğiz. Bizim bayrağımızın altında Dokuz Işık'çılar vardır...

● Kendinizi küçük görmeyiniz. Sizler büyük kuvvetsiniz. Vazifenizi hiçbir zaman unutmayınız. Kuvvet birliktedir. Davamızın selâmeti birliktedir. Birlik, beraberlik içinde olmaktadır.

● Başarı için muntazam, plânlı çalışma yapmak lâzımdır. Son nefesimizi verinceye kadar çalışacağız.

● Cesaret, yüreklilik, atılganlık olmayan hiçbir dava başarıya ulaşamaz.

● Alınan görevleri yapmak ve yapıldığını takip etmek lâzımdır. Millet hayatında başarı devamlılığa bağlıdır.

● Komünistin yerleştiği memleketlerde tarihin en sömürücü, tekelci ve mutlak sınıfı olan parti burjuvazisi doğmuştur. Böylece, sınıfsız bir toplum kuracağını iddia eden komünizm, tarihin en mutlak sınıf diktatoryasını kurmuştur. Komünist Partisi üyesi bir avuç mutlu azınlık dışında, herkes mülkiyet hakkından mahrum olduğu için, hürriyetten de mahrum edilmiştir.

● Komünist sistemlerde halkın esaret altında oluşunun **sebebi bir mülk sahibi olmamasıdır.**

Hürriyetin tek garantisi mülkiyettir.

Bizim savunduğumuz **Dokuz Işıkçı sistemin hedefi Türk Milleti'nin her ferdini mülk sahibi** yapmaktır.

● Millî kalkınmamızı gerçekleştirmek, her Türk ferdini hür yapabilmek için Türk Milleti'ni yeniden kurmak zorundayız.

● Vatandaşlarımız arasında parti, mezhep, ırk ve bölge farkı gözetmeksizin karşılıklı sevgi ve saygıya dayanan bağlar dokuyacağız.

● Bölünme kabul etmez, kutsal bir bütün halinde Büyük Türkiye'yi yeniden inşa edeceğiz...

● Kapitalizmin, zayıf tarafı şudur: Kâr gayesinin yegâne yürütücü kuvvet olması, müteşebbisi gereksiz ihtiyaç maddesi icad etmeye ve bunu ilân, reklâm, propaganda yoluyla kitleye kabul ettirip israfa sebep olur.

● Bizim sistemimizde tasarruf yapan mülkiyet sahibi olabilmesi için her çeşit destek ve himayeye kavuşacaktır.

LİDERİMİZ ALPARSLAN TÜRKEŞ'İN BAZI ÖNEMLİ SÖZLERİ

● Bir fikre, bir ideolojiye, kendisinden daha üstün bir fikirle, bir ideoloji ile karşı çıkılır. Karşı fikir, kaba kuvvetle ezilemez.

● Milliyetçilik; reaksiyon değil, aksiyondur. Dinamiktir.

● Dalından kopan bir yaprağın akıbetini rüzgâr tayin eder.

■ Türklük bedenimiz, İslâmiyet ruhumuzdur. Ruhsuz beden ceset olur.

● Mülkiyetin; başkalarını sömürme, ezme aracı olarak kullanılmasına karşıyız.

● Milliyetçilik ülküsü, ideolojisi her türlü sınıf sistemlerine karşıdır.

● Fikir, iman, ülkü aşkı... İnsanları güçlü yapan, bunlardır. ,

● Devletleştirme, herşeyin devlet emrine, yani devleti yöneten kişilerin, eline verilmesidir.

● Biz ne başkalarına uşaklık etmek, ne de başkalarını uşak olarak kullanmak istemeyiz.

● Taklitçilik bir nev'î hırsızlıktır.

● Dokuz Işık Doktrini, derin bir insan sevgisi

ve insan haysiyetine saygı ile bağlı olma isteğini içerisinde taşır.

● İnsanlık âleminin en şerefli bir ailesi Türk Milleti'dir.

● Dokuz Işık demek, Türk ülküsü demektir.

● Türk Töresi, Türk Ülküsü'nün ayrılmaz parçasıdır.

● Ülküsüz insan, çamurdan farkı olmayan bir varlıktır.

● Ahlâkçılık anlayışımız, Türk Ahlâkı ve Müslümanlık İnancı'ndan meydana gelmiştir.

● İslâmiyeti ele alıp Türklüğü inkâr etmek ihanettir. Bunun tersi de aynı derecede gaflet ve ihanettir.

● Türk'ün en önemli vasfı teşkilâtçılığıdır.

● Kendi plânımıza tâbi olacağız. Düşmanlarızı, yani Türk Milleti'nin düşmanlarını plânımıza tâbi kılacağız, tâbi edeceğiz.

● İnsanlar; yoksulluğa, açlığa, susuzluğa tahammül ederler. Fakat, adaletsizliğe, hor görülmeye, aşağılanmaya ASLA müsaade, müsamaha etmezler...

● Her şahıs, her kişi, düşmanlarımıza karşı canlı bir propaganda vasıtası olmak zorundadır.

● Hepiniz birer Türk Bayrağı'sınız. Bayrağı lekelemeyin, kirletmeyin, yere düşürmeyin.

«Milliyetçi Hareket, Ülkücülüğü ve gerçekçiliği birlikte yoğurarak YENİ UFUKLARA DOĞRU Türk Milletinin kanatlanışını öngörmektedir. Gayemiz, Türk Milletini insanca ve ilmî usûllerle en kısa yoldan, kendi gücü ile ayakta durabilecek, kuvvetli, refahlı, mutlu, hak ve şereflerine sahip bir toplum haline getirmek ve modern milletlerin en ön safına geçirmektir.»

7,5 LİRA

DAĞITIM :
ANDA
Bâbıali Cad. No : 50/2